

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 477]

ශෝක ප්‍රකාශය : ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. ටී. ස්ටේස් [නි. 492]

පළමුවන වර කියවන ලද පනත් කෙටුම්පත් [නි. 493] :

පොල් කෙඳි පනත් කෙටුම්පත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68 [දහවන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 494] :

ශ්‍රී 14-18 ; 22-25 සහ 26 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

දුමකොළ බදු පනත : ආඥාව [නි. 686]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 477]

அனுதாபத் தீர்மானம் : டொக்டர் டபிள்யூ. ஈ. ஸ்ரேஸ் [ப. 492]

தென்னந்தும்பு மசோதா [ப. 493] :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட பத்தாம் நாள்] [ப. 494] :

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 14-18 ; 22-25 ; 26

புகைமலைவரிச் சட்டம் : கட்டளை [ப. 686]

Volume 74
No. 2

Tuesday
22nd August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES (HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [col. 477]

VOTE OF CONDOLENCE : DR. W. T. STACE [col. 492]

COCONUT FIBRE BILL [col. 493] :

Read the First time

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Tenth Allotted Day] [col. 494] :

Considered in Committee Heads 14-18 ; 22-25, and 26

TOBACCO TAX : INCREASE OF [col. 686]

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 අගෝස්තු 22 වන අඟහරුවාද

செவ்வாய்க்கிழமை, 22 ஓகஸ்ட் 1967

Tuesday, 22nd August 1967

පූ. හා. 10 ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, [එස්. සී. ෂර්ලි කොරියා යො.] මූලාසනාදායක විය.

சபை மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேர்லி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. DEPUTY SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ජාතික ලොතරයි මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂවරු

தேசிய லொத்தர் சபை : அதிபர்கள்

NATIONAL LOTTERIES BOARD : DIRECTORS

1. ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන් නාව)

(திரு. டீ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்நாவ)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ජාතික ලොතරයි මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂ වරුන්ගේ නම් සහ ලිපිනයන් කුමක්ද? (ආ) ඔවුන්ට දෙන ලද අවුරුදු පතා ගෙවීම් මොනවාද? කීය බැගින්ද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) தேசிய லொத்தர் சபை அதிபர்களினது பெயர்களும், முகவரிகளும் யாவை? (ஆ) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வருடாந்த ஊதியங்கள் யாவை? ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட தொகை என்ன?

asked the Minister of Finance: (a) What are the names and addresses of the directors of the National Lotteries Board? (b) What are the annual payments made to them? What is the amount paid to each one of them?

2—එච් 6100—793 (67/8)

ගරු සු. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)
(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

(අ) සිංහ වීරසේකර මහතා, සහාපති, 15/2, ගිල්පිටි ක්‍රෙසන්ට්, කොළඹ 7; ජී. සී. එච්. කොතලාවල මහතා, 3/5, 8 වැනි පටුමග, පාගොඩ පාර, නුගේගොඩ; සී. බී. ඇම්. බෝගොල්ලාගම මහතා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නීතිඥ සහ නොතොරිස්, 10, පුත්තලම් පාර, කුරුණෑගල; ඒ. අයි. මාකන් මාකර් මහතා, 147, ධම් පාල මාවත, කොළඹ 7; ජේ. ප්‍රච්ඡේවා මහතා, 280/2, වේල්ස් කුමාර මාවත, කොළඹ. (ආ) සහාපති තැන්පත් සිංහ වීරසේකර මහතාට වර්ෂයකට රු. 3,600 ක සියල්ල ඇතුළත් දීමනාවක් ගෙවනු ලැබේ. ක්‍රියාකාරී අධ්‍යක්ෂ වන ජී. සී. එච්. කොතලාවල මහතාට මසකට රු. 1,000 ක සියල්ල ඇතුළත් දීමනාවක් ගෙවනු ලැබේ. මණ්ඩලයේ රැස්වීමකට සහභාගිවීම වෙනුවෙන් එක් සාමාජිකයකුට රු. 50 ක දීමනාවක්ද, ලොතරයි ඇදීමකට සහභාගිවීම වෙනුවෙන් එක් සාමාජිකයකුට රු. 25 ක දීමනාවක්ද, සී. බී. ඇම්. බෝගොල්ලාගම, ඒ. අයි. මාකන් මාකර් සහ ජේ. ප්‍රච්ඡේවා යන මහතුන්ට ගෙවනු ලැබේ. ඒ අනුව 1965 ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට 1966 සැප්තැම්බර් මාසය දක්වා මේ මහතුන් තිදෙනාට පිළිවෙලින් රු. 2,100 ක්, රු. 1,150 ක් සහ රු. 2,275 ක් ගෙවා තිබේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ලොතරයි මණ්ඩලයේ මිට කලින් සිටි සාමාජිකයනට මිට වඩා අඩු දීමනා ගෙවූ බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද? මේ අන්දමට ඒ අයට ගෙවන දීමනා මුදල් වැඩි කළෝ මක්නිසාද?

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඒ දවස්වල මිට වඩා අඩුවෙන් වැඩ තිබුණේ. දැන් වැඩියෙන් වැඩ කරනවා. ලොතරයි මණ්ඩලයෙන් දැන් පෙරට

வாசிப்பதற்கு

வாசிப்பதற்கு

துடிவெ மைய.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

தமிழ்நாடுசேரா துன் மூறிவரன்
பேரோந்து அதுவ ரச்சே சேவகையன்
பலா தேஷபாடா அடிகிவாசிகமீ தீய யதுடி.
එසේ නම් ස. තො. ස. සේවකයන්ගේ
දේශපාලන අයිතිවාසිකම් තැති කරන්නේ
මක් නිසාද?

சுரு. சே. ஈ. சீவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ස. තො. සේ සේවකයන්ගේ දේශ
පාලන අයිතිවාසිකම් තැති කළේ ශ්‍රී ලංකා
නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ගත් තීරණ
යක් අනුවයි. ඒ තීරණය අප දැන් පිළි
පදිනවා.

துடிவெ மைய.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

එක හරි වැඩක් නොව.

வேலையாவிய உள். ஸ். வினாக்கள்
(அகாடமி)

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்க—அக்
குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

தேஷபாடா அடிகிவாசிகமீ தெனவாய கியா
தமிழ்நாடுசேரா துன் பேரோந்துவ கவி
கரந்தனவ பூவ்வந்த?

தே. இலங்காத்தன.

(திரு. இலங்காத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

මා කියවන්නට යනව, ඒ සම්බන්ධව
1967 මැයි 21 වන දින—

தே. இலங்காத்தன.

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

கியவந்தனவ ரு. கருணா கர் பூவந்த
யக் அகனவா நமீ அகந்த.

தே. இலங்காத்தன.

(திரு. இலங்காத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

பகன ஸதகந் வது தேவநய யவ் ரவ
கரு அமநிவதுமீ தந்தவா? ஸ் வது
தேவநயே விசந்தர தேதேமீ—

தே. இலங்காத்தன.

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I cannot allow that document to be
read. The hon. Member can ask a
question on the material he has got.

தே. இலங்காத்தன.

(திரு. இலங்காத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

கரு தியேசய கலாநாயகவதுமீ, ம
அகந்ததே தே பூவந்தய. 1967 மீ 21
வநிதா அக 21 ஸ். 67 தரன் வது தேவ
யேன் ஸதேசே ஸமநாயகிவதுமீ பகன
ஸதகந் அந்தமவ தியேச வயகக்
நிகுந் கர் திவெநவ.

“ரச்சே சேவகையன் தேஷபாடா அடிகிவாசிக
மீ ஸமநாயகிவதுமீ அகந்த திரணயக் கந்த
வது.....”

தே. இலங்காத்தன.

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

That matter does not arise out of
this Question. If the hon. Member
wishes he can give notice of a sepa-
rate Question.

தே. இலங்காத்தன.

(திரு. இலங்காத்தன)

(Mr. Ilangaratne)

தே வது தேவய அதுவ 1967 மீ 21
வநிதா ஸதேசே சேவகையன் தேஷ
பாடா அடிகிவாசிகமீ தகநமீ கைதே
தமிழ்நாடுசேரா தந்த கியா ம அகந்த
னவ கமநி.

தே. இலங்காத்தன.

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

That is a question based on the
document that is in the hon. Members
possession. He can give notice of the
Question.

வலிக பிலிதர்

சுரு சே. ஈர். சயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

மா ஸ் வகி லேயெ லெந்நவ பதூபி.

ஜெனரல் மயா.

(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

தூதம மா ஸ் வகி நம்திந்நாந்ஸெவ
தேந்ந லுசுநிதி. மைக ஈந்ந நதி
நம்திந்நாந்ஸெ கிவிவெ பல் லெருவகி
லெ நம்திந்நாந்ஸெ பிலிதெந்நவ?

நியோஜன கலாயகதூத

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member should withdraw the words pal boruwa. Some Members use such words at times. I would ask them to remember that this is the House of Representatives, and they should not use such language in the House.

ஜெனரல் மயா.

(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

மைக ஈந்ந நதி நம்திந்நாந்ஸெ கிவி
வெ ஈபநாயகி லெ நம்திந்நாந்ஸெ பிலி
தெந்நவ?

சுரு சே. ஈர். சயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

மா கிவெ பநாயகி லெ லெஸ்ஸு கலெந்ந
நம்திந்நாந்ஸெ மைநவத கரந்நெ?
[லெகி கிரிமகி] மா கிவெ ஈந்ந லெ மை
லெஸ்ஸு கரந்நதி.

லெலாரெல மர்தத வாயாரய, மாதர

மாதததறையில் யானைக்கால் நோய்த் தடுப்பியக்கம்
ANTI-FILARIASIS CAMPAIGN IN MATARA

3. துலாவெ மயா.

(திரு. துடாவ)
(Mr. Tudawe)

பேயெ ஈமநிதெந் ஈபு பூசுநய:
(ஈ) மாதர நகரய துல லெலாரெலயெந்
பெலெந்நவந்நெ பாயெவ ஸ் வகி பதூபி
கந்ந கரநவத? (ஈ) மை லேயெ

வலிக பிலிதர்

வாய்நவெ வலகிவெ பிலிதர் தூத
கியந்நக வந வல பிலிதெல ஸ் வகி மை
பயாவெ லெகிரிபந் கரநவத? (ஜ) நகரய
ஈவெ பூதேலவெலெ மை லேயெ பூநிர்
யாமை நரீசநயகி ஈநி கெகிந் ஸ் வகி
பூதேலவெலெ மகசநயகி லே பூகிசா
கிரிமை வல பிலிதெல பூதல் லேகி கியந்
நக கிரிம ஈவெலய லெ ஸ் வகி தந்நவத?
(ஈ) ஸ் வகி நதி, ஸ் வகி வல பிலிதெலகி
கியந்நக நோகரந்நெ மந்ந?

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
மாதததற நகரில் யானைக்கால் நோயினால்
பிடிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை
அவர் குறிப்பிடுவாரா? (ஆ) இந்நோய்
பரவுவதைத் தடுப்பதற்கு இப்போது நடை
முறையிலுள்ள ஒழுங்குத் திட்டத்தை அவர்
இச்சபையில் சமர்ப்பிப்பாரா? (இ) நகரைச்
சூழவுள்ள பகுதிகளுக்கு இந்நோய் பரவக்
கூடிய அச்சமுடும் நிலை நிலவுவதனால் அப்
பகுதியிலுள்ள மக்களின் இரத்தத்தைப் பரி
சோதிக்கும் திட்டத்தை விரிவான முறையிற்
செயற்படுத்துவதவசிய மென்பதை அவர் அறி
வாரா? (ஈ) அவ்வாறாயின் அவ்வகையான
திட்டத்தை செயற்படுத்தாததேன்?

asked the Minister of Health: (a)
Will he state the number of filaria
patients in the Matara town? (b)
Will he table the programme of work
which is being implemented to pre-
vent this disease from spreading?
(c) Is he aware that since there is a
threat of the disease spreading to the
suburbs of the Matara town, it is
necessary to expand the scheme of
conducting blood tests of the people
in these areas? (d) If so, why is
such a scheme not being carried out?

சுரு ஸ். கி. ஸ். சயவர்தன (பேயெ
ஈமநி)

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன—சுகா
தார அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—
Minister of Health)

(a) 1,898 microfilaria positive cases
and 1,806 clinical cases. Total 3,704.

(b) Yes. The programme of work
comprises: (a) Vector control, (b)
Parasite control and (c) Health
Education. Vector Control: In Vector

வலிக பிழிதூர்

வலிக பிழிதூர்

[தூலாவே மல.]

inspection of the Matara U. C. was in progress, a number of account books were lost? (b) Will he state what books were lost? (c) Is he aware that some person has destroyed these books with a view to prevent frauds committed by certain officers being detected? (d) Was an officer interdicted in connection with this incident? (e) Will he table the report of the officers who carried out the inspection? (f) If not, why?

ஈர். ப்ரேமடாச மல. (பலாத் பாலா அலதின் ஈப ப்ரலாத் ன ஸுதன் லிழி அலதின் பார்டிமேன்து லேகலி)

(திரூ. ஆர். பிரேமதாச—உள்ளுராட்சி அமைச்சரதும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

(அ) இல. ம. வென லிஷே தன்லா அல. (அ) பூலிரல் திகுதன் கிரிமே லேவலய ன ஈன 11 தர்ன பூலிரல் அலதிலி பாலா துதி லி னோ ஈலாலாதிமல தாலாகி லி திலை லூலி மல துதலாதிமல லூலி திலை. (ஆ) ஈலலுல கரூலு மல தால துதி. (இ) தலர் ஈலாவே ஈலாபதி லிஷின் 1967. 6. 13 லுதி துத கலிதன் ஈலாலேதி லலலா னார் கரூலே லூலி தலதலி கர்ன லே. (ஈ) ஈப (ஈ) இலிரல் த்நலுலே திலுலரிதன் லிஷின் பரிஈலலய பலத்லது லூலி துதர், ல் பிழிலே லாரீலாவ மல துதலாலாலய லூலி துதல.

பிரல பலத்லத தால ஈலமேலுதலே லூலாவ வெலுவேன் பாலி ஈலிலல ரூத்கிய கலிஷல பாலாலாவே ப்ரலாலாலேலர்ல னோல லூலி

வெலிநாட்டு நாடகக் கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொள்ள றூலல் கலிஷல பாலாலாவ தலலமை ஆசிரியலரைத் தெரிதல்

SELECTION OF HEAD MASTER, ROYAL JUNIOR SCHOOL, FOR DRAMA SEMINARS ABROAD

5. ஈ. லு. லூலி மல. (காலலோதன்)

(திரூ. ஈ. ஂன். மதியூ—காலலன்)

(Mr. C. N. Mathew—Kolonna)

தலாலபத ன ஈலஈகாதி கலலுது அல திலை அலு ப்ரலதய: (அ) பிரல பலத்லத ஈல தால ஈலமேலுதலே வெலுலே.

லூலாவ வெலுவேன் பாலி ஈலிலல ரூத்கிய கலிஷல பாலாலாவே ப்ரலாலாலேலர்ல ஈல லிலல னோலுது லூலன் னே கலே லூலி லுதல ஈதலன் கர்னலா? (அ) னேலி கர்ன லூலன் னே கலலேல லிஷின்? கிதல ஈதலுலலி பதலலி கர் னேல?

கலலி, கலாசார லிவகார அலமச்சலாக் கேட்ட லில: (அ) வெலிநாடுகளில் தலட பாலும் தாடகக் கருத்தரங்கங்களுக்கு ஂப் பாலும் இலங்கலயப் பிரதிதிதித்துவப் படுத்த றூலல் கலிஷல பாலாலாவ தலலமை ஆசிரியலரே துர்ந்தெடுக்கப்பலுது ஂவ்வாலு? (அ) துர்ந்தெடுப்பலர் யார்? துர்லு ஂவ் வலிப்பலடகளில் அல்லது ஂத்தகலமை கலாக் காலண்டு தலாத்தப்பலுகுது?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) How is it that the Head Master of Royal Junior School is always selected to represent Ceylon at all drama seminars abroad? (b) Who makes the selections and on what grounds or qualifications?

லாலுலி த்லலுல மல. (தலாலபத ன ஈலஈகாதி கலலுது அலதின் பார்டிமேன்து லேகலி)

(திரூ. காமலி ஙயலூலிய—கலலி, கலாசார லிவகார அலமச்சலின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

(அ) பிர ல பலத்லத ஈல தால ஈலமேலுதலே லூலாவ வெலுவேன் பாலி ஈலிலல ரூத்கிய கலிஷல பாலாலாவே ப்ரலாலாலேலர்ல ஈல லிலல னோலுது லூலன் னே துதல. லி தில ப்ரலதய பால தாலலி. (அ) ரதல லிஷின் திலோத்கிதன் தலி கர்ன லில னேலி கர்ன லூலன் னே லூல கலா மலலலலேலே லூலேல அலல ஈலஈகாதி கலலுது பிழிலே லேலாரீலமேல துல ஈப தலாலாலய லிஷி. ஈதலுலலி ல் ல் ஈலமேலுதலே மாலாலாவ துதல

වංචික පිළිතුරු

වෘත්ති විලිඳුරු

කොළඹ නගරයේ “රෝහල්” බස්
සේවාවක් ඇති කිරීම

HOSPITAL BUS SERVICE FOR COLOMBO CITY

6. මැතිව් මයා. (ඒ. පිලිපිටිය මයා.—
කලවාන—වෙනුවට)

(திரு. மதியூ—திரு. ஏ. பிலப்பிற்றிய—
கலவான—சார்பாக)

(Mr. Mathew—on behalf of Mr. A. Pilapitiya—Kalawana)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකාවේ සෑම ප්‍රදේශයකම, රෝහල් කරා ඇදී එන මහජනයාගේ පහසුව තකා “රෝහල්” බස් සේවාවක් යොදා ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) රෝගීන් බැලීමට නියමිත වේලාවන්හිදීත්, දවසේ අනිකුත් සාමාන්‍ය වේලාවන්හිදීත්, ධාවනය වන මෙම බස් සේවයෙන් මහජනයාට විශේෂ පහසුකමක් සැලසෙන බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) එහෙත් දිවයිනේ අගනුවර පිහිටි ප්‍රධාන රෝහල කරා සිටි දිගින් ඇදී එන මහජනයා සඳහා රෝහල් බස් සේවාවක් යොදා නැති බවත්, එසේ නොමැති කමින්, මහජනයාට මහත් හිරිහැරයක් වනවා පමණක් නොව නියමිත වේලාවට රෝගීන් බැලීමට ඒමට පවා නොහැකිවන බවත් එතුමා දන්නවාද? (ඊ) එම නිසා අඩුතරමින්, රෝගීන් බැලීමට නියමිත වේලාවන්හිදීවත් කොළඹ නගරයේ “රෝහල්” බස් සේවාවක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරන්නවාද? (උ) එසේ නම්, කවදා සිටද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வைத்திய நிலையங்களுக்குச் செல்லும் மக்களின் வசதிக்காக “வைத்திய நிலைய பஸ் சேவை” ஒன்று இருப்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) நோயாளரைப் பார்வையிடும் நேரங்களிலும், மற்றைய நேரங்களிலும் இயங்கும் இந்த பஸ் சேவையினால் மக்கள் பெரிதும் பயனடைகிறார்கள் என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) எனினும் கொடும்பு பெரிய ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி நாந்திசைகளில் இருந்தும் வரும் மக்களுக்காக வைத்திய

நிலைய பஸ் சேவை எதுவும் இல்லையென்பதையும், அதனால் பொது மக்கள் பெருந் துன்பத்திற்காளாவதோடு உத்தியோகபூர்வமான பார்வையாளர் நேரத்தில் நோயாளிகளைப் பார்க்கவர முடியாமலிருப்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) எனவே உத்தியோகபூர்வமான பார்வையாளர் நேரத்திலாவது கொடும்பு மாநகரத்தில் வைத்திய நிலைய பஸ் சேவை ஒன்றை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (உ) ஆமெனில், எப்பொழுதிருந்து?

asked the Minister of Nationalized Services: (a) Is he aware that a "Hospital Bus Service" has been provided in every part of Ceylon for the convenience of members of the public who visit hospitals? (b) Is he aware that this bus service which operates during hospital visiting hours as well as during other normal hours of the day provides a special facility for the public? (c) Is he aware that no bus service has, however, been provided for members of the public who come from all parts of the country to the General Hospital, Colombo, and that as a result, members of the public are not merely put into inconvenience but are also prevented from visiting patients in the hospital during official visiting hours? (d) Will he therefore provide a Hospital Bus Service in the city of Colombo at least during official visiting hours? (e) If so, from when?

ଗୁରୁ ଶି. ବି. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର (ଭାଷା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ
 ଶ୍ରୀମତୀ ସେଠୀ)

(கௌரவ டி. பி. வெலகெதர—பதில்
தேசியமய சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. D. B. Welagedera—Acting Minister of Nationalized Services)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) නැත. දිවයිනේ සෑම ප්‍රදේශවල සිට ම විශේෂයෙන් ම කොළඹ මහාරෝග්‍යශාලාව කරා බාවනය කරන සේවා සැලසිය නොහැකියි. එතකුදු වුව ද මහජනයාට බස් රථ කීපයකට මාරු නොවී මහාරෝග්‍යශාලාවට යාමේ පහසුකම් දැනට තිබෙන සේවාවලින් සැලසී ඇත.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. ටී. ස්ටේස්

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අනාව
ප්‍රාප්ත වූ ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. ටී. ස්ටේස්
මහතා පිළිබඳව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ශෝක
යත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මේ
අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.
අධිරාජ්‍යවාදී යඟයේ සිවිල් සේවයේ

කෙටුම්පත් පනත් පිළිගැන්වීම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

සේවකයකු වුණත්, එවකට තිබුණු මණ්ඩලයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සිටි ඒ මහතාගේ අභාවය ගැන සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදාය අනුව අපේ ශෝකය මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන අතරම ඒ මහතා පිළිබඳව පෞද්ගලික වශයෙන් වැඩිදුරටත් කරුණු දැක්වීමට නොහැකි වීම ගැන මා කනගාටු වෙතවා. සභානායකතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනාව අනුමත කරන අතර අපේ ශෝකයද මේ සමගම ප්‍රකාශ කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of the House on the death of Dr. Walter Terrence Stace, former Member of the Legislative Council. I shall request the Clerk of the House to make a minute of the proceedings of the meeting today and send a copy thereof to the members of the bereaved family

කෙටුම්පත් පනත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILL PRESENTED

පොල් කෙඳි පනත් කෙටුම් පන

தென்னந் தும்பு மசோதா

COCONUT FIBRE BILL

“to regulate, encourage and assist the development of the coconut fibre industry in Ceylon and the export of coconut fibre and coconut fibre products from Ceylon, and to make provision for matters connected therewith or incidental thereto.”

පිළිගන්න ලද්දේ වාණිජ හා වෙළඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට වැඩබලන ජනසතු සේවා ඇමති ගුරු ඩී. ඩී. වෙලඳෙර විසිනි. 1967 අගෝස්තු 23 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතු යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

වාර්තක, வியாபார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி சார்பாக கௌரவ ம. பி. வெலகெதர அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1967 ஓகஸ்ட் 23 ஆம் தேதி, புதன்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. D. B. Welagedara, Acting Minister of Nationalized Services, on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce and Trade; to be read a Second time upon Wednesday, 23rd August 1967, and to be printed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත,
1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

කරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—
[ප්‍රශ්නය අගෝස්තු 21.]

[නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලසනාථය විය.]

குழுவில் ஆராயப் பெற்றது. [தேர்ச்சி, 21 ஓகஸ்ட்].

[உப சபாநாயகர்] அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

Considered in Committee.—[Progress, 21st August.]

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

14 වන ශීර්ෂය.—රාජ්‍යාරක්ෂක සහ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය:—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනෙකුත් දීමනා, රු. 4,08,51,757

14 ஆம் தலைப்பு.—பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 4,08,51,757

HEAD 14.—MINISTER OF DEFENCE AND EXTERNAL AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 40,851,757

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය.—[අගෝස්තු 21]

“ වය සම්මතය රු. 10 කින් අඩු කළ යුතුය.”—
[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம்—[21 ஓகஸ்ட்] :

“ வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10 குறைக்கப்படுமாக.”
—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

Amendment moved.—[21st August] :

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”
—[Dr. N. M. Perera]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිමුඛ කරන ලදී.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ප්‍ර. භා. 10.15

වෛද්‍යවාර්ෂය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கம்)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ මගේ කථාව අවසන් කරන විට මා සඳහන් කරමින් සිටියේ අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධවයි. අද දින මා පළමුවෙන්ම බලාපොරොත්තු වෙනවා, යුක්තිය ඉෂ්ට නොවූ කරුණු තුනක් ගැන අකුරුස්සෙ මන්ත්‍රී වරයා වශයෙන් ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කිරීමට. විශේෂයෙන්ම පොලීසියෙන් සහ රජයේ වෙනත් දෙපාර්තමේන්තු වලින් විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට නියම යුක්තිය ඉෂ්ට කර ගැනීමට නුපුළුන් තත්ත්වයක් දැන් ඇති වී තිබෙන බවට සාධක වශයෙන් කරුණු ගෙන හැර දැක්වීමට මා අදහස් කරනවා.

පසුගිය මහා මැතිවරණයෙන් පසු පොලීසිය විසින් කරන ලද දමරික ක්‍රියාවන් සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවේදී ඉතාමත් වේගවත් විවාද ඇති වූ බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා. මාත් එක් කරුණක් ගැන ඒ දවස්වල ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කළා. අකුරුස්සේ පොලීස් ස්ථානාධිපති සම්බන්ධයෙන් නියම පරීක්ෂණයක් ඇති කරවන මෙන් එදා මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලූ අතර එසේ ඉල්ලීමට හේතු වූ කරුණක් දක්වා සිටියා. ගරු අගමැතිතුමා වරක් ඒ සම්බන්ධයෙන් මට එවූ ලියමනක මේ අන්දමට සඳහන් කර තිබෙනවා:

“1965 අගෝස්තු 20.

ප්‍රිය දෙස්තර වික්‍රමසිංහ මහතාණෙනි,

ජූනි 1 වන දින මගේ ලිපියට අමතර වශයෙනි. මගේ උපදෙස් පිට මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඇති බව දන්වමි. මා වෙත එවා ඇති වාර්තාව සම්පූර්ණයෙන්ම නිවැරදි නොවන බවද, වාර්තාවෙහි දිනයට ප්‍රථමයෙන් ඔබ විසින් සාක්ෂිකරුවන් සමහරක් ඉදිරිපත් කර ඇති බවද මට පෙනේ. මේ සම්බන්ධයෙන් මම සුදුසු පරිදි කටයුතු කරමි.

1965 අප්‍රේල් මස 28 වන දින මගේ ලිපියෙන් ඔබ වෙත දන්වන ලද පොලීස් වාර්තාවෙහි වැරදි ප්‍රකාශයක් සඳහන්වීම ගැන මම කණගාටුවෙමි.

ඔබේ හිතවත්,
ඩබ්ලි සේනානායක,
අගමැති.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී
දෙස්තර ඇස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ මහතා.”

පොලීසියේ වාර්තාගත වී තිබුණු අන්දමට පොලීසියෙන් යවන ලද වාර්තාවේ කොපියක් ගරු අගමැතිතුමා මට එව්වා. ඒ කොපියේ තිබෙන්නේ මෙන්න මේ ආකාරයටයි:

“මේ සම්බන්ධයෙන් වික්‍රමසිංහ දෙස්තර මහතා විසින් පැමිණිල්ලක් කරන ලදී. එම චෝදනාව අකුරුස්ස පොලීසිය නොපිළිගනියි. සාක්ෂිකරුවන් ඉදිරිපත් කිරීමට වික්‍රමසිංහ දෙස්තර මහතා හැර ගත් නමුත් ඔහු මෙතෙක් එසේ කර නැත. මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩි දුරටත් වාර්තාවක් සැපයෙනවා ඇත.”

මෙය සම්පූර්ණ අසත්‍යයක් බව ගරු අගමැතිතුමා දන්නවා. මෙය මට කරන ලද අපහාසයක්. මා ඒ විභාගයේදී සාක්ෂිකරුවන් ඉදිරිපත් කළා. විභාගය පැවැත්වීමට පැමිණි නිලධාරියා සාක්ෂිකරුවන් සියලුදෙනාගෙන්ම කරුණු ඇසුවේ නැහැ. චෝදනාව සම්පූර්ණයෙන්ම ඔප්පු වුණාය; ඒ නිසා මීට වඩා සාක්ෂිකරුවන් කැඳවන්නට වුවමනාවක් නැත යනුවෙන් ඔහු ප්‍රකාශ කළා. ඒ අනුව අනෙකුත් සාක්ෂිකරුවන්ගෙන් විමසන්නේ නැතිව ඒ අය ආපසු යැව්වා. ප්‍රමාණයට වඩා සාක්ෂිකරුවන් වුවමනා නැතැයි කී නිසා—වුවමනා තරමට සාක්ෂිකරුවන් කරුණු කියා ඇති නිසා—ඉතිරි පිරිස පිටත් කර හැරියා. ගරු අගමැතිතුමා මෙය පිළිගෙන එතුමාගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. පොලීසියෙන් ආ වාර්තාවක මේ විධියේ වැරදි අවබෝධයක් දෙන ආකාරයට කරුණු සඳහන් වෙනවාය කියමින් ඒ ගැන එතුමාගේ කණගාටුව මා වෙත ප්‍රකාශකර තිබුණා. ඒ ගැන මා ගරු අගමැතිතුමාට ස්තූති කරනවා. වරදක් වුණාම සාමාන්‍ය ශිෂ්ට සම්මත ප්‍රතිපත්තියක් අනුව ඒ වරද පිළිගැනීම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්න වෙනවා. එහෙත් පොලීස් ස්ථානාධිපති සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද චෝදනා—ඔප්පු කළ චෝදනා—සම්බන්ධව අද වනතුරු කිසිම විභාගයක් කර නැහැ. මේ පොලීස් ස්ථානාධිපති ම තමයි ඊට පසු තවත් උසස් ස්ථානයකට පත් කර යැව්වේ. බණ්ඩාරවෙල අතුරු මැතිවරණයේදී විශාල ලෙස මර්දන වැඩ කටයුතු සංවිධානය කර තිබුණේ ඒ පොලීස් ස්ථානාධිපතිමයි.

මෙවැනි දේවල් සිද්ධ වීමට එක් වැදගත් හේතුවක් තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනැ. මේ පොලීස් ස්ථානාධිපති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සම්බන්ධයෙන්ම 1965 මාර්තු මාසයේ 30 වැනි අගභරුවාදා “දිනමිණ” පත්‍රයේ මේ ආකාරයට පළ කර තිබුණා :

“ ඔබ්බි සේනානායක මහතා අගමැතිවීමේ ප්‍රිය නිමිත්තෙන් අකුරැස්ස සුළු නගර සභා භූමියේ පවත්වන ලද උත්සව සභාව අවසානයේදී මහා සංගීත සන්දර්ශනයක් සහ ගිනිකෙළි ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්විණි. කොළ සහ සුදු පැහැති ඇඳුමින් සැරසී පෙළපාලියෙන් සහ පෙරහැරින් පැමිණි ස්ත්‍රී පුරුෂ විශාල සංඛ්‍යාවක් උත්සව සභා භූමියට රොක් වූහ. අකුරැස්ස පොලිස් ස්ථානාධිපති කේ. අරඹිවෙල, සුළු නගර සභාපති ඩී. ඒ. සූරියආරච්චි සහ මේජර් සී. ඒ. ධර්මපාල යන මහත්වරුද මෙයට සහභාගි වූහ.”

මා කියෑවූ ආකාරයට වාර්තාවක් “දිනමිණ” පත්‍රයේ පළ කර තිබුණා. ඒ උත්සව සභා රැස්වීමට පොලිස් ස්ථානාධිපති වරයාත් පැමිණ සිටි බව ඒ ප්‍රවෘත්තියෙන් කියැවෙනවා.

අකුරැස්සේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් අගමැතිතුමාට පිළිගන්වන ලද සන්දේශයක අවසානයේ මෙන්ම මේ කොටස අඩංගු වෙනවා :

“ රුහුණේ අවංක අසභාය ජනනායක සේනාධිපති සී. ඒ. ධර්මපාල මහතා අකුරැස්සේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වශයෙන් අපි එකඟව පිළිගන්නා අතරම දහ හත් වර්ෂයක් අදුරෙන් අදුරට පත් කර ඇති අකුරැස්ස ආසනයේ දියුණුවට තමුන් තාන්සේගේ රජයෙන් දිය හැකි සෑම ආධාරයක්ම එතුමාට දෙන ලෙස ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිමු.”

ධර්මපාල මහත්මයාට අකුරැස්සේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා හැටියට ආධාර දෙන්නැයි ඉල්ලන මේ සන්දේශයට අත්සන් කර තිබෙන්නේ අකුරැස්සේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිතයා වන එම්. ආර්. ජී. පේමදාස.

දරුණු චෝදනාවලට ලක් වූ මේ පොලිස් ස්ථානාධිපතිවරයා සම්බන්ධව අද වනතුරු ක්‍රියා කර නැහැ. ඒ ගැන ගරු අගමැතිතුමාට මතක් කරනවා. මිට පෙරත් මතක් කළා. එහෙත් ගරු අගමැතිතුමාට එය අමතක වෙන්නටත් ඇති. හිතමනා පයේ එය අමතක කළාය කියා හෝ යටපත් කළාය කියා හෝ මා ගරු අගමැතිතුමාට චෝදනා කරන්නේ නැහැ. වෙනත් බලපෑම් උඩ මෙය යටපත් කර තිබෙනවා. පොලිස් ස්ථානාධිපති කළ දූෂණ අපරාධ

හා හිංසා පිළිබඳව පරීක්ෂණවලදී කාරණා ඔප්පු වුණු හෙයින් මෙය යටපත් කළා. මෙවැනි නින්දිත කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන් අගමැතිතුමා පෞද්ගලිකව අත ගැසූ බවක් මා කියන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මේ ගැන පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මාලිම්බඩ ගම්කාර්ය සභාපති හෙන්රි අලස් මහතාගේ වත්තේ අවුරුදු පනහ විශාල සුදුවක් පවත්වනවා. දාහක්, දෙදහක් ඒ සුදුවට සහභාගි වෙනවා. හරක් මස් තම්බා අරක්කු ගෙනැවිත් ජයටම ඒ සුදුව පවත්වනවා. මේ අවුරුද්දේ බොහොම මහන්සි වී එඩිතර පොලිස් උප සුපිරිනටෙන්ඩන්ට් කෙනකුගේ සහාය ඇතිව මෙම සුදුව ඇල්ලුවා. කෙසේ වෙතත් මෙතැන විශාල පිරිසක් සුදු කෙළින බව ඒ පොලිස් නිලධාරීන් පිළිගන්නේ නැහැ. ඒ නිසා එක් පොලිස් වෑන් රථයකින් පමණක් පොලිස් හටයන් එහි ගෙන ගියා. වෑන් හතක අටක පොලිස් හටයන් නංවාගෙන ගොස් වට කළහොත් විශාල ගණනක් අල්ලා ගන්නට පුළුවන් බව මා කීවා. මෙම සුදුව පවත්වාගෙන යන්නේ ආණ්ඩුවේ ආධාරය ඇතිව බවට හැඟීමක් තිබෙන නිසා අපරාධ මර්දනය සඳහා සිටින පොලිසිය ඒ අපරාධය මැඩ පැවැත්විය යුතු බව මා කීවා. එදා එහි ගිය පොලිස් නිලධාරීන් ටික දෙනාට සුදුකාරයන් නිසි දෙනකු අල්ලා ගන්නට පුළුවන් වුණා. ඒ අල්ලා ගනු ලැබූ සියලු දෙනාම වැරදිකාරයන් වුණා. එහි ගිය පොලිස් හටයන්ගේ අතට අසුවුණු මිනිසුන්ගේ ගණන තිහයි. ඒ හැර කඩදාසි කුට්ටි ගණනාවක් එකතු කරගෙන තිබෙනවා. මුදල් එකතු කරගෙන තිබෙනවා. අරක්කු බෝතල් ගණනාවක් එකතු කරගෙන තිබෙනවා. වැරදිකාරයන් වූ සියලු දෙනාටම දඩ ගැසුවා. එහෙත් හෙන්රි අලස් මහතාට කිසිම දඩුවමක් නැහැ. සුදුව පැවැත්වුණේ ඔහුගේ වත්තේ. ගම්කාර්ය සභාපතිවරයකු වූ ඔහු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දිගු යකු නිසා ඔහුට විරුද්ධව ක්‍රියා කර නැහැ. සුදුව සම්බන්ධයෙන් නීති පොතෙහි කියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ඇති දේ කියවන්නට මා කැමතියි. නීතිඥ යකු නොවුණත් මා එය කියවන්නට කැමතියි.

“ 3. Whoever—

(a) being the owner or occupier, or having the use temporarily or otherwise thereof, keeps or uses a place as a common gaming place; or

(b) permits a place, of which he is owner or occupier, or of which he has the use temporarily or otherwise, to be kept or used by another person as a common gaming place; or

(c) has the care or management of, or in any manner assists in the management of, a place kept or used as a common gaming place,

shall be punished with fine not exceeding five hundred rupees, or with rigorous imprisonment for a term which may extend to one year, or with both.”

මේ කියන ලද රෙගුලාසිය අනුව හෙත් රි අලස් මහතා වරදකරුවකු බව අමුතුවෙන් කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. සුදුව පැවැත්වුණේ ඔහු පදිංචි වලච්ච පිහිටි ඉඩමේයි. කොටින්ම ඔහුගේ ගෙදරයි. යමකු පදිංචි ගෙදර සුදුවක් කෙරුණාම ඔහුටත් ඒ ගැන වගකීමක් තිබෙනවා. එහෙත් ඔහුට විරුද්ධව ක්‍රියා කර නැහැ. ඔහු ගම්සභාපතිවරයෙක්; දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රධානියෙක්. ඔහුගේ වත්තේ සුදුව පැවැත්වුණා. ඒ සුදුව ඇල්ලුවා. අල්ලා ගනු ලැබූ තිස් දෙනාම වැරදිකාර යන් වුණා. එහෙත් සුදුව පැවැත්වුණු ස්ථානය අයිතිකරු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රධානයකු නිසා ඔහුට විරුද්ධව නඩු පවරා නැහැ. අවුරුදු විස්සක් තිස්සේ මෙම දූෂණය කර ගෙන යන ඔහුට විරුද්ධව තවම ක්‍රියා කර නැහැ. එසේ හෙයින් මේ ගැන විශේෂයෙන් සොයා බලන ලෙස මා මතක් කරනවා.

මට තව කරුණක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා, අතුරලිය උප තැපැල් කාර්යාලය පිළිබඳව—එම උප තැපැල් කාර්යාලයේ උප තැපැල් මහතාට අස් වන්නට සිදු වීම ගැන. [බාධා කිරීමක්] අතුරලිය උප තැපැල් කාර්යාලය ප්‍රධාන තැපැල් කාර්යාලයක් නැතිනම් සපිරි තැපැල් කාර්යාල

යක් බවට පත් කළා. තැපැල් සේවාව භාර ඇමතිවරයා වැරදි අන්දමට සහ හිරිහැර සිදු වන අන්දමට ක්‍රියා කිරීම පිළිබඳව මා ගරු අගමැතිතුමාටත් දන්වා යවා තිබෙනවා. ඒ ගැනයි, මෙම අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට අදහස් කරන්නේ. 1967 මාර්තු 28 වන දින ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මට ලැබුණු පිළිතුරක මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“.....පෝස්ට් මාස්ටර් ජෙනරාල් විසින් කරන ලද පරීක්ෂණ වලින් පෙනී ගියේ නොයෙක් වෙනස්කම් නිසා උප තැපැල් කාර්යාලයට පැමිණෙන ඇතැම් අයවචනට එම භූමියේදී දූෂිතයා ඇති වන බවය.”

ඒ පිළිබඳව මා තර්ක කරන්නේ නැහැ. ඒක නොවෙයි, ප්‍රශ්නය. ඊළඟට එහි මෙසේ ද සඳහන් වෙනවා :

“.....ඒ අනුව, ප්‍රාදේශීය තැපැල් අධිකාරීන් විසින් නිර්දේශ කරන ලද වෙනත් තැනකට උප තැපැල් කාර්යාලය ඉවත් කරන ලෙස 1965.7.20 දින උප තැපැල් ස්ථානාධිපතිට උපදෙස් දෙනු ලැබිණ. පෝස්ට් මාස්ටර් ජෙනරාල්ගේ උපදෙස් උප තැපැල් ස්ථානාධිපති විසින් ක්‍රියාත්මක නොකරන ලදී.”

අන්න ඒ ප්‍රකාශය නීති විරෝධීයි. උප තැපැල් මහතාට එවන ලද ලිපිය මෙසේයි :

“අතුරලිය උප තැපැල් කාර්යාලය දැනට පිහිටි ස්ථානයේ සිට යාර 440ක් පමණ දුරින් පිහිටි ඉහළ අතුරලිය විවිධ සේවා සමුපකාර ගොඩනැගිල්ලේ අංශයකට ගෙන යාමට පෝස්ට් මාස්ටර් ජෙනරාල් තුමා නියෝග කර ඇත. 1965.9.6 දින මෙම කාර්යාලය යෝජිත ගොඩනැගිල්ලට ඔබ විසින් ගෙන යා යුතුය. බඩු ගෙන යාම සඳහා යන වියදම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් දරණවා ඇත. මෙදිනම ටෙලිෆෝනය යෝජිත ගොඩනැගිල්ලට ගෙන යාමද මාරු දි. වි. ස. ප. ක්‍රියා කරනවා ඇත.

අත්සන් කළේ/ප්‍රාදේශීය තැපැල් අධිකාරී,
ගාල්ල.

උප තැපැල් කාර්යාලය තනවා ගැනීම උප තැපැල් ස්ථානාධිපතිට අයත් වගකීමක්. තමන්ට සුදුසු තැනක් යොදා ගත්තටය කියා නීතියෙන් කියා තිබෙනවා. එහෙත් මෙම ලිපියෙන් නියම කරනවා, යම් කිසි තැනකට ගෙන යන්නටය කියා. ගාල්ලේ කුලරත්න මහතාගේ භාය්‍යාව මියයාම පිළිබඳව ලොකු පරීක්ෂණයක් කරගෙන යනවා වාගේ දැනට මෙම ගෙය අයිතිකාරයාගේ භාය්‍යාවත් වස දී මැරුණාය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කියන ප්‍රශ්නය උඩ විශාල විභාගයක් පොලීසිය මගින් කර ගෙන යන බව පෙනෙනවා. සමාජයේ විශාල අපරාධ කරන [බාධා කිරීමක්] ඒ පුද්ගලයාගේ කල් ක්‍රියාව කෙසේ වෙතත් මා කියා සිටින්නේ මෙයයි: කාර්යාලයට සුදුසු ගෙයක් සොයා ගැනීමේ වගකීම පැවරී තිබෙන්නේ උප තැපැල් ස්ථානාධිපති මහතාටයි. එහෙත් තමන්ගේ තැපැල් කන්තෝරුවේ මුදල් තමන්ට විශ්වාස තැනි කාගෙවත් ගෙදරකට ගෙන යන්නැයි ඔහුට නියම කිරීම නීති විරෝධීයි. උප තැපැල් ස්ථානාධිපති වරයා වශයෙන් පත් කරන තැනැත්තා ආණ්ඩුව මගින් අනුමත කරනු ලබන විධියේ කාර්යාලයක් සපයා ගන්නට ඕනෑ. “සුදුසු තැනක් සකස් කර ගන්නම්; බද්දට සුදුසු ගෙයක් ගැනීම අපහසු නම් මේ කටයුත්ත සඳහා මා ගෙයක් හදාගන්නම්” යනාදි වශයෙන් ඔහු ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් ඔහුට නියම කර තිබෙනවා, විශේෂ පුද්ගලයකුගේ ගෙදරකට එම කාර්යාලය ගෙන යන්නටය කියා. මෙම නීති විරෝධී ක්‍රියාව පිළිබඳව මේ වන තුරු කටයුතු කර නැහැ. ගරු අගමැතිතුමාත් මේ පිළිබඳව දන්නවා. මා මෙහිලා එම කාරණය සඳහන් කරන්නට යෙදුණේ නිසි පරීක්ෂණයක් ඇති කිරීම අවශ්‍ය බව සඳහන් කරන්නට මෙන්ම බොහෝ දෙනාට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන දුෂ්කරතාවයන්ද පෙන්වුම් කර දීම සඳහායි. මේ පිළිබඳව මීට වඩා කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

පූ. හා. 10.30

තව එක කාරණයක් කෙටියෙන් සඳහන් කරන්නට තිබෙනවා. එය යාපනය ප්‍රදේශයට බලපාන දෙයක් නිසා මා ඉංග්‍රීසියෙන් ඒ ගැන සඳහන් කරනවා.

This is about the persecution of members of the minority communities in the Jaffna Peninsula by certain sections of the people there. This persecution is most severe in the Achchuveli, Kodikamam and Chankanai areas.

As you are aware, Sir, the Prevention of Social Disabilities Act was passed about ten years ago, and these people who are ostracized from society and have no right to enter pub-

lic like temples and so on, have sometimes exercised their rights. They have walked into places like barbers' saloons and when they were refused entry the police have taken action and the courts have meted out Justice to them. Steps have been taken without any discrimination against those who were denying them elementary civil amenities.

As a result of this, a situation has arisen where some sections of the so-called high caste people have started terrorizing the members of these communities because the so-called high caste people are in the majority. The position is so serious in certain areas that the very livelihood of the people belonging to the so-called depressed classes has been seriously affected by the destruction of the talipot-palm flower. They cannot do any toddy tapping. In various areas various methods are used to terrorize these people. Sometimes they are brutally assaulted.

I do admit that the persecution of members of the so-called low castes by those of the so-called high-castes is not a feature particular to the Jaffna Peninsula. But it appears that this persecution takes place in the Jaffna Peninsula on an extensive scale. For instance, in our area in the South, there are sporadic outbursts of this caste feeling in certain villages where the so-called low-caste people live. Sometimes they are not allowed to wear any upper garment. There have been occasions when such persons have been harassed and assaulted, and their houses burnt.

My point is that this is not a problem in the South where the situation has been effectively tackled as a result of the police co-operating with the law-abiding people of those areas. It is not a social problem, generally, in Sinhalese areas.

On the other hand, in Jaffna it is still a real social problem, and for any effective steps to be taken to solve this problem I think certain persons of the police force stationed in those areas must be moved out. The great majority of police officers are persons

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[වෛද්‍යවරයා එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

who are prepared to protect the legitimate rights of the citizens, but among them there are certain persons who belong to the so-called high caste and who encourage and protect some of these people who resort to terrorism.

So I appeal to the Government to put under way a special investigation of the problem which has assumed very serious proportions because the very livelihood of the so-called depressed people is being adversely affected by this campaign of some of the so-called high-caste people.

Now, Sir, I would like to mention a few facts about the Army. At Panagoda, one of the centres of the Army, a surgery has been constructed, to be equipped with elaborate equipment imported at a cost of about a lakh of rupees, and also a surgeon and an anaesthetist have been trained. But it would appear from the information I have that the expensive equipment is still in crates, and all the surgical treatment is given at the General Hospital, Colombo, with the result that both the surgeon and the anaesthetist, I am given to understand, have practically no work.

Then there are twelve medical officers in the Army. One of them is stationed in Panagoda, one in Diyalawala and all the others are in Colombo where there is the least number of army units. I cannot understand what useful purpose these medical officers in Colombo serve. Then the Navy and the Air Force have separate medical services.

I would urge the Hon. Prime Minister to see that the medical services of at least these three services are integrated into one because we do not have a large Army or a large Navy—actually our Navy operates on land; we do not have any naval boats now. An integrated medical service for these three services can be very much more economical and effective. The proportion of civilian staff to military staff in Ceylon is the highest in the world. In the Air Force the

proportion of civilian staff to uniformed staff is 1 : 1 while in the Army it is 1 : 6. This means that one medical institution for the Army, the Navy and the Air Force can be better organized, run more efficiently and with less cost to Government. I think the expenditure on medical services for the Army, Navy and Air Force is considerable : most of it is a waste.

There is a practice now to condemn vehicles which have been four years in use. I am reliably informed that vehicles thus condemned in the current year are towed away by vehicles condemned in the previous year. This is a big racket. We have never had active service in Ceylon for any of the three services and I do not see any reason why military vehicles should not be used for 20 years if they are properly serviced. There is no need to change vehicles every four years. I can understand the need to get artillery and other weapons replaced by modern weapons. I would ask the Hon. Prime Minister to look into this.

There is also the question of a large number of officers who are not competent or who have not had special training. I understand that there is a considerable amount of fraud going on in the services mainly because the officers responsible are not trained to keep proper accounts. In other countries the Army recruits chartered accountants but in Ceylon specialized knowledge is not essential and they get promotions for reasons other than merit. That leads to a considerable amount of inefficiency.

In the Army, for the supervision and maintenance of the vehicles there should be a trained mechanical engineer who could be in charge of the costly vehicles and other machinery. The principle followed, I understand, is to promote on grounds other than efficiency and merit.

We are all aware, and I think the Hon. Prime Minister is also aware, that four officers, namely, Captain D. U. Weerasinghe, Captain P. Dahanayake, Captain A. R. Wijeratne and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Warrant Officer Mendis, who were jailed and then remanded and had to face a trial, have been discharged as there was absolutely no evidence against them. But up to date they are still under interdiction and on half-pay. They are denied medical facilities although they are in the permanent service. In other countries service personnel under punishment are afforded medical facilities until they are discharged finally. This is an elementary right which even prisoners-of-war enjoy. Why should these officers be denied medical facilities? They are denied even the elementary privilege of enjoying medical facilities at the military hospital. That is all that I want to say about the Army.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I thought that was all that the hon. Member had to say.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I shall finish, Sir, after quoting a passage from the "Times of Ceylon" of 13th December 1966, regarding the policy that has been followed by this Government in common with several other Governments in Asia.

This is a report of the meeting of the recipient countries of the Colombo Plan that took place early this year. This is what the Times report despatched from Karachchi says :

"Aid recipient are beginning to grumble. Seemingly ungrateful at first blush, they do have a point, however.—

That is what the report says.

—About half of what they get today flows back to the donors in the form of interest on earlier loans.

Complaints about this invisible undercurrent in the aid tide came up again and again at the 24-nation ministerial meeting of the Colombo Plan held recently.

'Unless something is done to reverse the trend', said the Pakistani planning chief, Mr. M. M. Ahmed, who chaired the meeting, 'the debt explosion may prove even more serious than the population explosion.'

Mr. Ahmed was obviously speaking for the recipient countries in general when he spelt out the facts coldly: 'The debt burden of developing countries has increased from ten billion dollars in 1956 to forty billion dollars in 1965 and the annual debt servicing charge has increased from 800 million dollars to 3.5 billion dollars over the same period.'

In other words today 50 per cent of the total aid is flowing back to the donors. The rate of increase in service charge—about 12 per cent. per annum—is far above the rate of growth in export earnings; as a result the ratio of debt services to export has risen from 4 per cent in the mid-fifties to 14 per cent in 1965. The figures are flashing red signals.

'Aid could create as many problems as it endeavours to remove' one delegate said sagely."

I only mention this because this Government is following the policy, with regard to the Consortium and Commodity Aid, of not examining a gift horse in the mouth. Large consignments of goods are being received as commodity aid and the service charges of these loans that are accumulated are creating a very serious problem. I am not quoting any Opposition sources but some sources that are participating in this imperialist tie up.

ප්‍ර. හා. 10.45

ඉලංගරත්න මහ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සභාපතිතුමනි, මෙම වර්ෂය යටතේ කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන මා පළමුවෙන්ම වර්තමාන පොලිස්පතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න කැමතියි, ඔහු ඒ පදවියට පත් වුණාට පසුව කරගෙන යන රාජකාරිය ගැන. විශේෂයෙන්ම බුකි සංහාරය ගැනත්, ඒ වාගේම කළුකඩ සංහාරය ගැනත් එතුමා නිර්භයව ක්‍රියා කරන ආකාරය කාට වුවද ධෛර්යයක් ඇති වීමට හේතුවක්. එමෙන් ම ඒ රාජකාරිය දිගටම ඒ අන්දමට කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ගෙන යාමට ඔහුට ඉඩ ලැබේවියයි මා බලා පොරොන්දු වෙනවා. මා එසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ අගමැතිතුමාට චෝදනාත්මක ස්වරූපයක් ආරෝපනය කිරීමට නොවෙයි. මෙවැනි රාජකාරිවලට නොයෙක් විධියේ බලපෑම් ඇති කරන පුද්ගලයන් දැන් ඉදිරිපත් වී සිටින නිසා පොලිස්පතිතුමාට ඒ රාජකාරිය හරිහැටි කරන්නට අවස්ථා වක් නොලැබෙන්නට ඉඩ ඇති නිසයි. එම නිසා ඒ රාජකාරිය හරි හැටි කිරීමට ශක්තිමත් බෙරියයන්, ආධාරත් ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

පොලිසියේ රාජකාරිය හරිහැටි ඉටු කිරීමට නොලැබෙන පරිදි නොයෙකුත් බලපෑම් තිබෙන බවට සෑම අවස්ථාවකදීම චෝදනා තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. ඒ චෝදනාව සාමාන්‍යයෙන් ආණ්ඩුවට එල්ලවන එකක්. ඒ කෙසේ වෙතත් අප හැකි තරමින් ඒවා දුර්වල කිරීමට ඉදිරිපත්වීම අපේ යුතුකමක්. පොලිසියට ඇඟිලි ගැසීම විශේෂයෙන් මැතිවරණ කාලයේදී බහුලව සිදු වන දෙයක්. කොළොන්නාව ආසනයේ අතුරු මැතිවරණයේදී සිදු වූ කරුණුවලින්ම ඒ බැව් හොඳ හැටි පැහැදිලි වෙනවා. ඒ අවධියේ පොලිසියේ නිලධාරීන්ට බලපෑම් රාශියක් තිබුණා. කොතරම් තිබුණාද කිව්වොත්, සමහර පොලිස් නිලධාරීන්, සමහර ඇමති කෙනකු විසින් තමන්ගේ බංගලාවට කැඳවා නීති විරෝධී කටයුතු කරන්නට පවා පොළඹවා තිබෙනවා. කෙසේ හෝ මේ මැතිවරණය දිනන්න ඕනෑය, එම නිසා මැරවර බලය ආදිය පාවිච්චි කිරීමට පොලිසියෙන් ආධාර දිය යුතුය කියා තිබෙනවා. ඒවාට අවනත නොවුණ උදවිය ඒ තනතුරු වලින් මාරු කර යවා, මිට කලින් ඔය විධියේ සැර පරුෂ ආකාරයට වැඩ කළ උදවිය මැතිවරණ කාලයේදී ඒ ප්‍රදේශයට ගෙන්වා තිබෙනවා. ඔබතුමා හෝ වෙනත් වග කිය යුතු කෙනකු හෝ මේ ගැන විභාගයක් පැවැත්වුවොත් ඒ නිලධාරීන් ඉදිරිපත් වී කියනවා ඇති මෙන් මේ මේ අකටයුතුකම් සිදු වුණාය කියා.

මේ අදහස මා ඉදිරිපත් කරන්නේ පළිගැනීමේ චේතනාවකින් නොවෙයි. මැතිවරණ කාලවලදී ඇති වන මෙවැනි ඇඟිලි ගැසීම් පොලිසිය කෙරෙහි බලපාන්නට වූ

විට ඉතාම හයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වන නිසයි.

මේ අවස්ථාවේදී ගරු අගමැතිතුමාට එක් අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. මැතිවරණ කාලවලදී මැතිවරණ කටයුතුවල යෙදෙන නිලධාරීන් හැසිරවීම පිණිස, එක් තරු අංශයක් මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමා අණ යටතේ පිහිටෙව්වොත් අප කාටත් එය විශාල ප්‍රයෝජනයක් වේවිය කියා මා කල්පනා කරනවා. එවිට එක්තරා ස්වාධීනත්වයකින් යුක්තව කටයුතු කරන නිසා මොන ආණ්ඩුවක් බලයේ සිටියත්, ඒ ආණ්ඩුවට හෝ පොලිස්පතිතුමාට හෝ එල්ලවන චෝදනාවලින් වළකින්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙනවා. මෙය මැතිවරණ කාලයේදී මා අත් දුටු තත්ත්වයක් බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. මා හිතන්නේ අගමැතිතුමාත් ඒ පිළිබඳ විස්තර දන්නවා ඇති.

ඒ වාගේම සමහර ඡන්ද පෙන්සම්වලදී පොලිස් නිලධාරීන් ලවා අකටයුතු කිරීමට පොළඹවා තිබෙනවා. සමහර ස්ථානවලදී ප්‍රසිද්ධ නොකළ ඇතැම් කඩදාසි පවා පොලිසියේ ලිපිගොනුවලට ඇතුළත් කිරීමට බලපෑම් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් විභාගයක් පැවැත්වුවොත් ඒවා එළි වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ලුතාව සිද්ධිය ගැන අද විශාල ආන්දෝලනයක් තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන්, විශේෂයෙන් විත්තිකරුවන්ට ඇප දීම සඳහා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර උදවියගේ ඇඟිලිගැසීම් තිබෙන බව ගරු මන්ත්‍රීවරයකු විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලැබුවා. ඒ පිළිබඳව මාත් තරමක් දුරට පරීක්ෂා කළා. ශ්‍රාවස්තියේ ටෙලිපෝන් රෙජිස්ටරය ගෙන, කොයි කොයි මන්ත්‍රීවරුන් කොයි කොයි තැන්වලට ටෙලිපෝන් කර තිබේ දැයි සොයා බැලුවොත් පෙනේවි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ කීප දෙනෙකුම ඒ විත්තිකරුවන්ට ඇප දීමට හෝ ඔවුන් සම්බන්ධයෙන් වෙනත් කටයුතු කිරීමට හෝ ලුතාව තානායමටත්, ඒ වාගේම පොලිසියටත්, ටෙලිපෝන් කර තිබෙන බව.

මා ඊයේ මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කළා, ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නිවාසවලට යන එන උදවිය ගැනත්, ඔවුන් යන එන තැන් ගැනත් පරීක්ෂා කිරීමට චක්‍ර ලේඛයක් යවා තිබෙන බව. එම චක්‍ර ලේඛය යවා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නිබෙන්තේ ගරු අගමැතිතුමාගේ අණක් අනුවද, එහෙම නැත්නම් හදිසි නීතිය අනුවද, එසේත් නැත්නම් යම් පැමිණිල්ලක් අනුවදැයි මා දැනගන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම මන්ත්‍රීවරුන් හැසිරිය යුතු ආකාරය සම්බන්ධයෙන් යම් ක්‍රියා පද්ධතියක් ඉදිරිපත් කිරීමට අගමැතිතුමා කැමතිදැයි මා දැනගන්නට සතුටුයි.

මෑත කාලයේ මේ රටේ රාජ්‍ය පෙරලීමේ කුමන්ත්‍රණ දෙකක් ගැන සඳහන් වී තිබෙනවා. එම කුමන්ත්‍රණ දෙක ඇති වුණේ 1962 දී සහ ඊට පසුවයි. මහජන ඡන්දයෙන් බලයට පත් වූ රජයක් බලහත්කාරයෙන් පෙරළා දැමීම අයුතු බව අප කවුරුන් අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා. වර්තමාන අගමැතිතුමා අප බලයේ සිටි කාලයේ කළ නොයෙක් ප්‍රකාශවලින්, ඒ වාගේම මැතිවරණ ප්‍රකාශවලින්, රටට පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා, එවැනි කුමන්ත්‍රණ අනුමත නොකරන බව. අපත් ඒ අදහසට සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වෙතවා. අප ගැන නොයෙකුත් අසත්‍ය ප්‍රචාර කෙරී තිබුණත්, අප පිළිබඳ වැරදි වාර්තා අගමැතිතුමාට ලැබී තිබුණත්, සර්වජන ඡන්ද බලය තිබෙන රටක මහජන ඡන්දයෙන් බලයට පත් වූ රජයක් මහජන ඡන්දයෙන්ම මිස වෙනත් අත්දැකීන් පෙරළා දැමීම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදවියත්, ඒ වාගේම අප සමඟ අත්වැල් බැඳගෙන සිටින අනෙකුත් පක්ෂවල උදවියත්, අනුමත කරන්නේවත් එවැනි කුමන්ත්‍රණ ඉදිරිපත් වන්නේවත් නැති බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එහෙත් ඡන්ද බලයෙන් ආණ්ඩු බලය ලබාගෙන තිබුණත්, ඒ රජය සර්වජන ඡන්ද බලය නැති කිරීමට ක්‍රියා කළොත්, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ඒකාධිපති පාලනයක් ගෙන ගියොත්, එවැනි ඒකාධිපති රජයක අදහස් නිෂ්ප්‍රභ කරමින් එම රජය කඩාකප්පල් කර දමා, බලහත්කාරයෙන් හෝ ආණ්ඩු බලය ඇල්ලීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගය කරන අය කැටුව අප නිර්භීතව වැඩ කරන බවට, අගමැතිතුමා එදා තරවටු කළා වාගේම අපත් එතුමන් ලාට තරවටු කරන්නට කැමතියි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවන බවටත්, නියමිත කාලයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව මහා මැතිවරණයක් පවත්වන බවටත් ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන අප සන්තෝෂ වෙතවා.

මේ ආණ්ඩුව ඒකාධිපති ක්‍රියා පිළිවෙතක් ගෙන යන බවට අප තුළ සැකයක් හා බියක් ඇති වුණේ, රාජ්‍ය අගමැතිතුමා කළ එක්තරා ප්‍රකාශයක් නිසයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ අවස්ථාවේදී විවේචනය කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. රාජ්‍ය අගමැතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ඒ පිළිබඳ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා පොරොන්දු වුණා. ඒ පොරොන්දුව අනුව ඒ අවස්ථාවේදී කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙතවා.

මා කලින් සඳහන් කළ කුමන්ත්‍රණ දෙකේ සැකකරුවන්ට දෙවිධියකට සලකන බවක් අපට පෙනෙනවා. මේ ආණ්ඩුව හෝ වේවා, අපේ ආණ්ඩුවක් හෝ වේවා, අප දෙගොල්ලටම විරුද්ධ ආණ්ඩුවක් හෝ වේවා, බලහත්කාරයෙන් පෙරළන්නට ඉදිරිපත් වන උදවියට එකම විධියකට දඬුවම් කිරීම, සංග්‍රහ කිරීම, සැලකිලි දැක්වීම නමා, නියම යුක්තිය. කුමන්ත්‍රණ සැකකරුවන්ගේ අර අභියාචනයට මේ ආණ්ඩුවෙන් දුන් පහසුකම් ගැන මේ අවස්ථාවේදී විවේචනය කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් අපට පැහැදිලිවම පෙනී ගොස් තිබෙනවා, කුමන්ත්‍රණ දෙකේ සැකකරුවන්ට දෙවිධියකට සලකන බව. 1962 කුමන්ත්‍රණ සැකකරුවන්ට රජයට සම්බන්ධ නොයෙකුත් ආයතනවල හා සංස්ථාවල පදවි අද ලැබෙනවා. මා ඊට විරුද්ධ නැහැ. එසේම, කොයි හමුදාවට අයත් වුණත් ඒ අය හුඟ දෙනෙකුට සම්පූර්ණ වැටුප් ලැබෙනවා. එසේ ඔවුන්ට සම්පූර්ණ වැටුප් ලැබෙන අතර වෙනත් රක්ෂාවල යෙදෙන්නටත් ඔවුන්ට ප්‍රච්චන්කම ලැබී තිබෙනවා. දැනටමත් ඒ අයගෙන් සමහරුන් එසේ සංස්ථාවල රක්ෂාවල් කරනවා. ඒ අයගෙන් සමහරුන් වැරදිකරුවන් හැටියට උසාවියෙන් තීන්දු කළ අයයි.

1962 කුමන්ත්‍රණයට සහභාගි වුණ අයට එසේ සලකන අතර, ඊට පසුව ඇති වූ කුමන්ත්‍රණ සැකකරුවන්ට සලකන්නේ ඊට භාත්පසින්ම වෙනස් විධියකටයි. ඒ අයගෙන් සමහරකුගේ අද වැඩ තහනම් කර තිබෙනවා. ඔවුන්ට විරුද්ධව කිසිම චෝදනා පත්‍රයක් මෙතෙක් ඉදිරිපත් කර නැහැ ; කිසිම විභාගයක් පවත්වා නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ඒ අය ඉන්නේ කොහේද යන්නේ කොහේද කියා කිසිවක් දන්නේ නැහැ. සමහර අය සම්පූර්ණ පඩි සහිතව නිවාඩු පිට සිටිනවා. රාජපක්ෂ කියන මහත්මයා 1962 කුමන්ත්‍රණයේදී පැමිණිලි පක්ෂයට නැත්නම් ආණ්ඩුවට පක්ෂව සාක්ෂි දුන් කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු තවමත් වැඩට අරගෙන නැහැ. තවමත් ඔහුගේ වැඩ තහනම්. ඒ නිසා මේ දෙකොටසටම එක ආකාරයකට සංග්‍රහ කිරීමට පියවරක් ගන්නා ලෙස ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

1962 දී කරන්නට ගිය කුමන්ත්‍රණයත් බරපතල අපරාධයක්. ඊට පසුව කුමන්ත්‍රණයක් කරන්නට ගියා යයි සැක කර සිටින අය කුමන්ත්‍රණයක් කරන්නට ගියාය කියා ඔප්පු වුණොත් ඔවුණුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධව කටයුතු කළ නිසා, 1962 සිද්ධිය බරපතල අපරාධයක් වනවා මෙන්ම මෙයත් බරපතල අපරාධයක් වෙනවා. ඒ නිසා තමුන් නාන්සේලා විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියදී එවකට බලයේ සිටි ආණ්ඩුව පෙරළීමට සූදානම් වූ අයට තමුන් නාන්සේලා සංග්‍රහ කරනවා නම්, තනතුරු දෙනවා නම්, ආශීර්වාද දෙනවා නම්, එය කුමන්ත්‍රණ ක්‍රමයටම දෙන ධෛර්යයක්, ආධාරයක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගරු කරනවා නම් ඔය දෙකොටස සම්බන්ධව ක්‍රියා කළ යුත්තේ එක් ආකාරයකටයි. ඒ නිසා 1962 කුමන්ත්‍රණයට අසූ වූ අයට සංග්‍රහ කරන ආකාරයටම අනික් කොටසටත් සංග්‍රහ කරන්නාය කියා මා කියනවා. යම් කොටසකගේ වැඩ තහනම් කර සිටිනවා නම් ඔවුන්ට විරුද්ධව ඇති චෝදනා ඉක්මනින් විභාග කර ඔවුන් වැරදිකරුවන් නම් දඬුවම් දෙන්න; නැත්නම් නිදහස් කරන්න. යම් කොටසක් නිවාඩු යවා සිටිනවා නම් ඔවුන්ටත් අනික් කොටසට වගේම කුමක් හෝ රක්ෂාවක් කරන්නට සිලය දෙන්න. රක්ෂාවක් නැතිව නිකම් ගෙවලට වී සිටීම නිසා මිනිසුන් කොතරම් අමාරුවකට පත් වෙනවාද කියා අප දන්නවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂයේ අප ජාතිවාදයට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. ආගම් හේදවාදයටත් සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. අප කියා සිටින්නේ

වැඩි කණ්ඩායමේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන අතරම සුළු කණ්ඩායම්වලටත් සාධාරණ තැන දිය යුතුය කියලයි. සාමාන්‍ය ජීවිතයේ හා සමාජයට මෙන්ම රජයේ සේවකයින්ටත් හමුදාවල අයටත් ඒ අයිතිවාසිකම් දිය යුතුයි. රක්ෂාවලට බදවා ගැනීමේදී හා උසස් කිරීමේදී අහවල් ආගම අදහන අයට විශේෂ තැනක් දිය යුතුයි අහවල් ආගම අදහන අයට සාමාන්‍ය තැනක් දිය යුතුයි, කියා විශේෂයක් කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. තමුන් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණියාට පසුව බෞද්ධ සමිති සංභාරයක් පැවතුණාය කියන එක ප්‍රචාරය වී තිබෙනවා. හමුදාවල උදවිය බෞද්ධ සමිතිවලට බැඳී සිටියා නම් ඒ අය ගැන වග විභාග කර ඇතැම්විට ඒ සමිති විසුරුවා හරින්නට පවා කටයුතු කළ බව ප්‍රචාරය වී තිබෙන කරුණක්. එමෙන්ම පත්වීම් උසස්වීම් ආදිය දීමේදී ආගම් ගැන සලකා බලා ඒ ඒ පදවි හා උසස්වීම් දෙන බව හමුදාවේ මෙන්ම රටපුරා පැතිර පවතින කථාවක්. අබෞඛ අසිංහල අයට ලොකු තැන් දෙන අතරම බෞද්ධ සිංහල අයට අර සුදුසුකම් තිබුණත් ඒ පදවි දෙන්නේ නැත කියන එක මිට පෙර සමහර පත්තර මගින් සාධක සහිතව ඔප්පු කළා. ආගම් හේදවාදයක් හෝ ජාති හේදවාදයක් ඇතිකළ යුතුයි කියා මෙයින් අප අදහස් නොකරන බව නැවතත් කියන්නට ඕනෑ. එහෙත් සුදුසුකම් තිබෙනවා නම් කුමන ආගමක කෙනෙක් වුවත්, කුමන ජාතියක කෙනෙක් වුවත්, ඒ සුදුසුකම් අනුව තනතුරු දෙනවා මිස ආගම් හේදය හෝ ජාති හේදය ගැන සලකා කටයුතු කිරීමට විරුද්ධවයි අප කථා කරන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම සම්බන්ධවත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) කීවාක් මෙන් මේ සම්බන්ධව විදේශ විනිමය වශයෙන් කිසිම මුදලක් අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන් කර නැහැ. එක තැනක පමණක් “ඉන්ඩියස් මන්ට්” වශයෙන් රුපියල් 3,555 ක්ද කොහෙද වෙන් කර තිබුණා. එය, මේ රටින් පිට විමට ඉන්දියානුන් ධෛර්යමත් කිරීම සඳහා මිස ගරු අගමැතිතුමා බලාපොරොත්තු වන අන්දමට ඉන්දු ලංකා පනත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68 :

—කාරක සභාව

ක්‍රියාත්මක කිරීමට වෙන් කළ මුදලක් නොවෙයි. එම නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් කුමන විධියේ පියවරක් ගන්නට එතුමා අදහස් කර තිබෙනවාදැයි අප දැන ගන්නට කැමතියි. පණත ක්‍රියාවේ යෙදීමට දෙපාර්තමේන්තුවක් සකස් කර තිබෙනවා මිස ඉන්දියානුවන් යැවීමට වුවමනා කරන විදේශ විනිමය වෙන් කර නැති නිසා පණත ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව රටට ඇසෙන සේ ප්‍රකාශයක් කිරීම ගරු අගමැතිතුමාගේ යුතු කමක්. ඉන්දියානුවන් 1,50,000 දෙනාගේ ප්‍රශ්නයන් අවුරුද්දක් ඇතුළත විසඳන බවට පොරොන්දුවක්, සිරිමා ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම ඇති කරන අවස්ථාවේදී එවකට සිටි අගමැතිණියන් ශාස්ත්‍රී අගමැතිතුමාත් ඇති කර ගත්තා. එම සාකච්ඡාවේදී ශාස්ත්‍රී අගමැතිතුමා එක්තරා ප්‍රකාශයක් කළා. යම් දවසකදී අපේ වර්තමාන අගමැතිතුමාටත් ඒ ප්‍රකාශය ප්‍රයෝජනවත් වන්නට පුළුවන් නිසා මා එය මතක් කරන්නට කැමතියි. “අගමැති තේරුම තරම් ලොකු කෙනකු වශයෙන් මා නොපිළිගනු නන් මගේ මිත්‍රයින් මගේ අදහස්වලට පොළඹවා ගන්නට මට පුළුවන්කම තිබෙනවා” යි එදා ශාස්ත්‍රී අගමැතිතුමා කීවා. “එම නිසා එකී අමතර ඉන්දියානුවන් 1,50,000 ම වුවත් ඉන්දියාවට ගන්නට මට පුළුවන් වේය” යි ද එතුමා වැඩි දුරටත් කීවා. එම නිසා නැවතත් දෙරටේ අගමැතිවරුන් සාකච්ඡා කොට මේ පිළිබඳව ස්ථිර පියවරක් ගැනීමට ගරු අගමැතිතුමා අදහස් කරනවාද යන වග අප දැන ගන්න කැමතියි.

ප්‍ර. හා. 11

සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම ඇති කොට දැන් අවුරුදු 3 කටත් වැඩි කාලයක් පසු වුණා. පණත සම්මත වීත් දැන් සැහෙන කාල සීමාවක් ඉක්ම ගොස් තිබෙනවා. ඒ අතරතුර රටේ නොයෙක් ප්‍රශ්නත් උග්‍ර වේගෙන යනවා. එම නිසා, මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් අහන්නේ, මේ ඉන්දියානුවන් 1,50,000 හේ ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා දැනට මොන විධියේ පියවරක් ගෙන තිබෙනවාද, ඉදිරියට කුමන විධියේ පියවරක් ගන්නට අදහස් කරනවාද යන ප්‍රශ්නයයි. ඉන්දු ලංකා පණත ගැන කථා කරන විට අපේ පත්කළ ගරු මන්ත්‍රී තොණ්ඩමන් මහත්මයා මස්කෙළියේදී කර තිබුණු ප්‍රකාශයක්

මට මතක් වෙනවා. ඉන්දියානු පණතට විරුද්ධව ඡන්දය දුන් අයට දොස් කියමින් එතුමා, සිරිමා ශාස්ත්‍රී ගිවිසුමට පසු අය ඉන්දු ලංකා පණතට විරුද්ධ වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාදැයි ප්‍රශ්න කර තිබුණා. ඒ කාරණය තේරුම් බේරුම් කර ගන්නට එතුමාට බැරි බවත් කියා තිබුණා. එහෙම නම්, ඉන්දු ලංකා පණතට පක්ෂ අය සිරිමා ශාස්ත්‍රී ගිවිසුමට විරුද්ධ වුණේ ඇයිදැයි මා තමුත්තාත්සේගේ මාර්ගයෙන්—එසේ නැත්නම් කෙළින්ම—එතුමාගෙන් අහනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

We have discussed the Indo-Ceylon Bill at length. Will the hon. Member try to wind up soon because there are another eleven Members who wish to speak

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ සම්බන්ධයෙන් මා මිට වැඩි කාලයක් ගන්නේ නැහැ. විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව ඊළඟට වචන ස්වල්පයක් කියන්නට ඕනැ. විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් කටුගම්පොල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. සුබසිංහ මයා.) විස්තරාත්මක කථාවක් කළ නමුත් මාද ඒ ගැන වචන දෙක තුනක් කියන්නට අදහස් කරනවා. ගරු අගමැතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී බැහැරට යන්නට සිදුවීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. කවර රටකට වුවත් විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ඉතා වැදගත් එකක් බවත්, විශේෂයෙන් අලුත නිදහස ලැබූ රටවල අභ්‍යන්තර හා ජාත්‍යන්තර කටයුතුවලදී එය ඉතා වැදගත් තැනක් ගන්නා බවත් අප කවුරුන් දන්නා කරුණක්. 1947 දී අපට එක්තරා අන්දමක දේශපාලන නිදහසක් ලැබුණත් සර්ව සම්පූර්ණ නිදහස කරා ගමන් කරන්නට 1956 දක්වා අපට බැරිව තිබුණා. නිදහස කියන්නේ දේශපාලන නිදහසට පමණක් නොවෙයි. දේශපාලන මෙන්ම ආර්ථික, සංස්කෘතික සහ සමාජීය නිදහස ඊට ඇතුළත් වන බවයි, අපගේ වැටහීම. දේශපාලන නිදහස ලැබුණත් හරියාකාර විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කර ගන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

බැරි වූ නිසා 1947 සිට 1956 දක්වා සාමාන්‍යයෙන් අපි යටත් විජිතවාදී විධියටයි හැසුරුණේ. කොයි එකටත් අධිරාජ්‍යවාදී ස්වාමිවරුන්ගෙන් අපට අවසර ගත්තට සිදු වුණා. වෙනෙකක් තබා 1956 ට පෙර සුය්‍යී ග්‍රහණය බැලීමට රුසියන් විද්‍යාඥයින්ට මේ රටට එන්නටත් තහනමක් තිබුණු බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. එමෙන්ම වෙකොස් ලෝවේකියානු පාපන්දු කණ්ඩායමකටත් මේ රටට පැමිණීම තහනම් කළා. විශේෂයෙන්ම සමාජවාදී රටවල උදවියට මේ රටට එන්නට බැරිකමක් තිබුණා. ඒ තත්වය වෙනස් කරල මධ්‍යස්ථ රටක් හැටියට හැම රටක් සමගම මිත්‍රත්වයෙන් අත්වැල් බැඳගෙන සිටීම අපි ප්‍රතිපත්තියක් කරගත්තා. එහි ප්‍රතිඵල මහා ජලගැල්ම අවස්ථාවේදී අපට හොඳහැටි ඔප්පු වුණා. අප අමාරුවට පත්වුණු ඒ අවස්ථාවේදී අපට හැම රටක්ම වගේ ආධාර දුන්න.

1956 න් පසුව විදේශ ප්‍රශ්නවලදීත් ලංකාව විශාල තැනක් ලබාගෙන ජාත්‍යන්තර කීර්තියට පවා ලක් වුණා. අද මධ්‍යස්ථ රටවල් එකතුව මැද පෙරදිග තත්ත්වය ගැන සාකච්ඡා කරනවා. මීට පෙර මෙවැනි අවස්ථා ඇතිවුණු අවස්ථාවල ලංකාව පෙරමුණ ගත් බව තමුන්තාන්සේ දන්නවා. විශේෂයෙන් සුවස් ප්‍රශ්නයේදීත්, අනිකුත් අප්‍රිකානු ප්‍රශ්නවලදීත්, චිත්‍රාදියා අරගලය අවස්ථාවේදීත් මධ්‍යස්ථ රටවල් එකතුව පවත්වන ලද සම්මේලනවලට ලංකාව සහභාගි වුණා පමණක් නොව සම්මේලන ලංකාවෙන් ඇති කර විශේෂ තැනක් ගෙන කටයුතු කළ බව ඔබතුමාට මතක ඇති. අද මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? කවුරුත් සමග මිත්‍රත්වයෙන් සිටිනවා යයි මේ ආණ්ඩුව කොයි තරම් කිව්වත් ආර්ථික ප්‍රශ්න හා දේශපාලන ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් ලෝක බැංකුවෙන්, ජාත්‍යන්තර ණය මණ්ඩලයේත්, අධිරාජ්‍යවාදී ස්වාමිවරුන්ගේත් අවවාද අනුව කටයුතු කරන බව පැහැදිලි යි. ඒ වගේම අපේ අගමැතිතුමා ස්වාධීන රටක නායකයෙකු විධියට වැඩ කරනවා නම්, මීට පෙර සිටි අගමැතිනිය වගේ මධ්‍යස්ථ රටවල සාකච්ඡාවට සහභාගි නොවන්නේ ඇයි? අපි මේවා විවේචනය කරන විට අපට දොස් පවරනවා. එහෙත් මේ සාධක තිබෙන නිසා ආණ්ඩුව පැත්තේ

සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් තම ජන්ද දායකයින්ට හරිහැටි පිළිතුරු දෙන්නට බැරි තත්ත්වයක් උද්ගතව තිබෙනවා. අපේ රට ස්වාධීන රටක් නම්, අපි හැම රටක් සමගම මිත්‍රත්වයෙන් සිටිනවා නම්, මිසරය වැනි අපේ මිත්‍ර රටකට පහර වදින අවස්ථාවේදී මධ්‍යස්ථ රටවල් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු සාකච්ඡාවට අපේ අගමැතිතුමාට සහභාගි වෙන්නට බැරි ඇයි? මේ රජය කටයුතු කරන්නේ මධ්‍යස්ථ රටක් වශයෙන් නොව සම්පූර්ණයෙන්ම ඇමෙරිකාවටත් අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයටත් හිස නමන රටක් හැටියට යි. මහජනයාත්, අපිත් මේ ආණ්ඩුවට වෝදනා කරන්නේ ඒ නිසයි. විශේෂයෙන්ම මේ තත්ත්වය වෙළඳ ප්‍රශ්නවලට හුණක් දුරට බලපානවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා පසුව විස්තර කරන්නට අදහස් කරනවා. මේ අන්දමට බටහිර රටවලටත්, අධිරාජ්‍යවාදී රටවලටත් ගැනිව කටයුතු කරන නිසා අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න අවුලෙන්-අවුලට පත්ව තිබෙනවා; අපේ වෙළඳ ගිවිසුම් කඩාකප්පල් වෙලා තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊළඟට චීනයත් සමග පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්නට කැමතියි.

අද “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයේ පළ කර තිබෙන පුවතක් ගැනත් කතු වැකිය ගැනත් මා තමුන්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කරනවා.

“SECRET MEETING HERE NOW UNDER SCRUTINY

Political circles were yesterday speculating on the possibility of a link between a recent meeting attended by Chinese operatives and a former Coalition Minister, and the recent anti-Ceylon outbursts by the Chinese.

The ‘Daily News’ reliably understands that this aspect of the recent episode is being carefully examined.

Political sources indicated that this ex-Minister was earlier connected with Ceylon’s trade policies.”

මේ කියන හිටපු ඇමතිවරයාට තිබෙන සුදුසුකම් හැම එකක්ම මටත් තිබෙනවා. එමනිසා මට මේ කාරණය ගැන වචන දෙක තුනක් කළා කරන්නට තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

ඊළඟට මේ පත්‍රයේම කතූ වැකිය දෙස බලමු. කතූ වැකියන් මුල් පිටුවේ ලොකු අකුරින් පළ කර තිබෙන ප්‍රවෘත්ති යට අදාළ වන විධියටයි ලියා තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

"BREAKING THE CHINESE GRIP"

Our news columns report today the speculation in political circles that the Chinese Embassy's note resulted directly from a hush-hush confabulation between a former Minister and representatives of the Chinese Embassy. This line of reasoning points out that with more by-elections in the offing, and the General Elections themselves a half-term of office away, curtailing rice supplies to Ceylon would impose upon our people a major food crisis to which the National Government would obviously have no immediate answer."

සභාග රජයේ හිටපු ඇමතිවරයකු, වෙළඳාමට සම්බන්ධ හිටපු ඇමතිවරයකු විනා තානාපති කාර්යාලයේ උදවිය සමග රහස්සාකච්ඡාවක් කළාය කියා මුල් පිටුවේ පළ කර තිබෙන ප්‍රවෘත්තියෙන් කියනවා. ඊළඟට, කතූ වැකියෙන් කියනවා, ඒ රහස්සාකච්ඡාවෙන් නිගමනයකට බසින්නට ඇත්තේ මේ අතුරු මැතිවරණ එහෙම ළඟ එන නිසාත් තව අවුරුදු දෙක හමාරකින් මහා මැතිවරණයක් පවත්වන්නට තිබෙන නිසාත් තමුන්නාන්සේලා අමාරුවේ දමන්නට හාල් ගෙන්වීමට නොහැකි වන ආකාරයට පියවරක් ගැනීමටය කියා. මේ අවසාවාවේදී මා ගරු අගමැතිතුමා ගෙන් එක් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඉරාකය සම්බන්ධව තිබුණු ලිපියක් ගැන තමුන්නාන්සේලා මතක ඇති. අපට පාඩුවන විධියට, අපේ මිත්‍ර රටකට පහර වදින විධියට එක්තරා පුවතක් පළ කර තිබුණා. ඒ අවසාවාවේදී තමුන්නාන්සේ ඉරාක තානාපතිට කියා සිටියා එය නිවැරදි කරන්නටය කියා. ඒ ක්‍රියා මාර්ගය හරියට හරි. අප බලයේ සිටින කාලයේදීත් මේ පත්‍ර අපේ මිත්‍ර රටවල් සම්බන්ධව මේ අන්දමට නොයෙකුත් ප්‍රවෘත්ති පළ කළා. කෙළවරක් නැතිව එවැනි ප්‍රවෘත්ති පළ කළා. දැනත් ඒ විධියටම ක්‍රියා කරගෙන යනවා. තමුන්නාන්සේලා මෙන් හදිසි නීතිය දමා පත්‍රවලට ඉබ්බො දමන්නට අප කල්පනා කළේ නැහැ. එහෙත් දැන් අප පාඩමක් ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා.

ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක (අග්‍රාමාත්‍ය, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ශූවන් විදුලි ඇමති)

(කෙළරාච්ඡා උද්ධාරණ ජනාධිපති—පිරිසිදු අමාත්‍යවරයා පාත්‍රකාප්ප, බෙහි බිඳකාර අමාත්‍යවරයා තිද්ධ අමාත්‍යවරයා, පොරුකාර තාර බිඳකාර අමාත්‍යවරයා, තදබල, ඉබ්බා පරප්පු අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

ඒ කාලෙන් හදිසි නීති තිබුණා.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

එහෙත් අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියටයි වැඩ කළේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේ තරම් දුරට ඒකාධිපති තත්ත්වයකට පත් කරන්නට ප්‍රචණ්ඩ කියා අප සිතුවේ නැහැ. එහෙත් 1970 දී තමුන්නාන්සේලා මැතිවරණයක් පවත්වනවා නම්, ඒ මැතිවරණයෙන් අප බලයට පත් වුණත් මේ විධියට අප හදිසි නීති පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. මීට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විධියටයි අප හදිසි නීති වුවත් පාවිච්චි කරන්නේ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡා ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

අපටත් දන්වන්න ඒ විධිය.

පූ. හා. 11.15

ඉලංගරත්න මයා.

(තිල. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ නිසා මේ වගේ දේ පළ කිරීමේදී කරුණු හොඳින් සොයා බැලිය යුතු බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. මා වගේ කෙනෙකුගේ නමත් මෙයට සම්බන්ධ වී තිබෙන නිසා ඇති වූ සිද්ධිය කුමක්ද යන්න මා විස්තර කරන්නට සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අප නොයෙක් විධියේ තානාපතිවරුන් සමග, තානාපති කාර්යාලවල නිලධාරීන් සමග ආශ්‍රය කරන උදවිය. ආණ්ඩු පක්ෂයේ අයත් එහෙමයි.

පිසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

අපත් එහෙමයි. ඒ තානාපතිවරුන් හෝ තානාපති කාර්යාලවල නිලධාරීන් හෝ හමු වීම ගැන අපට කිසි තහනමක් නැහැ. ඒ අයගේ සම්භාෂණවලට අපත් යනවා; තමුන් තාන්සේලන් යනවා. අපට අවසථා වක් නියෙනවා නම් සමහරවිට අපත් ඒ අයව කැඳවනවා. කෙසේ වෙතත් මේක නම් සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. එහෙත් මේකේ පොඩි ඇත්තක් නියෙනවා. ඇත්ත මේකයි.

මා හිතන පිළිවෙලට මේ වාර්තාව මෙහෙ ලිවූ එකක් නොවෙයි. මෙවැනි වැදගත් ලිය විල්ලක් මා හිතන පිළිවෙලට එහෙත් සුදු නම් කර එවීමයි, සිදු වන්නේ. මේ ලිය විල්ල පළ වුණාට පසු මට ටෙලිෆෝන් කර ඇසුවා මාව හමු වන්නට පුළුවන්ද කියා. එදා 16 වැනිදා දවල් 1 ට මා නුවර යන්නටයි සුදානම්ව සිටියේ, පෙරහරන් බලාගෙන, තමුන් තාන්සේලාගේ සී. එස්. සේනානායක සමරුව පිළිබඳ ප්‍රදශ්‍යයන් බලාගෙන එන්න. මගෙන් ටෙලිෆෝන් කර ඇසුවාම මා කීවා, මා 1 ට යනවා, පුළු වන් නම් ඊට කලින් එන්නය කියා. 12.45 ට පමණ ආවා. ඇවිත් පත්‍රයට දී තිබුණු ලියවිල්ලේ පිටපතක් මට පෙන් නුවා. මෙය පැහැදිලිව පෙන්වන්නටයි ආවේ, කරුණාකර විපක්ෂයේ අතින් නායකයන්ටත් මේ බව කියන්නය කියා මට කීවා. වෙච්ච සිද්ධිය ඒකයි. තමුන් තාන්සේලාට හාල් නොලැබුණත් අප ටත් මාස භාගයක් පමණ නිරාහාරව සිටින්නටයි, සිදු වන්නේ.

මේ විධියට පත්‍ර අපව කොයි තරම් තරක අන්දමට—කළු විධියට—තාර ගා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවද කියා තමුන් තාන්සේ දන්නවා. ඒක ගරු අගමැති තුමාට නවත්වන්නට බැහැ. අපේ ආණ්ඩුව නියෙන කාලයේදීත් ඒක සිදු වුණා. විශේෂයෙන් මහ මැතිවරණය දා මගේ ඡායා රූපය විකට චිත්‍ර මගින් නොයෙක් විධියට—දූෂණ රජා විධියට—පළ කළා. එසේ කළාට කමක් නැහැ. එහෙත් මේ අන්දමට ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම් පිළිබඳව අපේ නම් ඇද මඩ ගැසීම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ව්‍යාපාරයටම කළලක්. අපට ඒවා විඳ ගන්නට පුළුවන්. අපට ඒවාට මුහුණ පාන්නට පුළුවන්. ඔය විධියේ චෝදනා

වලටත්, පත්‍ර පළ කරන අපවිත්‍ර, කැන ප්‍රකාශණවලටත් මුහුණ පාන්නට ආත්ම ශක්තියක් අපට තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, අදත් අපට ඔළුව උස්සාගෙන සිටින්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ. මා අවුරුදු 19 ක් තිස්සේ දේශපාලනයෙහි යෙදී සිටිනවා. අවුරුදු 9 ක් මා ආණ්ඩුවක සිටියා. අදත් අපට හෘදය සාක්ෂියට අනුව හිස ඔසවාගෙන කෙලින් බලාගෙන පාරේ යන්නට පුළුවන්. අපේ නැති බැරිකම් නියෙන්නට පුළුවන්. ඒක වෙනම දෙයක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, චිත්‍ර නැවේ ඇති වූ සිද්ධීන් මොනවාද කියා අප දන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධව යමක් කියන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. කෙසේ වෙතත් නැව්වලට යන අය කවිද කියා සොයා බැලීම ඒ සංස්ථාවේ යුතුකමක්. තමුන් තාන්සේලා මේ සිද්ධියේදී කරුණු සොයා බලා වාර්තා ලබාගෙන වැදගත් විධියට ප්‍රකාශයක් කළා. ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලදී ක්‍රියා කළ යුත්තේ ඒ විධියටයි. එහෙත් මිට පෙර අබේගුණසේකර මහත්මයා ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම්වලට සම්පූර්ණයෙන්ම පහර වදින විධියට නොයෙක් ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා. ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධකම්වලට පහර වදින අයුරින් එසේ කළා කිරීම සුදුසු කියා මා සිතන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා එක ප්‍රශ්නයක් මේ අවස්ථාවේදී අහන්නට සතුටුයි. අප දන්නා හැටියට තිබෙන්නේ එක චිත්‍රයක් පමණයි; තව චිත්‍රය පමණයි. එය පිළිගෙන තිබෙනවා. තමුන් දැන් චියාං කායි ඡෙක්ට තැනක් දීමට මේ ආණ්ඩුව කට යුතු කරනවාය කියා අපට ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

සම්පූර්ණයෙන් අසත්‍යයක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

එය අසත්‍යය කියනවා නම් බොහොම සන්නේෂයි. ඒ සමගම මා ගරු අගමැති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, එහෙම නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

විශාං කායි ඡෙක්ගේ ඒප්මෝසාවට තැනි නම් තායිවානයට අයත් උදවිය ලංකාවේ නොයෙකුත් සම්මේලනවලට ගෙන්වීමත් නවත්වන්නටය කියා. තමුත්තාත්සෙ දන්නවා, දැනට ලංකාවේ බාලදක්ෂ කාන්තා සම්මේලනයක් පැවැත්වෙන බව. මෙම කාන්තා සම්මේලනයට සහභාගි වීම පිණිස තායිවානයෙන් නියෝජිතවරියන් කණ්ඩායමක් පැමිණ සිටිනවා, විශාං කායි ඡෙක්ගේ ආශීර්වාදයත් ඇතිව. ඒ ගැන සොයා බලන ලෙස ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වගේම 1967 දෙසැම්බර මාසයේදී, බොක්කිං තරඟයක් ලංකාවේ පවත්වන්නට යනවා. එම තරඟය, ඇමතිවරයාගේ සංවිධානත්වය යටතේ පවත්වන්නක්. එය සංවිධානය කරන්නේ කොයි ආකාරයෙන්ද කියා සොයා බැලීම පිණිස කොමිටියක් පත් කර ලඟදි සාකච්ඡාවක්ද පැවැත්වුවා. විශාං කායි ඡෙක්ගේ චරපුරුෂයෙක්ද ලංකාවට ගෙන්වා එම කොමිටියට සහභාගි කරවා ගන්නා. ඒ වගේම පරමාණු බලය සහ වී සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ පවත්වාගෙන යන සම්මේලනයට විශාං කායි ඡෙක්ගේ මිනිසුන්ටත් ආරාධනා කර තිබෙනවා. ඒ හැරෙන්නට තායිවානයට මෙහෙන් පිරි සක් යනවාය කියන ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඇමතිවරයකු ගේ පුතෙක්ද ලඟදි තායිවානයට ගිහින් තිබෙනවා. තරක කාර්යයකට ගියාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. තමුත් මා අහන්නේ කොහොමද මේ අය යන්නේ, කවිද වීසා බලපත්‍ර දෙන්නේ කියයි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරඹ උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කවිද ගියේ ?

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මා නම සදහන් කරන්න කැමති නැහැ. පෞද්ගලික වශයෙන් එක් එක් අයගේ නම්, මේ ගරු සභාවේදි සදහන් කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මට ලැබී ඇති ආරංචියෙ හැටියට—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරඹ උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

නම කියන්න.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

රජයේ වැඩ ඇමතිතුමාගේ පුතෙක්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරඹ උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඇමතිතුමාට පුතෙක් නැහැ නේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

එහෙම නැතිනම් ඇමතිතුමාගේ කවරුන් හරි නැයෙක්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරඹ උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

එහෙම මා ප්‍රශ්න කළේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාට වැරදි අවබෝධයක් ඇති වී තිබෙන නිසයි. ඒ ගරු ඇමතිතුමාට පුතෙක් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(ශ්‍රී. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

එහෙමම පුතෙක් නැති බව මා පිළිගත්තවා. තමුත් එතුමාගේ ඥාතිවරයකු හෝ ගිය බව මට ආරංචියි. කවුරුත් හරි ගියා නම් එය සොයා බලන්න. කොළේ වහලා ගහන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ. වචනයක් අල්ලා ගෙන එමගින් තර්කය බිදීම නොවෙයි අවංක විධියට තර්ක කරන්නන්ගේ යුතුකම. පුතෙක් නැතිනම්, දුවෙක්ද එහෙමත් නැතිනම් වෙනත් කෙනෙකුද කියා සොයා බලන්න යුතුකමක් තිබෙනවා. මට ලැබුණු ආරංචිය තමයි මා කීවේ. එපමණක් නොවෙයි, වීසා බලපත්‍රවලට සිල් ගහන්නෙන් නැතිලු; වෙනත් පත්‍රිකාවක්, බලපත්‍රය වශයෙන් යොදා ගන්නේ. ඒ අතරම එහෙන් මෙහාට නියෝජිතයින් එන්නේ කොහොමද, ඒ අයට බලපත්‍ර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

දෙන්නෙ කොහොමද කියා සොයා බැලීමත් අගමැතිතුමාගෙ යුතුකමක්. එමනිසා, මෙය සිනහ වී ඉවත දැමිය යුතු කාරණයක් නොවෙයි, මෙය ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්නයක්. ටියාං කායි ඡෙක් ට තැන දෙනවා නම් නව චිනයත් සමග ඇති වෙළඳ ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ කොහොමද?

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ගරු අගමැතිතුමා කියනවා නොවෙද, ඉඬ දෙන්නෙ නැතැයි කියා. එහෙමනම් එය පිළිගන්න ඕනැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අගමැතිතුමාගෙ ප්‍රකාශයත් අප පිළිගන්නවා. නමුත් මෙවැනි දේවල් කරන විට අප තුළ සැකයක් ඇති වෙනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඒවා ගැන මා ඔක්කොම කියන්නම්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ටියාං කායි ඡෙක් ගෙ චිනය පිළිගන්නෙ නැතැයි කියන කීම අප පිළිගන්නවා. නමුත් මේවා කරනවා නම් පිළිගැනීමේ වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවාද? එරටින් ඇවිත් චරපුරුෂ සේවාවල යෙදෙන්න ඉඬ තිබෙනවා නම්, නොයෙකුත් සම්මේලන වලට සහභාගි වෙන්න ඉඬ තිබෙනවා නම් පිළිගන්නෙ නැතැයි කිවත් පිළිගැනීමෙහි වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවාද? නිකම් කොලයට පමණක් නොවෙද මේ සියල්ල සීමා වී තිබෙන්නෙ? එමනිසා අප අගමැති තුමාගෙන් විශේෂයෙන්ම ඉල්ලා සිටින්නෙ මොන ආණ්ඩුව ආවත් දැනට ඒ රට වල සමග පවතින මිත්‍ර සම්බන්ධකම් නැති නොවන විධියට ක්‍රියා කරන ලෙසටයි. ඇමෙරිකාව වක්ශෝලයකු වශයෙන් පිළිගන්නා චිනයට ද්‍රෝහිකම් කරන, ටියාං කායි ඡෙක් ගේ නියෝජිතයින් මෙහාට කැඳවා සම්මේලනවලට සහභාගි කරවා

ගන්නවා නම් ඒ රටවල් සමග හොඳහිත පවත්වා ගන්නේ කොහොමද? ජීනිවාහි සම්මේලනවලට ගිය අවස්ථාවලදී අපට පෙනී ගියා, ටියා කායි ඡෙක්ගේ නියෝජිතයින් දායක මුදල් නොගෙව්වොත් එම දායක මුදල් ගෙවන්නෙ ඇමෙරිකාවෙන් බව. ටියා කායි ඡෙක් ඇමෙරිකාවෙ වක්ශෝලයෙක් වූවාට අපත් ඇමෙරිකාවෙ වක්ශෝලයන් වාගේ වැඩ කරන්න වුව මනා කරනවාද? ඇයි අප එවැනි වක්ශෝලයන්ට තැන දෙන්න යන්නෙ? ගරු සභාපතිතුමනි, මධ්‍යස්ථ රටවල් එකතු වී ලෝක සාමය ගැන සම්මේලන පවත්වා ගෙන යනවා. ඇයි තමුන් නාන්සේලා එවැනි සම්මේලනවලට සහභාගි නොවන්නෙ? ඇයි අප රටට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් තැනක් ලැබෙන අන්දමට කටයුතු නොකරන්නෙ. ඇයි අපේ රටේ තත්ත්වය කෙළ සන්න හදන්නෙ? ගරු අගමැතිණිය සිටින කාලයේදී එවැනි හැම සම්මේලනයකටම ගොස් සහභාගි වුණා. තමුන් නාන්සේලා ස්වාධීන නම්, අපේ රට ස්වාධීන යයි පිළිගන්නවා නම් ටිටෝ, තසර්, ඉන්දිරා ගාන්ධි ආදීන්ගේ තාලයට තමුන් නාන්සේලාට යන්න බැරි ඇයි? අප මධ්‍යස්ථ රටක් නම්, අපේ රටෙහි මධ්‍යස්ථ භාවය ආරක්ෂා කර ගන්නා හැටියට ඉතා බැලූපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! As the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) is ill and wishes to leave the House, I call upon him to speak now.

There are eleven other Members who want to speak, and as the time at our disposal is limited. I request hon. Members to make their speeches as short as possible.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. பி. ஜி. கௌமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

Mr. Chairman, let me thank you for giving me the opportunity to enter the Debate at this stage. I intended

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

to speak last afternoon, but unfortunately my doctor decided that I needed minor surgery on my arm and I was in the operating theatre. I would also like to thank all hon. Members who gave way so that I may speak.

I should like, first of all, to elaborate on a point that was touched upon by the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe), namely, what should be done about the very disturbing situation that exists in the North, particularly in the Jaffna Peninsula, in regard to relations between persons of different castes. I think it is no secret that there has been a deterioration in their relations in certain parts of the peninsula, and there have been a number of instances of violation of the law. The Hon. Prime Minister spoke on this matter a few days ago and stated that he had given instructions to the police to enforce the Prevention of Social Disabilities Act.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනනායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

They are enforcing it.

කේනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The point I want to make is that that alone is not enough to deal with the situation.

I have had the advantage of speaking to members of the Minority Tamils' United Front, which consists of all responsible organizations representing the minority Tamils. The Minority Tamils' United Front was formed in 1966. I have had several discussions with them in the Jaffna Peninsula as well as in Colombo, and they informed me of certain matters, which I would like to bring to the attention of the Hon. Prime Minister.

It is true that prosecution for violation of the Prevention of Social Disabilities Act has been launched with success. There was the case of a barber who was prosecuted for

refusing to attend upon a person of the so-called minority caste and he was fined Rs. 100, and, in retaliation, all the barber shops in the area closed down. There have also been other violations of this Act, and the police have taken action.

Now, what I want to urge upon the Hon. Prime Minister is that what is important at the moment is not so much the enforcement of the Act as the prevention of the mass terrorism, the mass economic terrorism, which has been launched against the members of the minority Tamil community in certain areas. I think hon. Members from the North will be able to speak more eloquently than I on this matter. In the Atchuvvely area there have been cases of stabbing where the injured persons have been taken to hospital; in the Chankanai area there have been incidents of people being beaten up; and there have been incidents in the Kodikamam area where toddy booths have been burnt and huts in which minority Tamils lived have been destroyed. It would appear that in some areas there is a calculated attempt to rob minority Tamils of their livelihood by the destruction of the flowers of the palmyrah palm and the coconut palm. As you know, these people earn their livelihood from tapping and the sale of toddy.

ප්‍ර. හ. 11.30

Now, in my discussions with representatives of the United Front of the Minority Tamils they were at pains to stress that a number of police officers and government servants have been acting impartially in this matter. They told me that Mr. Suntheralingam, Superintendent of Police, Mr. Liyanage, Assistant Superintendent of Police, and others have been acting quite impartially and seeking to uphold the law. But according to their complaint, there is a section in the middle rung of the police in certain areas who have decided that they can be a law unto themselves and are either insulting and intimidating persons belonging to the minority communities or are

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]

instigating or conniving at some of the atrocities and violations of the law. They feel that, as long as such persons remain in positions of authority in the area, it will not be possible for even the senior police officers who want the law to be enforced, actually to enforce it by taking important and concrete measures.

In fact, they mentioned certain names to me. I do not mind mentioning them here. I understand that they have complained to the Hon. Prime Minister as well. The persons mentioned were Sergeant Thamotherampillai of the Chankanai police station—if the descriptions are one quarter true, he seems to be an utter sadist, apart from being a caste-minded person—and two inspectors of the Kankesanturai police, Inspector Moorthy and another. These names have been mentioned as police officers who are making no special effort to see that the law is enforced. I urge upon the Prime Minister to tell the police officers not merely to take action in regard to the enforcement of the Prevention of Social Disabilities Act but also to see that this type of economic terrorism and physical terrorism of these persons is stopped.

There have been one or two hot-headed persons, not representing anybody, coming in and creating a lot of noise, but I do not think that is really the substance of what is going on; what is happening is that these people who represent quite a substantial part of the population of the Jaffna peninsula, feel that they now have the right to live in equality with everybody else.

වෛද්‍යවරයා ජී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். டி. நாகநாதன்—
நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Hear ! hear.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

They are asserting that right in various forms and ways and are seeking the protection of the law, and I think that whatever they have done was only for the purpose of seeing that the law that this Parliament adopted unanimously is actually enforced and that they are given their rights. It is one thing to ask the police to see that that Act is enforced and it is another thing to see that persons who claim their rights are not victimized, penalized, punished, assaulted and even killed. I understand that one person died as a result of a shooting. There have been two or three shootings.

It may be necessary for us to re-examine the position regarding the Prevention of Social Disabilities Act—whether that Act is wide enough to deal with the problem as it exists today. It may be necessary to amend that Act and to bring in more stringent punishments for those who infringe the Act.

I hope the Prime Minister will go into the whole matter and support those officers of the law who are trying to do an honest job in the North, and see that no person in the Police Force violates the intention and the spirit of that Act.

The next matter I want to raise is this. During the Second Reading of the Budget Debate I raised the question of the Government's attitude towards the new organization called ASEAN—the Association of South East Asian Nations. On that occasion I said that it was my opinion that this was an attempt to get together a pro-imperialist bloc of nations to fill the power vacuum in South East Asia which would be caused by Britain's decision to pull out its troops and bases east of the Suez. I said that I regarded it not as an economic grouping but as the first stage for a political and even military alliance akin to SEATO.

On that occasion the Prime Minister said that his Ministry was studying the declaration and he asked me

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

to raise the matter at the Committee stage, and, therefore, I am doing so now. I do not know whether he is now in a position to make a statement or whether the matter is still being studied. I shall be glad to know what the present position is.

One or two other matters. I want to know from the Prime Minister whether the Ministry of External Affairs has adopted a new policy about refusing permission to delegations from socialist countries to visit Ceylon on invitations from private organizations in this country.

There are two delegations that I am aware of which were refused admission in the recent past. One was a delegation of Buddhist monks from Buryat, Mongolia in the U. S. S. R. They have been invited by a Buddhist organization here to come to Ceylon as their guests. They applied to our Embassy in Moscow. The application was not accepted apparently on the ground that the Ministry did not think that the Buddhist organization here that had invited them was sufficiently representative of Ceylonese Buddhists. That apparently was the official excuse, but in practice—

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

What is the organization?

කෙනෙත් මෑ.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I think it is called the All-Ceylon Buddhist Congress. There are a number of Buddhist priests in that organization. Perhaps your Permanent Secretary is aware of this. And as a result this delegation could not come.

There is another case of which I could speak more categorically because it pertains to the Communist Party. The Ceylon Communist Party invited a delegation of the Hungarian Socialist Workers Party that was visiting various countries

in Asia to come to Ceylon for three days as our guests and to have discussions with us, and applications were made by the representatives of the Hungarian Socialist Workers Party for visas to come to this country for three days. I went and saw some of the officials of the Ministry about this. They told me that the matter was under consideration. The net result is that the visas were never granted, and I am informed that they were refused. We did not make the application; they made the application for the visas.

Are these out of the way incidents, incidents as a result of some individual decision on specific applications, or are they part of some policy? I ask this because I want to say that it would be very regrettable if such a policy is now beginning to be developed inside the Ministry.

I also want to ask the Hon. Prime Minister whether his policy in regard to Ceylonese accepting scholarships outside Ceylon is biased in favour of any country or sets of countries? You will be aware that the Patrice Lumumba Friendship University in the U.S.S.R. offers through the Government a number of scholarships every year to Ceylon students to pursue higher studies in that country and there is an examination by a board who selects the number of students—I must say I have no quarrel with the selections; I should say their selections are rather good—and these students are sent off every year and they receive their education. I understand that the Ministry has now taken up the position that no student other than those selected by this committee that has been set up in Ceylon can be admitted to any university or higher institution in the U.S.S.R. I am aware of this personally because various international organizations like the International Students Organization, Youth Organizations and so on, offer scholarships in various places including the Patrice Lumumba

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]

Friendship University in the U.S.S.R. Various people apply for these scholarships, and if there are cases of persons being selected from Ceylon for them, are they, as a result of the policy of the Government, to be refused an opportunity of receiving higher education in the U.S.S.R.?

Secondly, I want to know why there is a one-sided policy in this matter? As far as I am aware, any student who is able by whatever means to get a scholarship or gain entrance into universities in the United States of America or Great Britain or West Germany or France encounters no such prohibition from the Ministry. I am aware of a number of students who have gone to the universities in the United States of America on various scholarships awarded by various organizations. In these cases there has been no attempt by the Ministry to interfere with the scholarships.

I want to ask the Hon. Prime Minister, if you say you are non-aligned and if you are having one policy, then how is it that you have no uniformity in these matters in respect of all countries. If it is your position that only students you approve of can go abroad for educational purposes, then please apply the rule uniformly. Obviously, you have an opportunity of selecting the places under various agreements that you have entered into. Please do your selections, but allow other students to go if they have the opportunity to get their higher education in countries abroad without discrimination.

My next point is regarding the Peace Corps. You will recall that at the time of the last Government I was very sharply critical of the decision to bring the Peace Corps here. The last Government, I am glad to say, after the experience they had with the Peace Corps, did not renew the invitation to the Peace Corps, and the Peace Corps went back. Now I find they have again been invited.

Not only have they been invited, but a batch of Ceylonese has been sent to America to teach those young men and women Ceylon customs, habits and languages.

From what I could read in the statements issued to the press by one Mrs. Dillan who is apparently the organizer of the Peace Corps here, the Peace Corps is going to recruit young people of 20 to 25 years, and they are to come here to help us with the food drive. I do not know whether that is correct or whether the Hon. Prime Minister is aware of it. But they are going to help us to grow vegetables and subsidiary foodstuffs. I do not know why they are called subsidiary foodstuffs; substitute foodstuffs is really what is meant. Nevertheless, these young people from America, probably, have never seen a chilli plant or some of our vegetables before.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.

(අන්තර්ගතය)

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க—
அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—
Attanagalla)

They are coming to eat our chillies!

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If they want to eat our chillies we will be very glad to send them some. As you know, the Peace Corps has been expelled from a number of developing Asian countries, for instance, Burma. They were accused of interfering in the internal affairs of the country and of all manner of things. I like to know, what is the purpose of bringing them? Are we so seriously short of labour for the food drive that we have to import 30 youngsters from the U. S. A.? They are not technicians or persons who are experts in agriculture. Or is this just a gratuitous effort to keep certain people in the U. S. A. happy that somebody is accepting their

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

unacceptable Peace Corps? I ask my Hon. Friend, the Prime Minister to please learn from past experience and not burn everybody's fingers by such a decision as the one to bring the Peace Corps.

ප්‍ර. සා. 11.45

The last point I want to raise is the question of the Middle-East situation. As you know, we have a very vital interest in seeing that there is a just solution to that situation. The Israeli aggression against the Arab countries is not only morally and politically indefensible, but it is causing a great deal of economic troubles to Ceylon itself, principally in the shape of 17½ per cent extra surcharge on freight. I would have thought that faced with such an economic position this Government would have been more active and taken greater initiative to see that the Israeli Government withdraws its armed forces to the positions they occupied prior to their aggression on June 5th. Both from the overall political point of view and from the point of view of the direct interests of Ceylon, it is important that such a situation should not continue.

We read in the papers various initiatives taken by socialist countries—the Soviet Union, Yugoslavia and other countries—in this matter. We should like this Government, if it does not feel self-confident enough, to do so itself, together with like-minded governments in Asia, to work out some form of political initiative to see whether it is not possible to have a just solution of this problem, so that the Israeli aggression can be vacated and the Suez Canal reopened to ships which are bringing goods to us. The Government took, in my opinion, quite a good position in the debate in the United Nations, though it did not go far enough. We of the Opposition have proposed and we propose again that the Government take a unilateral decision of its own, that is, to suspend all diplomatic and other relations with the Government of Israel until such time as she stops all aggression and returns to the position her armed forces occupied

prior to June 5th. Even if the Government is not prepared to take that step—that would be the best step—we would like it to take some initiative to see that there is a solution to this problem.

Once again, I thank you and the other hon. Members for their courtesy in permitting me to intervene in this Debate at this stage.

ශ්‍රී. ශ්‍රී. පොන්නම්බලම් මහ. (යාපනය)

(திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. G. G. Ponnambalam—Jaffna)

Mr. Chairman, would you permit me to remark that I was extremely touched by the deep concern and care manifested in regard to the recent caste tensions in the North by two of the leaders of the Communist Party—I believe, the Russian Wing—of this House? In itself it is to me a matter of great significance, but that apart may I be permitted to say for myself and for my party that historic social injustices must be removed and we are entirely for the removal of all social inequalities and injustices. But, I should like to say this in the interests of these people who are suffering that it is a curious manifestation that quite suddenly in some places there has been an organized attempt to incite members of these unfortunate people to display a show of force in the assertion of what is unquestionably their right.

I say on the Floor of this House that those who are either directly or indirectly responsible for the inciting of these people are neither doing them nor the people at large a service. I cannot think of anything more deplorable for a political party or parties to exploit a situation of this nature and attempt to fish in troubled waters. My own view is that if there is a feeling of urgency, as undoubtedly there is, on the part of these unfortunate persons towards a solution of this problem I believe people of light and learning, people devoted to social service, the elders of these

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පොත්තම්බලම් මය.]

places, were attempting to bring about an understanding by the manifestation of goodwill towards them.

I should like to say the recrudescence of this trouble has been animated by political adventurers. That is manifest in two directions.

කෙනමන් මය.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Recrudescence of violence or what ?

පොත්තම්බලම් මය.

(තිரு. පොත්තම්බලම්)

(Mr. Ponnambalam)

Recrudescence of organized trouble is definitely animated and supported by political parties.—[Interruption]. I am not here to educate you more than what I am saying. If you feel uncomfortable—

කෙනමන් මය.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

I am not in the least uncomfortable.

පොත්තම්බලම් මය.

(තිரு. පොත්තම්බලම්)

(Mr. Ponnambalam)

Then why do you not just keep quiet and listen.

Now, so much for that. The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) made an interesting reference to the disparity with which the coup suspects—if I may use that expression—are being treated as between the year 1960-61 and the year of Grace 1966. The matter is *sub judice* now, but may I say this, that the sadistic behaviour of the then Permanent Secretary in regard to the treatment of those suspects, in the earlier case can hardly be impeached by anybody. I say this not as a person who participated in the trial but as we took the matter up before the Supreme Court as an interim matter by way of a writ of

mandamus. I would seriously invite my hon. Friend the Member for Kolonnawa to read the observations of the then Chief Justice in regard to the denial of fundamental human rights to those who are suspects and then are found guilty.

Be that as it may. I shall get on to two comparatively minor points. The Hon. Prime Minister yesterday referred to the necessity of maintaining a unit of the army in the North. He said the necessity arises because of the danger of illicit immigration and smuggling. He is welcome to take all the measures necessary to combat these two anti-social activities. But may I say this? In doing so, do not place your army right in the heart of some place where people live, where active provocation can go on by their continually coming into contact with the civilian population. That is what we object to. There are vast open spaces wherein the army can be properly located. That is all right, but please remove them from the centre of this kind of irritation and disgust. This is my very strong submission, and I do hope my Friend the Hon. Prime Minister will give weight to my submissions on this subject.

One other matter in regard to the army: it is a matter I am afraid the Hon. Prime Minister probably has not had the time to give thought to. It is the conduct of certain members of the army at Trincomalee. There was a shrine at Fort Frederick which was accessible to Hindu devotees for quite some time. For reasons which are completely beyond human understanding, some members of the army have denied access to this small Hindu shrine. I do not precisely know what particular active invasion this army at Trincomalee presently anticipates, but, whatever that may be, there seems to be no excuse whatsoever for the army or anybody to deny to perfectly harmless, peaceful devotees and worshippers, access to a small shrine. I do hope the Hon. Prime Minister will not hesitate to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

make the orders necessary to clear the path and prevent these army men from officiously preventing and harshly interrupting Hindu worship at Trincomalee.

One other matter I wish to mention is in regard to the navy in the North. There has hardly been, to my knowledge, any complaint in regard to the conduct of navy personnel. They have, I believe, quite a few boats which can be used when they are disposed to help in certain activities. I should like to pay a tribute to the rescue service that is being extended to the poor fishermen by the navy.

There are two other matters in which, I am assured by the Commodore, if directed by the External Affairs Ministry they can be of considerable service, namely, the anti-social activities of certain men in dynamiting fish and also, because of the short supply of fishing gear by way of nets and so on, the tendency for organized thefts of nets. In regard to these matters, there is little or no expense. The Government and the Ministry of Fisheries can considerably be assisted if the services of navy personnel are requisitioned and directed along these lines.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදී, අ. සා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

How long will the Hon. Prime Minister want to reply?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

An hour at least.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Normally this Vote should have been over at 2.30 P.M. Even if we go on till 4 o'clock, the speeches will have to stop at 3 P.M. to give the Hon. Prime Minister a chance of replying. Kindly keep that in mind. There are ten more Members who want to speak. At 3 o'clock I shall call upon the Hon. Prime Minister to reply.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා. (ගම්පහ)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹா)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

ගරු සභාපතිතුමනි, රාජ්‍යාරක්ෂක සහ විදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට සතුටුයි. විශේෂයෙන්ම, ඊයේ-පෙරේදා චීන මහජන සමූහාණ්ඩුව ලංකාවේ පිහිටි සිය තානාපති කාර්යාලයට එවන ලද භාණ්ඩ පිළිබඳව අගෝස්තු 2 වැනිදා සිට 5 වැනිදා දක්වා සිදු වූ දේ ගැන කළා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. නැති වූ භාණ්ඩ හිතාමතාම කරන ලද හොරකමක් හැටියට මේ ආණ්ඩුවම පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ අතරම මේ ආණ්ඩුව ඒ සොරකම සුළු දෙයක් ලෙස පෙන්වා මග හරින්නට උත්සාහ කරන බවත් පෙනී යනවා. විනාශ කර තිබෙන පොත්පත් ගැන බැලුවාම—මාමි සේතුං තුමාගේ වින්තන අඩංගු පොත ගැනම බැලුවාම—ඒ පොතේ මුල් පිටුවේ තිබුණු සභාපති මාමි සේතුං ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයාගේ පින්තූරය කැලිවලට ඉරා දමා, නොයෙක් නොයෙක් ආකාරයට විනාශ කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ නැති වූ භාණ්ඩ චීන තානාපති කාර්යාලයට රාජදූත සේවා ද්‍රව්‍ය වශයෙන් එවන ලද ඒවායි. එමනිසයි ලංකාවේ චීන තානාපති කාර්යාලය ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුවට පැමිණිලි කෙළේ. භාණ්ඩ විනාශයට පත් කරනු ලැබූ අවස්ථාවේ මේ නැව තිබුණේ කොළඹ වරායේ නිසා එහි ආරක්ෂා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මය.]

ඡායා පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සහ එහි වගකීම මේ ආණ්ඩුව සම්පූර්ණයෙන්ම භාර ගත යුතු යයි සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. මේ ක්‍රියාවන් ගැන බැලුවාම මෙය ලංකාවේ සිටින ප්‍රතිගාමී සුළු කොටසක්, ප්‍රකෝප කිරීමක් වශයෙන් ගෙන ගිය වින විරෝධී ක්‍රියා හැටියට පෙනී යනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කොහොමද ඒක එහෙම පෙනී යන්නේ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ලංකා-චීන මිත්‍රත්වය නැති කිරීම උදෙසා ගෙන ගිය කුමන්ත්‍රණයක් හැටියට මෙය පෙනෙනවා. චීනයේ තානාපති කාර්යාලය මේ සිද්ධිය ලංකාවත් චීනයත් අතර තිබෙන සම්බන්ධතාව නැති කිරීම උදෙසා ගෙනගිය කුමන්ත්‍රණයකැයි මේ ආණ්ඩුවට දැන්වුයේ එම නිසයි. ඒ කුමන්ත්‍රණයට මේ ආණ්ඩුවේ සුළු නිලධාරීන් පිරිසකුත් සම්බන්ධවෙලා තිබෙන බව පෙනෙනවාය යන්න සඳහන් කර තිබුණේ ඒ අනුවයි. එහෙත් චීන තානාපති කාර්යාලය ලංකාවේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්න වලට ඇඟිලි ගසනවායැයි ලංකාණ්ඩුව චීන තානාපති කාර්යාලයට දන්වා තිබෙනවා. මේ අනුව කවුරුත් විසින් කාගේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට ඇඟිලි ගසනවාදැයි පරීක්ෂා කර බලන්නට වටිනවා.

1965 පැවැත්වුණු මහා මැතිවරණය ගැන කාටත් මතක ඇති. ඒ මහා මැතිවරණයේදී මෙම ආණ්ඩුවේ උසස් අය කීවේ ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා පස්සේ විනුන් යන බවයි. එදා ඒ විධියේ චෝදනාවක් කළා. ඊළඟට පසුගිය අවුරුදු දෙක හමාර තුළ සිදු වී තිබෙන්නේ මොනවාද? මෙම ආණ්ඩුවේ උසස් ඇමතිවරුන් පස් දෙනෙකු වින මහජන සමූහාණ්ඩුවට විරුද්ධව ප්‍රසිද්ධියේ පහර ගසා තිබෙනවා. මුලින්ම මාක්ස් විරෝධී සංගමයේ සභාපතිවරයා වන මෙම ආණ්ඩුවේ කමිකරු හා නිවාස ඇමතිවරයා—ගරු එම්. එච්. මොහමඩ්—කීවේ, චීනය එහි සිටින මුස්ලිම් ජනතාවට හිරිහැර කරන බව හා ඒ ගැන සොයා බැලීමට ජාත්‍යන්තර තත්ත්වයේ පරීක්ෂණයක්

පැවැත්විය යුතු බවයි. කමිකරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ ඒ චෝදනාව වැරදි බව ඒ අවස්ථාවේදී ලංකාවේ සිටින චීන තානාපතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එසේ ප්‍රකාශ කළායින් පසුව තමන් විසින් කරන ලද වරද ගැන ඒ ඇමතිතුමා කනගාටුව ප්‍රකාශ කෙළේ නැහැ. ඊළඟට චීනයට චෝදනා කෙළේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා—ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන—අගමැතිවරයා හැටියට වැඩ බලද්දී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ රැස්වීමකදී ප්‍රකාශ කෙළේ සෝවියට් දේශයේ හෝ චීනයේ හෝ වාගේ ඒකාධිපති ආණ්ඩුවකට තමන් විරුද්ධ බවයි. ඊළඟට ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා—ගරු ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක—මිගමුවේ අතුරු මැතිවරණ රැස්වීමකදී කථා කරමින්, වාමාංශික මාක්ස්වාදීන් බලයට පැමිණිය හොත් චීනයේ මෙන් වහල්කඳවුරු ඇති කර මේ රටේ පූජක වරුන් ඒ කඳවුරුවලට දමනු ඇති බව සඳහන් කළා. ගරු කෘෂිකම් හා ආහාර ඇමතිතුමා—ගරු එම්. ඩී. බණ්ඩා—පසුගිය අවුරුද්දේදී මෙම ගරු සභාවේදී පිබිඳෙන මල් සියයක් ගැන කථා කරමින්, “දැන් හිස් සේරම ගසා දමලා; එක ඔලුවක් පමණයි තිබෙන්නේ” යනුවෙන් සඳහන් කර චීනයේ සාංස්කෘතික විප්ලවය සම්ච්චලයට භාජන කළා.

1966 මාර්තු මස 19 වැනිදා ඩේලි නිවිස් පත්‍රයේ පළ වූ ගරු අගමැතිතුමා චෝෂිංචනයේදී කරන ලදැයි කියන ප්‍රකාශය අනෙක් කාරණයයි. “චීන මහජන සමූහාණ්ඩුව සහ තායිවානය පිළිබඳව එක් සන් ජාතීන්ගේ සංගමය කෙසේ ක්‍රියා කළ යුතුදැයි ලංකාණ්ඩුව තීරණයක් කර නැත” යන්න ඒ ප්‍රකාශයයි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මොකක්ද ඔය කියන්නේ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මය.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ තමුත්තාන්සේ චෝෂිංචනයේදී කරන ලද ප්‍රකාශයක්. 1966 මාර්තු මාසයේ 19 වැනිදා මෙය “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ආයෙත් කියන්න.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

“වින මහජන සමූහාණ්ඩුව සහ තායි
වානය පිළිබඳව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංග
මය කෙසේ ක්‍රියා කළ යුතුදැයි ලංකාණ්ඩුව
තීරණයක් කර තැන.”

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

අමුලික බොරුවක්.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

ගරු අගමැතිතුමා අද මෙම ප්‍රකාශය
කරන තුරු අප දැන සිටියේ නැහැ, ඒ
කතාව බොරුවක් බව. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය
ආරක්ෂා කරනවා යැයි කියන මේ රටේ
ප්‍රචාරිත්‍ර පත්‍ර මාර්ගයෙන් කරුණු ප්‍රචාරය
වන්නේ එහෙමයි. අප මේවා දැනගන්නේ
පත්‍ර මාර්ගයෙනුයි. මේ ආකාරයට මෙම
ආණ්ඩුවේ වග කිවයුතු ඇමතිවරුන් වින
විරෝධී ප්‍රකාශ කරන අතර වින විරෝධී
ක්‍රියා මාර්ගද අනුගමනය කරන බව පෙනෙ
නවා. තායිවානයේ සිට ලඟදී ලංකාවට බාල
දක්ෂ මානවිකා නියෝජිත පිරිසකට පැමි
ණෙන්නට ඉඩ දුන්නා. එසේම 1967
දෙසැම්බර් මාසයේදී තායිවානයේ සිට
බොක්සිං නියෝජිත පිරිසකට පැමිණෙන්න
ට ඉඩ දී තිබෙනවා. ගිය අවුරුද්දේ තායි
වානයේ සිට ටෙනිස් ශූරතා තරගයක්
සඳහා යම් පිරිසකට පැමිණෙන්නට ඉඩ
දුන්නා. ගිය අවුරුද්දේ ලෝක බෞද්ධ
සම්මේලනයක් සඳහාද තායිවානයේ
නියෝජ්‍ය පිරිසකට සහ දලයි ලාමා
ගේ නියෝජිත පිරිසකට එන්නට ඉඩ
දුන්නා. ඒවාගේම ගිය අවුරුද්දේ වෙළඳ
සම්මේලනයක් සඳහාද තායිවානයෙන්
නියෝජිත පිරිසකට එන්නට ඉඩ දුන්නා.
එපමණක් නොවෙයි, පසුගිය කාලයේදී වි
වැපිරීම පිළිබඳව ඉගෙන ගැනීම සඳහා මේ
රටින් තායිවානයට හය දෙනකු යැවීමට

ඉඩ දී තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට මෙම
ආණ්ඩුව ඇමෙරිකන්—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

තායිවානයට ලංකාණ්ඩුව මගින් පිටත්
කළාද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මෙම ආණ්ඩුව ඒ අයට යන්න හෝ
ලංකාවට ඒමට බලපත්‍ර දී තිබෙනවා.
බලපත්‍ර නොදී කොහොමද එන්නේ? මේ
ආණ්ඩුව ප්‍රසිද්ධියේම අමෙරිකන් අධි
රාජ්‍යවාදීන් සමග එකතුවී ලෝකයේ වින
රාජ්‍ය දෙකක් ඇති කිරීම පිණිස
කුමන්ත්‍රණයක යෙදී සිටින බව පෙනෙ
නවා. අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැ
නිව වින රාජ්‍යයන් දෙකක් ඇති කිරීමේ
කුමන්ත්‍රණයක මෙම ආණ්ඩුව යෙදී සිටින
වාය කියන එකයි, අපේ චෝදනාව.

පසුගිය අවුරුදු දෙක හමාර ඇතුළත වින
මහජන සමූහාණ්ඩුවෙන් ලංකාවේ වින
තානාපති කාර්යාලයට එවන ලද සහ
ලංකාවේ වින තානාපති කාර්යාලයෙන්
යවන ලද හාණ්ඩ 14 වතාවක්ම පරීක්ෂා
කර තිබෙනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කොහොමද දන්නේ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මා දන්නවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ග්‍රී ජේත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මය බැජි එක මොකක්ද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ බැජි එක, මාඕ සේතුං තුමාගේ බැජි
එක. තමුන්නාන්සේලා මේ බැජි එකට
බයයි. තමුන්නාන්සේලා මේ තරම් බය
මොකද මේ බැජි එකට?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සේතං තුමාටත් විරුද්ධව නොයෙක් ආකාරයට බැණ වදිනවා.

ලංකාවේ සිටි චීන තානාපතිතුමා 1965 දෙසැම්බර් මාසයේ දී චීනයට ගියා. එතුමාට පසුව පත් කළ චීන තානාපතිතුමා පිළිගැනීමට මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්ති නැති බව, විශේෂයෙන් 1966 අප්‍රේල් මාසයේ ගරු අගමැතිතුමා වොෂින්ටන් නගරයේ සිට ආපසු ලංකාවට පැමිණි පසුව තීරණය කර දැනුම් දුන්නා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
මොකක් ද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිලු. ංඝ. උ. පණ්ඨාරනායකුක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)
මේ ආණ්ඩුව, චීනයේ අළුත් තානාපති තුමා පිළිගැනීමට සූදනම් නැති බව.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
කවුද කිවේ? දැන් ඇවිත් සිටින තානාපති තුමා නොවෙයි ද?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිලු. ංඝ. උ. පණ්ඨාරනායකුක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)
1966 අප්‍රේල් මාසයේ වොෂින්ටන් නගරයේ සිට අගමැතිතුමා ආපසු ලංකාවට ආවාට පස්සේ දුන් තීරණයක්, මේ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
මා ඒ ගැන කියන්නම්.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිලු. ංඝ. උ. පණ්ඨාරනායකුක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)
අළුත් තානාපතිතුමා පිළිගැනීමට මේ ආණ්ඩුව සූදනම් නැති බව සඳහන් කර තිබෙනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(කෙළරාව ලේ. ඡුර්. ලුයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
කොහේද?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
No, Sir. I will speak generally on the matter. I want to remove the impression that he is creating. Before any diplomatic representative is accredited, the Government is asked whether the person is acceptable, and the Government after, in many cases, say "yes"; where it says, "no" another person is accredited. That is what happened.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිලු. ංඝ. උ. පණ්ඨාරනායකුක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)
තානාපතිතුමා පිළිගැනීම තමුන්නාන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කළා නේ ද? ඒකයි, මා අහන්නේ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
Not a representative, but that particular representative they wanted to send.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.
(තිලු. ංඝ. උ. පණ්ඨාරනායකුක)
(Mr. S. D. Bandaranayake)
මොන හේතුවක් තිසාද?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(කෙළරාව උරුමි ජෙලුනායකුක)
(The Hon. Dudley Senanayake)
හේතුව මම කියන්නම්.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(කෙළරාව ලේ. ඡුර්. ලුයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
You are well briefed.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(මිනුවන්ගොඩ)
(තිලු. ංඝ. උ. පී. ඩි. ජොය්සා සිරිවර්තන—
මිනුවාංගොඩ)
(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)
By whom?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
Ask him.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
Briefed by Robert.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ රටේ සෑම ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක්ම දින පතාම පාහේ විනයට, විනයේ සංස්කෘතික විප්ලවයට, සභාපති මා ඔ ඔ සේතුං තුමාට විරුද්ධව නොයෙක් ආකාරයෙන් පහර ගහනවා. ඊයේ පෙරේදා චිත තානාපති කාර්යාලයට රාජ්‍ය දූත සේවා ද්‍රව්‍ය වශයෙන් එවූ දේවල් සමග පදක්කම් 300 ක් තිබුණා. සභාපති මා ඔ ඔ සේතුං තුමාගේ ඒ පදක්කම් 300 ත් මේ ආණ්ඩුව තහනම් කළා. එම පදක්කම් වලටත් මේ ආණ්ඩුව ඒ තරම්ම භයයි. පදක්කමට මේ තරම් භය වන්නේ ඇයි? මාත් පැළඳගෙන ඉන්නා මා ඔ ඔ සේතුං තුමාගේ පදක්කමට තමුන්නාන්සේලා කොයි තරම් භයද? [බාධා කිරීම්] මේ රටේ දියුණුව සඳහා, සුභ සිද්ධිය සඳහා තමුන්නාන්සේලා වැඩ කරනවා නම් මේ පදක්කමට ඔය තරම් භය වන්නේ ඇයි?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
කෝ, බෝසත් බණ්ඩාරනායක?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

මේ ආණ්ඩුව මා ඔ ඔ සේතුං චිත්තනයට මේ තරම් භය වී, ඒ පොත්පත් ප්‍රචස්සාදමනවා. සභාපති මා ඔ ඔ සේතුං තුමාගේ පදක්කම අද මේ රටේ ගොවියන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ, විමුක්ති කාමී සටනේ ලාංඡනයක්. වෙනකක් තබා මේ රටේ රැකී රක්ෂා තැනි දස ලක්ෂයක් පමණ වූ තරුණන් ගෙන් ලාංඡනයක්, මේ පදක්කම. එම නිසා ඒ තරුණයන් චිත

තානාපති කාර්යාලයට ගිහින් එම පදක්කම් ඉල්ලුම් කරනවා. මහ ලොකුවට පුරසාරම් දොඩන මේ ආණ්ඩුව පදක්කම් 300 කට මේ තරම් භය වී තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේවා සියල්ලක්ම පෙන්නුම් කෙරෙන්නේ මේ ආණ්ඩුව චිතයේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නවලට ඇඟිලි ගැසීම නිසයි. මෙය අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග අත්වැල් බැඳගෙන ගෙනයන ව්‍යාපාරයක් හැටියටයි අපට පෙනෙන්නේ. සම්පූර්ණයෙන්ම අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට කත් අදින අග්නි දිග ආසියා සංවිධානය—පිලිපයින්, මැලේෂියාව, තායිලන්තය, ඉන්දුනීසියාව යන රටවල්—මේ ආණ්ඩුව සම්බන්ධ කරගෙන දැන් නොයෙක් නොයෙක් චිත විරෝධී කුමන්ත්‍රණ කරගෙන යනවා. ඒ කටයුත්තට මේ ආණ්ඩුව සම්බන්ධ කර ගැනීමෙන් ඒ සංවිධානය බලාපොරොත්තු වන්නේ අප චිතය සමග ඇති කර ගෙන තිබෙන හාල්-රබර් ගිවිසුම කෙසේ හෝ අහෝසි කිරීමේ ක්‍රියාමාර්ගයක් ඇති කර ගැනීම බව මතක් කරන්න කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය අනුවත් මේ ආණ්ඩුවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය අනුවත් චිත ජනතාවට පෙනී ගොස් ඇත්තේ මේ රටේ දැන් තිබෙන ආණ්ඩුව චිත විරෝධී හතුරු ආණ්ඩුවක් හැටියට බව කීවොත් තමුන්නාන්සේලා පුදුම වෙනවාද? චිතය අද තමුන්නාන්සේලා දෙස බලන්නේ හතුරකු දෙස බලන ආකාරයටයි. ඒ නිසා චිතයේ තිබෙන ලංකා තානාපති කාර්යාලය රතු හට හමුදාව විසින් වටකිරීම පුදුමයක් ද? අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් අද ලෝකයේ තිබෙන විමුක්තිකාමී හා නිදහස්කාමී සටන්වල ප්‍රධානම හතුරා බව ලෝකයේ සිටින කවුරුත් පිළිගත් දෙයක්. මේ වර්තමාන ආණ්ඩුවත් අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග එකතු වී චිතයට විරුද්ධව කුමන්ත්‍රණයක් ගෙනයනවාය කියන අවබෝධයක් චිත ජනතාව තුළ තිබෙන නිසා ඒ ගැන විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කිරීම පිණිසයි චිතයේ සිටින රතු හට හමුදාව පවා ඔය පියවර ගෙන තිබෙන්නේ කියන කරුණ මේ රජය පිළිගන්නට ඕනෑ.

ආසියාවත්, අප්‍රිකාවත්, ලතින් අමෙරිකාවත් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව විමුක්තිකාමී සටන් ආරම්භ කර ඇති මෙවැනි අවධියක අමෙරිකාව කඩදාසි කොටියෙක් හැටියට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වියවනාම් ජනතාව තම විරෝදාර ක්‍රියා වලින් මුළු ලෝකයටම ඔප්පු කර තිබේ නවා. එපමණක් නොවෙයි අප්‍රිකාව දෙස බලන්න. එහි නිග්‍රෝ ජාතිකයින් තමන් ගේ විමුක්තිය සඳහා අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුඬව අද විශාල සටනක් ගෙන යනවා. රොඩේසියාව ගැන බලන විට බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් මොන බොරුකාර කපටි කෙරුපික සුද්දන්ද කියා ඔප්පු වී තිබේ නවා. වැනිසියුලාව, මෙක්සිකෝව හා ඩොමිනිකන් සමූහාණ්ඩුවන් අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව විමුක්තිය සඳහා විශාල සටනක් ගෙන යනවා. උතුරු අමෙරිකාවේ නිග්‍රෝ ජාතිකයින් සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව අද විශාල වශයෙන් සටන් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එමෙන්ම මැද පෙරදිග අරාබි ජනතාව අද විප්ලවකාරී ගරිල්ලා ක්‍රියා මාගීයකින් තොරව තමන්ගේ විමුක්තිය ලබාගන්නට බැරිය කියා තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඉන්දියාවේ නක්සල්බරි ආදී බොහෝ ප්‍රදේශවල, ඒ රටේ ප්‍රතිගාමී ආණ්ඩුවට විරුද්ධව විප්ලවකාරී ආකල්ප යකින් යුත් සටන් සිදු වන බව අප කවුරු හුන් දන්නවා.

තමන්ගේ විමුක්තිය සඳහා අද ලෝකයේ සෑම තැනකම පාහේ ජනතාව විප්ලවකාරී සටන් ගෙන යනවා. අවුරුදු දස දහසක ශිෂ්ටාචාරයක් තිබෙන චීනය සහාපති මාඕ සේතුං සහ චීන කොමියුනිස්ට් පක්ෂය අද අධිරාජ්‍ය වාදයට සහ නව යටත් විජිත වාදයටත් විරුද්ධව මාක්ස් ලෙනින් වාදය අනුව විප්ලවකාරී මාර්ගදේශකත්වය මුළු ලෝකයේම ජාතික නිදහස උදෙසා සටන් කරන රටවලට දී තිබෙන බව අප කවුරුහුන් පිළිගත යුතුයි. ලෝකයේ නොයෙක් ජාතින් නිදහස උදෙසා, විමුක්තිය උදෙසා, ගෙන යන සටන් අද සෝවියට් සංශෝධනවාදීන් විසින් පාවා දී තිබෙන බවද අප පිළිගත යුතුයි. විමුක්ති සටන් සඳහා අත දීමට සිටින්නේ සහාපති මාඕ සේතුං සහ චීනයේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය පමණක් බව අද අධිරාජ්‍යවාදීන් හොඳ හැටි දන්න කරුණක්.

චීනය ඉතාමත් සාර්ථක ලෙස ජලකර බෝම්බය පිපිරවීමෙන්, මෙතෙක් කල් අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ටත් සෝවියට් සංශෝධන වාදීන්ටත් තිබුණු ඒකාධිකාර

යක් සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා දමා තිබේ නවා. ඒ වාගේම, ලෝකය මහා යුද්ධ යකින් විනාශ වෙනවායැයි කියන, යටත් විජිත විප්ලවකාරී රටවල් හය කිරීමේ “බ්ලැක්මේල්” ක්‍රියා මාර්ගය අද චීනය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර තිබෙනවා. රටක් විදේශ ප්‍රතිපත්තිය අතින් අර කඳවුරටවත් මේ කඳවුරටවත් නොබැඳී මධ්‍යස්ථ භාවයෙන් සිටිය යුතුය යන කීම අද විහිළුවක්, මහත් ප්‍රෝඩාවක්, වී තිබෙනවා. මැද පෙරදිග අරාබි ලෝකයේ මධ්‍යස්ථ රටවල නායකයාව සිටි නසාර් තුමාට සිදු වුණු දෙයින්ම එය පැහැදිලි වෙනවා. එක් පැත්තකින් සෝවියට් සංශෝධන වාදීන් අරාබි ජනතාවගේ සටන පාවා දුන් අතර, අනෙක් පැත්තෙන් අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් ඊශ්‍රායලයට සහයෝගය දුන්නා. එම නිසා ඒ මධ්‍යස්ථ භාවය තේරුමක් නැති දෙයක් බව මුළු ලෝකයම පිළිගන්නවා. මීට අවුරුදු 10 කට පමණ කලින් නසාර්තුමා තේරුතුමා වැනි අය එදා පිළිගත් ඒ මධ්‍යස්ථභාවයෙන් යහපතක් සිදු වන්නට ඇතැයි අපට කල්පනා කරන්න පුළුවන්.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

තමුන්නාන්සේ ඔය ප්‍රකාශ කරන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අදහස්ද?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

මාඕ සේතුංගේ අදහස්.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)

(Mr. S. D. Bandaranayake)

1965 මාර්තු මාසයේදී මේ රටේ ජනතාව රටවන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් වුණා. එහෙත් චීනයේ ජනතාව රටවන්නට තමුන්නාන්සේලාට බැහැ. [බාබා කිරිමි] මේ රටේම ජනතාව වුවත් හැමදාම රටවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Then you want to go on till 6 P.M. with these Votes?

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Yes.

එච්. කුලරත්න මයා. (රක්වාන)

(திரு. எச். குலரத்ன—றக்குவானா)

(Mr. H. Kularatne—Rakwana)

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය පාලනය කිරීමේ කටයුත්ත භාරව තිබෙන්නේ ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයටයි. අද ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය පාලනය කරන ක්‍රමය නිසා ගම්බද කර්මාන්ත හැම දෙයකම වාගේ වැඩ ප්‍රමාද වීමට හේතු රාශියක් පැන නැගී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගොවි ජන සේවා අංශය මගින් දැන් අවුරුදු 2 කට පමණ කලින් ආහාර නිෂ්පාදනය දියුණු කිරීම සඳහා කරගෙන ගිය සුළු වාරිමාර්ග කටයුතු සියල්ලක්ම වගේ මේ නිසා අද අඩ පණ වී තිබෙන බව කණගාටුවෙන් මතක් කරනවා. සමහර ඒවා කොන්ත්‍රාත් දෙත්ට අමාරු වී තිබෙන අතර, තවත් සමහර ඒවා කොන්ත්‍රාත් භාර ගත් උදවියට අවසාන කරන්ට බැරි වී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය ඇති වීමට හේතුව කුමක්ද? ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය පාලනය කරන්නේ ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය මගිනුයි. ගම්බද ගම්කාර්ය සභාවල යම් යම් වැඩ කටයුතු සඳහාත්, ගොවිජන සේවා අංශයේ යම් යම් වැඩ සඳහාත්, පාඨශාලා ගොඩනැගිලි සෑදීම ආදිය සඳහාත් ටෙන්ඩර් කැඳවීමේදී සමහරවිට ඒ වැඩ භාර ගැනීමට කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැහැ. එසේ නැතහොත් කොන්ත්‍රාත් භාර ගන්නත් ඒ උදවිය නියමිත කාලසීමාව තුළ ඒ වැඩ නිම කර භාර දෙන්නේ නැහැ. මීට හේතු වී තිබෙන්නේ ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට ඇති දුෂ් කරතාවයි.

ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය පාලනය කිරීම ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයට පැවරී තිබෙන කාර්යයක්. කෙනෙක් ඒ ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට දිසාපති තුමාගෙන් අවසර පත්‍රයක් ඉල්ලා සිටියාම

ඒ අවසර පත්‍රය ලැබෙන්න මාස තුන හතරක් පමණ ගත වෙනවා. දැනට පවතින ක්‍රමය අනුව දිසාපතිතුමාට එවැනි ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ලැබුණාම එතුමා පොලීසියට දන්වා ඒ පුද්ගලයාට මේ ද්‍රව්‍ය අවශ්‍ය ද නැද්දැයි පරීක්ෂා කරනවා. ඒ සඳහා මාසයක් විතර ගත වෙනවා. පසුව ඒ ඉල්ලීම පොලීසියෙන් කවිචේරියට ඇවිත් ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයට හෝ ගාල්ලේ සිටින ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය විශේෂඥ තැන වෙත හෝ යනවා. මා හිතන්නේ ලංකාවේ ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය පිළිබඳ විශේෂඥයකු වශයෙන් සිටින්නේ ගාල්ලේ සිටින මහත්මයා පමණයි. එහිත් සුමාන 3 ක් විතර ප්‍රමාද වී කවිචේරියට ගිහින් ඉල්ලුම්කරුට අවසර පත්‍රය ලැබෙන්න තවත් මාසයක් විතර ගත වෙනවා.

මේ කාරණය නිසා දැන් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආහාර නිෂ්පාදන කටයුතුවලට ලොකු බාධාවක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවි ජන සේවා අංශයේ කොන්ත්‍රාත් දැන් කවුරුවත් භාර ගන්නේ නැති තත්ත්වයක් පවතිනවා. කවිචේරියේ එල්ලා තිබෙන ලැයිස්තුවේ වැඩ 60ක් විතර කොන්ත්‍රාත් දීමට තිබෙන බව සඳහන් වෙනවා. ඒවා කිසි කෙනෙකු භාර ගන්නට සතුටු නැහැ. මේ කරදරය නිසා, මේ ප්‍රමාදය නිසා, ආණ්ඩුවේ වැඩ භාර ගන්නට කිසිම කෙනෙකු සතුටු නැහැ. අග මැතිතුමා යටතෙයි මේ අංශය තිබෙන්නේ. එම නිසා මා අගමැතිතුමාගෙන් එක් ඉල්ලීමක් කරනවා. මීට වඩා ලිහිල් ක්‍රමයකට ප්‍රජුරණ ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට යම් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළොත් ගම්බද ප්‍රදේශවල සුළු කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ගේ වැඩත්, ගම්කාර්යසභා මගින් ගමේ දියුණුවට කරන වැඩත් දැනට වඩා ඉක්මණින් කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ වාගේම මේ කොන්ත්‍රාත් ලබා ගැනීමට දැනට වඩා පුද්ගලයින් ඉදිරිපත් වේවි. නමුත් දැන් මේ කොන්ත්‍රාත් වැඩ ලබා ගැනීමට ඉදිරිපත් වන අයගේ සංඛ්‍යාව ඉතාම අඩුයි. ගම්බද ප්‍රදේශවල පාරවල් වැඩ දියුණු කරන්නට හෝ වාරිමාර්ග කටයුතු කරන්නට හෝ අප කොපමණ වැයම් කළත්, මේ අඩුපාඩුකම් තිබෙන නිසා අපේ උත්සාහය සාර්ථක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කුලරත්න මයා.]

වෙන්තේ නැහැ. කොන්ත්‍රාත් වැඩවලට කිසිම කෙනෙකු ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. එම නිසා මිට වඩා ලිහිල් ක්‍රමයකට පුපුරන ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට විධිවිධාන යෙදිය යුතුයි.

සාමාන්‍යයෙන් පුපුරන ද්‍රව්‍යවලට අවසර පත්‍ර ලබාගත් අය ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල බොහොම වික දෙනයි ඉන්නේ. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මාර්ගයෙන් මේ ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන් සැම ගමකටම බෙදා හරින්නට පුළුවනි. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළහොත් දැනට වඩා පහසුවෙන් අවශ්‍ය පුපුරන ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. ඒ අන්දමට ප්‍රමාදයක් නැතිව අවශ්‍ය වේලාවට පුපුරන ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණොත්, ගම්බද ප්‍රදේශවල දියුණුව සඳහා කළ යුතුව තිබෙන වැඩ දැනට වඩා ඉක්මනින් කරන්නට අවස්ථාව ලැබෙන බව මතක් කර මින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)
(திரு. பொருட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

ගරු සභාපතිතුමනි, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම දැන් කථා කර තිබෙනවා. මේ වැය ශීර්ෂ යටතේ මා කවදත් මතක් කරන කරුණු ස්වල්පයක් ගැන ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවීමටයි, මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.

යුද්ධ හමුදාව, රාජකීය ලංකා නාවුක හමුදාව හා රාජකීය ලංකා ගුවන් හමුදාව යන ත්‍රිවිධ හමුදාවේ සේවා කොන්දේසි පිළිබඳව අවුරුදුපතාම මේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ මා කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ අනුව නැවත වරක් මතක් කළ යුතු කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. සාධාරණ හෝ වේවා, අසාධාරණ හෝ වේවා, මේ හමුදා තුනේම භට යන්ගේ දුක්ගැනවිලි රාශියක් තිබෙනවා. අද තිබෙන රෙගුලාසි අනුව, යුද්ධ හමුදාවේ

නීතිරීති අනුව භටයකුට දුක්ගැනවිල්ලක් ඉදිරිපත් කර—විශේෂයෙන්ම විනයානුකූල ප්‍රශ්නයක් ගැන හෝ ඉහළ නිලධාරියාගෙන් ලැබෙන හිරිහැරයක් ගැන හෝ දුක්ගැනවිල්ලක් ඉදිරිපත් කර—සහනයක් ලබා ගැනීමට කිසිදු මාගීයක් නැහැ.

හමුදා භටයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර ගැනීමට ඔවුන්ට වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගන්නට ඉඩ දෙන්නය කියා ඉල්ලීමක් කළොත් එම ඉල්ලීම කවදාවත් නොලැබෙන බව මා දන්නවා. එම නිසා මා එවැනි ඉල්ලීමක් කරන්නේ නැහැ. නමුත් යම් දුක්ගැනවිල්ලක් තිබෙනවා නම්, ඒ සම්බන්ධව සහනයක් ලැබිය යුතු නම්, ඒ සහනය ලබා ගැනීමට සාමාන්‍ය භටයකුට යම්කිසි පිළිවෙළක් තිබෙන්නට ඕනැ. ආරක්ෂා සහිත යම්කිසි මාර්ගයක් තිබෙන්නට ඕනැ. යුද්ධ හමුදාවේ භටයකු හෝ වේවා, නාවුක හමුදාවේ භටයකු හෝ වේවා, යම් භටයෙකුට දුක්ගැනවිල්ලක් තිබෙනවා නම්—විශේෂයෙන්ම ඉහළින් ලැබෙන නියෝගයක් පිළිබඳව යම් දුක්ගැනවිල්ලක් තිබෙනවා නම්—එය ඉදිරිපත් කරනවා නම් එසේ ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔහුගේ ජීවිතය අතින් අරගෙනයි.

මා එසේ කියන්නේ මේ නිසයි. දුක්ගැනවිල්ලක් ඉදිරිපත් කළ පමණින් අද දඩුවමක් ලැබෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. මා මේ නිලධාරීන්ට දොස් කියනවා නොවෙයි. නමුත් යුද්ධ හමුදාවේ සම්ප්‍රදාය අනුව, නීතිරීති අනුව, විනය අනුව, අද එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. මිට කලින් මා මෙම ඉල්ලීම ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දොම්පෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් නිලය දැරූ කාලයේදී මා එතුමාත් සමග මේ කරුණු පිළිබඳව යම් යම් විධිවිධාන යොදන්නට සාකච්ඡාවක් කළා. නමුත් සාකච්ඡාවෙන් එහාට යමක් කරන්නට ඉඩ ලැබුණේ නැහැ. ඒ සාකච්ඡාව සම්බන්ධ වාර්තාවක් අමාත්‍යාංශයේ තිබෙනවාද නැද්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. නමුත් ත්‍රිවිධ හමුදාවේ භට යන්ගේ යම් යම් දුක්ගැනවිලි තිබෙනවා නම්, ඒවා සම්බන්ධව සහනයක් ලැබිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

යුතුව තිබෙනවා නම්, ඒ සහනය ලබා ගත් තට මාර්ගයක් සලසන්නට ඕනෑ. තව දුරටත් මේ දුක්ගැනවිලි පැසි පැසි තිබෙන්නට ඉඩ නොහැර ඒවා ඉදිරිපත් කර සහනයක් ලබාගත හැකි වන සේ යම් මාර්ගයක්, ආරක්ෂා සහිත මාර්ගයක්, සලසා දෙන්නට ඕනෑ.

පඩි ලේඛන ගැන මා පළමුවෙන් මතක් කරනවා. අද තිබෙන වැටුප් පිළිවෙළ තරමක් දුරට ග්‍රෙෂන් කොමිසමේ වාර්තාව අනුව පිළියෙළ කර තිබෙන බව අප දන්නවා. සමහරුන්ට ග්‍රෙෂන් කොමිසමේ වාර්තාවෙන් නියම වූ පඩි ලේඛන අනුව පඩි ලැබෙනවා.

ඒ කොමිෂන් සභාවේ සෑම තීරණයක්ම පිළිගත යුතුය කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහි ඇතැම් තීරණයන් නියම විධියට සාක්ෂි නොවිමසා ගත් තීරණ හැටියට පිළිගන්නට පුළුවන්. ඒ කොමිෂන් සභාව සාක්ෂි විමසන අවස්ථාවේදී සාමාන්‍ය හටයන්ට ඒ ඉදිරිපිටට ගොස් තමන්ගේ පඩි ප්‍රමාණයන් පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට—ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරන්නට—අයිතියක් තිබුණෙත් නැහැ; ඊට ඉඩ ප්‍රසථාවක් සලසා දුන්නෙත් නැහැ. ඒ අය වෙනුවෙන් කපා කරන්නට ගියේ ඉහළ ශ්‍රේණි වලට අයත් නිලධාරීන්. ඒ නිසා සාමාන්‍ය හටයන්ගේ දුක්ගැනවිලි සම්බන්ධව නිසි විධියට තීරණයක් නොලැබුණු බව කියන්නට ඕනෑ. තවමත් යුද හමුදාවේ සාමාන්‍ය හටයන්ගේ පඩිවැඩි කිරීමේ පිළිවෙළ රජයේ සේවයට හෝ වෙළඳ සේවයට අයත් නුපු හුණු කම්කරුවන්ගේ ප්‍රමාණයටවත් සරිලන්නේ නැති බව කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. හමුදා තුනේම පඩි වැඩි වීමේ පිළිවෙළ සකස් කර තිබෙන්නේ සාමාන්‍යයෙන් කෙරෙන පිළිවෙළට වාර්ෂිකව පඩි වැඩි වීමේ පිළිවෙළ අනුව නොවෙයි, වෙනත් ක්‍රමයකටයි. රජයේ සේවකයන්ටවත්, වෙළඳ සේවකයන්ටවත් ගෙවන සාමාන්‍ය පිළිවෙළ අනුව නොවෙයි, ඔවුන්ට ගෙවන්නේ. මේ සම්බන්ධව නිසි විධියට වාර්තාවක් සකස් කර, අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ මේ අයට විදින්නට සිදු වූ දුක් කම්කටොළුවලට සහනයක් දීම විශේෂයෙන්ම අවශ්‍ය බව මතක් කරන්නට ඕනෑ.

හමුදා හටයන්ගේ වැන්දඹු හා අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප් අරමුදල පිළිබඳව මා අවුරුදු පතා මතක් කරනවා. මීට පෙර ආණ්ඩුවත් මේ සම්බන්ධව ගණකාධිකාරී වාර්තාවක්—ඇක්ටුවේරියල් රිපෝට් එකක්—ලබා ගත්තා. සාමාන්‍ය හටයකුගේ සේවා කාලය පිළිබඳව බලාපොරොත්තු විය හැකි ආයුෂ ප්‍රමාණය කොපමණද, ඔහු විශ්‍රාම ගත් පසු බලාපොරොත්තු විය හැකි ආයුෂ ප්‍රමාණය කොපමණද, ඔහුගේ වැන්දඹු ස්ත්‍රියක් සිටියොත් ඇගේත්, ඔහුගේ දරුවන්ගේත් ආයුෂ ප්‍රමාණයන් කොපමණද යන විස්තර ගණන් බලා ඒ අනුව පඩි යෙන් කපා ගත හැකි ප්‍රමාණය කොපමණද, ගෙවිය හැකි ප්‍රමාණය කොපමණද කියා ඒ වාර්තාව අනුව ගණන් බලන්නට ඕනෑලු. ඒ අනුව ගණන් බලා තමයි, රජයේ සේවකයන්ගේ වැන්දඹු හා අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප් අරමුදල සකස් කර තිබෙන්නේ. මේ සම්බන්ධව ගණකාධිකාරී වාර්තාවක් ලබා ගන්නට මීට පෙර ආණ්ඩුව පියවර ගත්තා. ඒ වාර්තාව ලබා ගන්නාය කියා මා විශ්වාස කරනවා. එසේ ලබා ගන්නා නම් මේ සභාවට විශේෂ පනතක් ඉදිරිපත් කර ඒ අරමුදල ඇති කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍ය දෙයක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනවශ්‍ය උදවියට වැන්දඹු හා අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප් අරමුදල් ගෙවීමට මේ ආණ්ඩුවත් කටයුතු කරනවා; මීට පෙර ආණ්ඩුවත් කටයුතු කළා. රජයේ සේවකයන් සඳහා වැන්දඹු හා අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප් අරමුදලක් තියෙනවා. රජයේ සේවයට බැඳුණු කෙනෙක් සේවයේ ස්ථිර වූ වහාම, එම අරමුදලේ සාමාජිකත්වය ලබා ගැනීමට සුදුසු තත්ත්වයක සිටියත් නැතත්, එම අරමුදලේ සාමාජිකත්වය ලබා ගන්නට ඕනෑ. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පිරිවෙන් පරීක්ෂක නිලය සඳහා ගරු ස්වාමීන් වහන්සේ තමක් පත් වූ විටත්, රජයේ සේවකයන්ගේ වැන්දඹු හා අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප් අරමුදලට ගෙවන්නටය කියා ඒ ස්වාමීන් වහන්සේටත් නියම කරනවා. ඒ ස්වාමීන් වහන්සේගේ වැටුපෙනුත් කොටසක් ඒ අරමුදලට කපා ගන්නවා. මේ අන්දමට අනවශ්‍ය අයට මේ පහසුකම් සලසා දෙන අතර යුද හමුදාවේ සිටින සියළු දෙනාටම මේ පහසු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

කම සලස්වා තැනූ. ඒ නිසා වැඩි ප්‍රමාදයක් නැතිව ඒ අයට මේ පහසුකම සලස්වා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 2.45

නඩුවකට අසු වී සිටින, සැකයට භාජන වී සිටින ඇතැම් නිලධාරීන්ගේ පවිත්‍ර ආදිය සම්බන්ධව අද කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) කථා කළා. ඒ නිසා මා මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැන වැඩිපුර යමක් කියන්නට යන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන් එක් කාරණයක් ගැන පමණක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. රාජ්‍ය විරෝධී කුමන්ත්‍රණයක් පිළිබඳවය කියා පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූ අවස්ථාවේදී නිලකවඨන නමින් සිටි, කෝර් පරල් තනතුර දැරූ කෙනෙකු පොලීසියේ අත්අඩංගුවේ සිටි බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා. අත්අඩංගුවට ගනු ලැබ පොලීසිය භාරයේ සිටිද්දී ඔහු මැරුණා. ඒ ගැන මා යමක් කියන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඔහු සැකයට භාජන වූ කෙනෙකු හැටියට සිටි නමුත් ඔහුට විරුද්ධව කිසිම දෙයක් ඔප්පුවෙලා තිබුණේත් නැහැ. සාමාන්‍ය නීති රීති යටතේ ඔහුට කිසිම නඩුවකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූයේත් නැහැ. යුද හමුදාවට අයත් නීති රෙගුලාසි යටතේ සාමාන්‍යයෙන් “කෝට් මාර්ෂල්” නමින් හඳුන්වනු ලබන ක්‍රියා මාර්ගය යටතේ නඩු තිබුණත් ඉන් වැරදිකරුවකු හැටියට ඔප්පු වී තිබුණේත් නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් ඔහුගේ ඇවෑමෙන් පසු ඔහුගේ නමින් ජීවත් වන—ඔහුගෙන් එතෙක් යැපුණු—වැන්දඹු ස්ත්‍රියට සහ දරුවන්ට කිසිම දෙයක් ලැබුණේ නැහැ. මා දැන් සාකච්ඡා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ මුලින් සඳහන් කළ නිලකවර්ධන මහත්මයා වැරදි කළ කෙනෙක්ද නැද්ද යන ප්‍රශ්නය නොවෙයි. ඔහුට විරුද්ධව කිසිම චෝදනාවක් ඔප්පුවෙලා තිබුණේ නැහැ. කෙනෙකුට විරුද්ධව යම් චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබුණත් එය ඔප්පු වනතුරු වරදකරුවකු ලෙස සලකන සිරිතක් නැහැ. චෝදනාව ඔප්පු වනතුරු පොලීස් අත්අඩංගුවේ සැක කරුවෙකු හැටියට සිටි පමණටම ඔහුට හෝ ඔහුගෙන් යැපෙන අයට—යම් අනාගත බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව සිටි අයට—

දඩුවම් තිරීම සුදුස්සක් නොවන බවයි මා මෙහිදී මතක් කරන්නේ. ඒ නිසා ඒ අය වෙනුවෙන් යම් දීමනාවක් ලැබෙන්නට සැලැස්සීම විශේෂ යුතුකමක් හැටියට මා සලකනවා.

වැඩි වේලාවක් නොගන්නා බවට ප්‍රතිඥාවක් දෙමිනුයි මා නැගිටිවේ. ඒ නිසා මේ ශීර්ෂය යටතේ කරන කථාවට මා වැඩි වේලාවක් ගන්නේ නැහැ. පොලීසිය ගැනයි ඊළඟට කියන්නට අදහස් කරන්නේ. මේ වැය ශීර්ෂය ගැන කථා කරන අවස්ථාවලදී ගරු මන්ත්‍රීන් බොහෝ දෙනා නැගිට තම තමන්ගේ පළාත්වල පොලීසිය විසින් මහජනයාට කර තිබෙන යම් යම් අඩන්තේට්ටම් පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන බව මා දන්නවා. පොලීසිය මහජනයාට කර තිබෙන හිරිහැර වෙනොත් ඒවාත්, පොලීස් පරීක්ෂකවරයෙකු තැන් නම් උප පරීක්ෂකවරයෙකු හෝ වෙනත් නිලයක් දරන කෙනෙකු හෝ අසාධාරණ විධියකට නැතිනම් දේශපාලන පක්ෂ පාතිත්වයක් ඇතිව ක්‍රියා කර තිබෙන අවස්ථාවල ගැනත් සමහර විට පැමිණිලි කරනවා. ඒවා නොසිදුවෙතැයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මා සාමාන්‍යයෙන් මේ ගරු සභාවේදී ඒ විධියේ චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නට අකමැතියි. මා බලාපොරොත්තු වන්නේ පොලීසියේ වෙනත් මුහුණුවරක් ගැන කථා කරන්නටයි.

මා දැන් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ පොලීසියේ සිටින සාමාන්‍ය හටයන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැනයි. ඒ ගැනත් සලකන්නට ඕනෑ. පොලීසිය යම් වරදක් කරතොත් ඒ ගැන සොයා බලා ක්‍රියා කරන අතර, ඒ හමුදාවට හෙවත් ඒ සේවයට බැඳී සිටින අයගේ දුක් ගැනවිලි ගැනත් සොයා බැලීම, සලකා බැලීම ඉතා වැදගත් දෙයක් ලෙසත්, අප වෙත පැවරී තිබෙන යුතුකමක් හැටියටත් අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ උදවියගේ දුක්ගැනවිලි ගැන සලකා බැලීමත් අපට පැවරී තිබෙන යුතුකමක් හැටියට සැලකීම අවශ්‍ය බව මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. පොලීස් හටයන්ගේ දුක්ගැනවිලි අතර ප්‍රධාන අංකයෙහිලා සලකන්නට තිබෙන්නේ ඒ අයගේ සේවා කාලය—දෛනික සේවා කාලය—පිළිබඳව සාධාරණ නියමයක් තවමත් නොමැතිවීමයි. පොලීස්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

භටයන් වැටෙන වර්ගයටම අයත් තවත් සේවක කණ්ඩායම් ගණනාවක්—රෝහල් වල වැඩ කරන ඇතැම් සේවකයන්ද ඇතුළුව—රජයේ සේවයේ සිටින බව මා දන්නවා. එක හා සමාන වන දුක්ගැනවිලි තිබෙන රජයේ සේවකයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. සේවය කළ යුතු කාලය දවසකට පැය අටක් හෝ නවයක් විය යුතු යයි පිළිගැනෙන්නෝ මේ උදවියටත් එහි ප්‍රයෝජනය විඳීමට—ඒ ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමට—පැය අටේ නීතිය, විවේක පැයත් එකතු කළාම පැය නවයේ නීතිය, සාමාන්‍යයෙන් වලංගු විය යුතු ආකාරයට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුය කියන අදහසයි ඒ උදවිය ඉදිරිපත් කරන්නේ. දැනට පොලිසියේ සිටින සේවකයන්ට අතිකාල දීමනා ගෙවන්නට පිළිවෙලක් නැහැ. ඒ නිසා සාධාරණ අන්දමින් පැය අටේ දිනය ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරනවාත් එක්කම වැඩිපුර කාලයක් වැඩ කරන පොලිස් භටයන්ට අතිකාල දීමනා ගෙවන්නට ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුයි.

ඊළඟට මිට පෙර කටුගම්පල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සුබසිංහ මයා.) විසින් මෙම ගරු සභාවේදී මතක් කරන ලද කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. පොලිස් භටයන්ගේ වාර්ෂික වැටුප් වැඩි කිරීමට පෙර ඔවුන් අපරාධකරුවන් කී දෙනකු අල්ලා ගන්නා දැයි පරීක්ෂා කර බලනවා. අපරාධකරුවන් අල්ලා ගෙන තිබෙන ප්‍රමාණය අනුව සලකා බලමින්, වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම නිර්දේශ කරන්නේ. මේ සඳහා විශේෂයෙන් මුද්‍රණය කරන ලද කොළයක් තිබෙනවා. දැන් ඒ කොළයක් මා අතේ තිබෙනවා. එහෙත් ඒ කොළය මට දුන් තැනැත්තාගේ රැකියාව පිළිබඳව ඇති භය නිසා මා ඒ කොළය ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් එවැනි කොළයක් තිබෙනවා. අසුවල් භටයාගේ වාර්තාව යයි එහි සඳහන් වෙනවා. තමන් අපරාධකරුවන් කී දෙනකු අල්ලා ගන්නා ද, නඩු කියක් පැමිණිලි කළා ද, නඩු කියක් ඔප්පු වුණා ද යන කරුණු සියල්ලම ඒ කොළයෙහි ලියන්නට ඕනැ. ඒ කොළය බලමින්, වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම නිර්දේශ කරන්නේ.

අපරාධකරුවන් තිදෙනකුට අඩුවෙන් අල්ලාගෙන තිබුණොත් වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම නැහැ. මෙයින් අහිංසක උදවිය පවා අත් අඩංගුවට ගැනීමට පොලිස් භටයන්ට බල කිරීමක් වෙනවා. සේවයෙහි සිටින හැම දෙනාම වාර්ෂික වැටුප් වැඩිවීම ලබා ගන්නට කැමතියි. නුපුහුණු කම්කරුවාගේ පටන් සියලු දෙනාම ඊට කැමතියි. නුපුහුණු කම්කරුවා පවා එක් අවුරුද්දක් ගෙවී ඊළඟ අවුරුද්ද ලබන විට යටියන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) නියමයෙන් ලැබෙන රුපියල් 2.50 වැටුප් වැඩි වීම ලබා ගන්නට—ඊට කලින් ලැබුණේ රුපියලයි—ආශාවෙන් සිටිනවා. ගෙදර දොර වුවමනා වැඩි වන ප්‍රමාණයේ හැටියට වියදම් කිරීමට මුදල් වැඩියෙන් ලැබෙතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් පොලිස් භටයන්ට නම් ඒ විධියට බලාපොරොත්තු වන්නට බැහැ. වාර්තා පත්‍රිකා අනුව අපරාධකරුවන් තිදෙනකු වත් අල්ලා නොගන්නොත් වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම ලැබෙන්නේ නැහැ. මෙය අසාධාරණයි. පොලිස් භටයන් සම්බන්ධයෙන් සලකන විට මෙය අසාධාරණ වන්නා සේම මහජනයා සම්බන්ධයෙන් සලකන විට මෙය හිරිහැර දායකයි. අහිංසකයන් පවා අල්ලා ගන්නට මෙයින් පෙළඹවීමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්‍රමය නොසුදුසුයි. කටුගම්පල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඔය අමාත්‍යාංශයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වරයා වශයෙන් සිටියදී මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් මෙම ගරු සභාවේදී කථා කරන්නට යෙදුණා. මෙය වෙනස් කරන්නට බලන බව එතුමා කීවා. ඇත්තෙන්ම කලක් මෙය ක්‍රියාත්මක නොකර තිබුණා. ටික කලකට පසුව නැවතත් ක්‍රියාත්මක වුණා. මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීමත්, අපරාධකරුවන් අල්ලා ගැනීම පිළිබඳ වාර්තාවත් එකට සම්බන්ධ නොකරන ලෙසටයි. මේ දෙක අතර ඇති සම්බන්ධතාව නැති කරන්න. අපරාධකරුවන් අල්ලා ගැනීමේ ප්‍රමාණය අනුව වැටුප් වැඩිවීම නිර්දේශ කිරීම නුසුදුසුයි.

මිට පෙර මතක් කර තිබෙන තවත් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. පොලිස් භටයන්ට තිබෙන අයිති වාසිකම් පොලිස් සේවයේ සිටින රියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

දුරන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ අතර රජයේ සේවයේ සිටින අනෙක් රියදුරන්ට ලැබෙන අයිතිවාසිකම් ලැබෙන්නේත් නැහැ. මේක අමුතු තත්ත්වයක්. ඔවුන් කරන්නේ පොලිස් රිය ධාවනය කිරීමයි. එහෙත් සාමාන්‍ය රජයේ රියදුරන්ට තිබෙන අයිතිවාසිකම් ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. පොලිස් භටයන්ට තිබෙන අයිතිවාසිකම් ලැබෙන්නේත් නැහැ. අනෙකුත් රියදුරන්ට මෙන් වැඩ කරන කාල සීමාව අනුව ඔවුන්ට අතිකාල දීමනා ලැබෙන්නේ නැහැ. අනික් පැත්තෙන් පොලිස් භටයන් හැටියට ලැබිය යුතු අයිතිවාසිකම්වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ උදවිය කරන්නේ රියදුරුකමයි. ඒ උදවිය පොලිස් විනය යටතේ සිටිනත් රියදුරන් හැටියට සලකා ගෙන පඩිනඩි යනාදිය නොදෙන්නේ කුමන කරුණක් නිසාදැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා.

මා මීට වඩා කාලය ගත කරන්නට අද හස් කරන්නේ නැහැ. මේ අවුරුද්ද තුළ මෙම කරුණු සියල්ලක්ම ඉටු කරන්නට නොහැකි වුවත් හැකි පමණින් යම්කිසි සහනයක් සලසා දෙන හැටියට ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කිරීම පිණිස විශේෂ කරුණක් දෙකක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා කල්පනා කරනවා. මෙම කරුණු අළුත් ඒවා නොවෙයි; කීප වතාවකම මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ ඒවායි. එහෙත් ඒවා පිළිබඳව නැවත වරක් ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවීම සඳහායි, මෙසේ ඉදිරිපත් කරන්නේ. පොලිසියේ රාජකාරියට යටත් නොවන ප්‍රදේශ ලංකාවේ බොහෝ පළාත් වල—විශේෂයෙන් උඩරට වතුකරයේ— තිබෙනවා. වතුකරයේ සිටින පුරවැසියන් නොවන උදවිය ආරක්ෂා කිරීමෙහි යෙදී සිටින මේ පොලිසිය එම වතුකරයේම වතු වලට මැදිවී තිබෙන ගම්මානවල ජීවත්වන සාමාන්‍ය ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. පොලිස් වැඩික්කියක් නොවේ යන අදහස උඩ විශේෂ

යෙන් වලපනේ, හතුරන්කෙත වැනි ප්‍රදේශවල ජීවත්වන ගම්බද ජනතාවට පොලිස් ආරක්ෂාව සැලසෙන්නේ නැහැ. මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නොයෙකුත් අවස්ථාවන් හිදී අප කතා කර තිබෙනවා. 1965 න් පසු මෙම පාර්ලිමේන්තු කාලය තුළ එක් වරක් ගරු අගමැතිතුමා වෙනුවට රාජ්‍ය ඇමති තුමා පිළිතුරු දෙමින් කීවා, නිල්දණ්ඩා හින්නේ අලුත් පොලිසියක් ආරම්භ කිරීම සඳහා කටයුතු කරගෙන යන බව. ඒ පිළිබඳව දැන් ලැබෙන ආරංචි මොනවාද? දකුණු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්තාඩ් සොයිසා මයා.) ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් විකක් මවිනයට හේතුවන පිළිතුරක් තමා දැන් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබෙන්නේ. ඒ ප්‍රදේශයේ අපරාධ සංඛ්‍යාව අඩු නිසා පොලිසියක් වුවමනා නැති බවයි කියන්නේ. සම්පූර්ණ ආදායම් පාලක කොට්ඨාශයකම ගම්බද ජනතාව මේ විදියට අමතක කර දමා තිබෙනවා. පොලිස් ආරක්ෂාව ඔවුන්ට නොදී සිටිනවා.

ග්‍රාම සේවකයන්ගෙන් කෙරෙන රාජකාරි කටයුතු දෙස බලන විට පොලිස් සේවාව එම ප්‍රදේශවලට අවශ්‍ය බව කියන්නට ඕනෑ. යම් පිරිසකට ලබා දියයුතු ආරක්ෂාව ඔවුන්ට ලබා නොදෙන්නේ ඔවුන් අපරාධ නොකරන නිසාය කියනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම අපට ඒ කියමන අනුමත කරන්නට බැහැ. ආරක්ෂාව වැඩි වැඩියෙන් සලසා දිය යුත්තේ, අපරාධ නොකරන උදවියට තමයි. හොඳින් ජීවත්වන මිනිසුන්ට නොසලකා හැරීමේ පුරුද්දක් තිබෙනවා නම් එය වරදක් හැටියට හඳුන්වා දෙන්නට පුළුවනි. අප ඇතැම්විට පොලිසිය විවේචනය කරනවා. පොලිසියේ නොයෙකුත් වැරදි ක්‍රියා පිළිබඳව කතා කරනවා. ඊයේ පෙරේදා ගරු අගමැතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කළා, මගේ කොට්ඨාශයේ සිදු වුණු එක්තරා සිද්ධියක් පිළිබඳව. මා සිතන්නේ එම අවස්ථාවේදී ඒ වෙනුවෙන් මට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැත කියායි. එතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් ලැබුණු වාර්තාව ගැනත් සතුවට පත් වුණේ නැති බව කියන්නට යෙදුණා. එම නිසා මෙම කාරක සභා අවස්ථාවේදී හෝ ඊට පසුව හෝ උඩපුස්සැල්ලාව පොලිසියේ සිද්ධිය පිළිබඳව යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. එවැනි සිද්ධීන් පිළිබඳව එතුමාගේ අවධානය යොමු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

කිරීම ඉතාම අවශ්‍යයි. අපේ මහජනතාව කියන්නේ පොලීසියේ යම් යම් වැරදි තිබුණත් එහි ආරක්ෂාව තමන්ට අවශ්‍ය බවයි. එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් නැතිනම් හත් අට දෙනෙක් වැරදි කළ පලියට මුළු පොලීසියම අපට එපාය කියන්නට අප කොහෙත්ම සූදානම් නැහැ. මා සිතනවා, තමුත් නාන්සේ වලපනේ කොට්ඨාශයට ගොස් තිබෙන නිසා මේ කරුණු හොඳින් දන්නවා ඇත කියා.

අ. හා. 3.00

වලපනේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ සමහර වතුවලටත් පොලිස් සේවය ලැබෙනවා. මේ පැත්තේ සිට හැතැප්ම 10-15 ගම් මැදින් ගිහින් එහා පැත්තේ තිබෙන සමහර වතුවලටත් පොලිස් සේවය ලැබෙනවා. ඒවායේ පොලිස් වැඩක්කි තිබෙනවා. ඒ අතරතුර පිහිටි ගම් මැදිවලට සේවය ලැබෙන්නේ නැහැ. අළුත් ගොඩනැගිලි සෘදු පොලිස් මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්නට අමාරු නම් දැනට වලපනේ, මතුරට, රාගල, උඩපුස්සැල්ලාව ආදී පොලිස් මධ්‍යස්ථාන වල සේවය කරන නිලධාරීන් සංඛ්‍යාව වැඩි කර, මා කලින් සඳහන් කළ ගම් මැදි වල සේවය සඳහා බෙදා හරින්නට සලකා බලනවා නම් මා කෘතඥ වෙනවා, එය අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් හැටියට පෙනෙන නිසා.

දෙවැනි කාරණය මෙයයි : පොලිස් හට යන්, පොලිස් නිලධාරීන් නැත්නම් පොලිස් සේවය සඳහා අළුතින් සේවකයන් බඳවා ගැනීමේදී පුරුද්දක් කරගෙන තිබෙනවා, ඔවුන්ගේ තොරතුරු සෙවීමට. මා ඒ ගැන කිසිම විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නේ නැහැ. එහෙත් අපේක්ෂකයාගේ අත්තා, මුත්තා ආදී හත් මුතු පරම්පරා වේම කෙනකු නැත්නම් කවදා හෝ නෑකමක් ගැවී තිබෙන කෙනකු වරදකට අසුවී තිබෙනවා නම් අර අහිංසක තරුණයාට රක්ෂාව දෙන්නේ නැහැ. මොන හේතුවක් නිසා මෙසේ සොයා බලනවාදැයි මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. යම්කිසි තරුණයකුගේ පියා වරදක් කර තිබෙන නිසා ඒ තරුණයාට රක්ෂාවක් නොදීමෙන් ඔහුට දඬුවම් පැමිණවීම මානුෂික ගතියක් නොවෙයි, අමානුෂික වැඩක්. පියාගේ

වරදට පුතාට දඬුවම් කිරීම ඇත්ත වශයෙන්ම අමානුෂිකයි. එහෙත් ඒ තරුණයාගේ පවුලට යම්තම් කොහෙන් හෝ ගැවුණු කෙනකු හෝ වරදක් කර තිබෙනවා නම් ඒ තරුණයාට පොලීසියේ රක්ෂාවක් දීම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. එය අමානුෂික ක්‍රියාවක් නොවෙයිද? ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පොලිස් හටයන්ට තිබෙන නොයෙකුත් කරදර පිළිබඳව නොයෙක් ප්‍රශ්න මතු වුණ නිසා මා ඒ ගැන වැඩිදුර කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් එකක් පමණක් ගරු අගමැතිතුමාගේ විශේෂ සැලකිල්ලට යොමු කරන්නට ඕනෑ. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියා පොලිස්පතිතුමායි. එතුමාට ඉහලින් අණ දෙන්නට අමාත්‍යාංශයක් තිබෙනවා, ගරු අගමැතිතුමා යටතේ. එයයි, මෙතෙක් මේ රටේ තිබුණු සම්ප්‍රදායය. එහෙත් අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට දැන් ඒ අතරතුර තවත් නායකත්වයක්—පොලිස්පතිතුමාට අණ දෙන්නකු—ඇති කර තිබෙනවා. අගමැතිතුමාගේ නායකත්වයත්, පොලිස්පතිතුමාත් අතරේ දැන් අළුතින් නායකත්වයක් ඇති කර තිබෙනවා. විශ්‍රාම ලත් පොලිස්පතිවරයකුට අළුත් තනතුරක් දී, ඒ පුද්ගලයා ලවා පොලිස්පතිතුමාගේ කටයුතු පාලනය කරන්නට, සීමා කරන්නට නැත්නම් පරීක්ෂා කරන්නට කටයුතු කර තිබෙනවාදැයි මා දැන ගන්නට කැමතියි. විශ්‍රාම ලත් පොලිස්පතිවරයාට තමන්ගේ පෞද්ගලික කටයුතු කරගෙන නිදහසේ ඉන්නට ඉඩ දෙන්නටයි, තිබුණේ. ඔහු ඕනෑම නම් පොලිස්පතිවරයා හැටියට තවදුරටත් තබා ගන්නට යුතුකමක් තිබුණා. දැන් මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ. පොලිස්පති තනතුරෙන් විශ්‍රාම ලත් ඒ පුද්ගලයා වර්තමාන පොලිස්පතිවරයාට ඉහළින් තබා, ඔහුගේ කටයුතු පාලනය කිරීමට අළුත් බලවේගයක් ඇති කර තිබෙනවා. මොකක්ද මේක තේරුම? කොස්සගෙවි ඇත්නම් විසි කළ යුතුයි. අළුත් කොස්සක් ගෙනවිත් වැඩ ගන්නවා වෙනුවට පරණ කොස්සේ මීට අළුත් කොස්සට සවි කර තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

එම නිසා, වර්තමාන පොලිස් පනිවරයා කෙරෙහි මේ ආණ්ඩුව තුළ විශ්වාසයක් නැද්දැයි මේ ගරු සභාව තුළ ප්‍රශ්න කිරීමට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මෙතෙක් සිටි හැම අගමැතිවරයකුම පොලිස් පනිවරයා කෙරෙහි විශ්වාසය තැබුවා. මෙතෙක් පොලිස් පනිවරයා වැඩ කළේ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානියකු හැටියටයි. අමාත්‍යාංශයන්, පොලිස් පනිවරයාත් අතර අළුත් තනතුරක් ඇති කිරීමෙන් අපට හැඟෙන්නේ, පොලිස් පනිවරයා කෙරෙහි මේ ආණ්ඩුව තුළ තිබූ විශ්වාසය අඩු වී ඇති බවයි. පොලිස් පනිවරයා කවුරුත් හෝ වේවා, අප කියන්නේ ඔහුට ආත්ම ගරුත්වයක් ඇතිව වැඩ කරගෙන යාමට ඉඩ දෙන ලෙසයි. වර්තමාන පොලිස් පනිවරයා කෙරෙහි ගරු අගමැතිතුමාට විශ්වාසයක් තබන්නට බැරි නම්, ඔහු අකාර්යක්ෂම පුද්ගලයකු යයි හිතනවා නම්, ඊට වඩා හොඳ පුද්ගලයකු ඒ තනතුර සඳහා තෝරා ගන්නට පුළුවනි. ඒකයි, යුතුකම. එසේ නොකොට ඔහුගේ කටයුතු පාලනය කිරීමට වෙනත් බලවේගයක් යෙදවීමට මහත්සි ගැනීම වරදක් බව පෙනේ නා දෙන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මේ අතිරේක නැත්නම් උසස් ඒත් නැත්නම් මහේසාකාර පොලිස් පනිවරයාට විශ්‍රාම වැටුපක් හා තවත් වැටුපක් වශයෙන් වැටුප් දෙකක් ගෙවනවාද? එසේ නැත්නම් එයින් එක වැටුපක් පමණක් ගෙවනවාද? මා හිතන හැටියට දැන් ඔහුගේ තත්ත්වය මේකයි: කලින් කළ සේවය සඳහා විශ්‍රාම වැටුපක් ගෙවනවා. ඒ අතරම මේ තනතුරට අලුත් වැටුපක් ඇති කර එයත් ඔහුට ගෙවනවා. ඔය වැටුප් දෙකම ඒ තැනැත්තා ලබාගන්නවාද කියා අප දැනගන්නට ඕනෑ. එවැනි විශේෂ පුද්ගලයින් ඇතිවීම ගැන අප ඊෂ්කා කරන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ වැටුප් ගෙවනු ලබන්නේ මහජන මුදලින් නිසා මේ පුද්ගලයා විශ්‍රාම වැටුප හා තනතුරට නියමිත වැටුප යන දෙකම ලබාගන්නවාද කියා අප විසින් දැනගත යුතුයි. මේ අන්දමට වැටුප් දෙකක් ගෙවාගෙන අතිරේක පොලිස් පනිවරයෙක් පත්කර

වර්තමාන පොලිස් පනිවරයාගේ ක්‍රියා මාර්ගයන් පාලනය කරන්නට හදන්නේ ඇයි? වර්තමාන පොලිස් පනිවරයා කෙරෙහි මේ රජය තුළ ඇති අවිශ්වාසය නිසා විශ්‍රාම ගිය පොලිස් පනිවරයෙක් නැවත ගෙන්වාගෙන ඔහුගේ මාර්ගයෙන් පොලිස් සේවය පාලනය කරන්නට තමුත්තාත් සේලා අදහස් කරනවා. මේ කරන්නේ ප්‍රයෝජනයක් නැති දෙයක්. මේ ක්‍රියා මාර්ගය අනුගමනය කරනු ලබන්නේ පොලිස් සේවය සඳහා පමණයි. වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන්ට විරුද්ධ වත් හුඟක් චෝදනා මේ ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒවා ගැන සොයන්නත් තමුත්තාත් සේලා යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් අරගෙන තිබෙනවාද? අනිකුත් දෙපාර්තමේන්තු සම්බන්ධ යෙහුත් මෙවැනි ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්නවාද කියා මා විශේෂයෙන්ම අහනවා. අනිකුත් දෙපාර්තමේන්තුවල ප්‍රධානීන් පාලනය කරන්නත් වැඩ කටයුතු ගැන සොයා බලන්නත් මේ අන්දමේ නිලධාරීන් පත් කරන්නට මේ රජය අදහස් කරනවාද? එසේ නැත්නම් මේ ක්‍රියාමාර්ගය පොලිසියට පමණක් සීමා වූ එකක්ද?

පොලිස් සේවය ගැන කථා කරන විට තවත් කරුණක් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. වලපනේ වැනි දුර බැහැර කළ කර ප්‍රදේශවල ඇති පොලිසිවලට වාහන පහසුකම් නැහැ. උඩපුස්සැල්ලාව, මතුරට ආදී පොලිසිවල තිබෙන්නේ බයිසිකල් පමණයි. ඒ පොලිසිවලට ජීප් රථ සපයා නැහැ. මෙය කාලයක් තිස්සේ තිබුණු දුර්වලකමක්. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට හා කවිවේරිවලට අයිති ජීප් රථ නම් ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැතිව තිකම් දුවනවා. එ ගැන මේ අවස්ථාවේදී කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. සුදුසු අවස්ථාවේදී කථා කරන්නම්. පොලිස් හටයකුට හැතැප්ම 5ක් 10ක් දුර පයින්ම කළුවල නගින්න බැහැ. ඒ නිසා දුෂ්කර පළාත්වල පොලිස්වලටත් වාහන සැපයීම වැදගත් දෙයක් බව ප්‍රකාශ කිරීමට කැමතියි. මා කලින් සඳහන් කළ ආකාරයේ වැදගත් යයි කියන නිලධාරීන් තෝරාගෙන මහජන මුදල් අපතේ යවන්නේ නැතිව අඩුපාඩු සපයා දී පොලිස් සේවාව තවත් සාර්ථක කර ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

එමෙන්ම පොලිසිවල සිටින අවිනිත පුද්ගලයන් ගැන සොයා බලා යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කළ යුතුව තිබෙනවා. කුමන පක්ෂයක වුවත් පක්ෂ හේදය කින් තොරව ඒ කටයුත්ත කළ යුතුයි. ඇතැම් අය වැරදි කර අන්තිමේදී දේශපාලනයට හේත්තු වෙනවා. මට මෙහෙම කියන්නේ මා මේ පක්ෂයට පක්ෂව කටයුතු කළ නිසයි කියා දේශපාලනයට හේත්තු වී වැරද්දෙන් බේරෙන්නට හදනවා. අපේ කාලයේදීත් ඔය තත්ත්වය තිබුණා. ඒ නිසා පක්ෂ හේදයක් ගැන නොසලකා පොලිසිවල සිටින අවිනිත අය ගැන හරියාකාර සොයා බලා කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. දෙවිනුවරදී මට තර්ජනය කළා; පාර අවහිර කළා; කාර් එකට යන්න දුන්නේ නැහැ; තවත් කාර් එකක් ගිනි තැබුවා. මා පැමිණිල්ලක් කළා. මන්ත්‍රීවරයෙක් හා ගම් සභිකයෙක් සාක්ෂි දුන්නා, අහවල් අය අහවල් තැනදී අහවල් කාර් එක ප්‍රච්චිතවා දැක්කාය කියලා. එහෙත් ඒ කිසිවක් ගැන නොසලකා අපට කිව්ව ඒ ගැන විභාග කරන්න සාම මණ්ඩලය ඉදිරියේ පෙනී සිටින්න ය කියලා. එමෙන්ම ඊයේ පෙරේද මේ ගරු සභාවේදීත් මා කිව්වා නොමැරු මිනිහෙක් මැරුවාය කියා නිකම් ඔඵවේ සිහින ඇතිකරගෙන අහිංසක මිනිසුන් පොලිසියට ගෙනගොස් රිමාන්ඩ් කර ඔවුන්ට ගහලා ඉල ඇට කඩලා විශාල අපරාධයක් කළ බව. මා පෙන්නුම් කරන්නේ පොලිසිය දෙවිධියකට ක්‍රියා කරන අන්දමයි. එක් අතකින් යම්කිසි කරුණක් සම්බන්ධයෙන් වැදගත් සාක්ෂි තිබියදී ඒ ගැන රාජකාරි නොකරන අතර අනෙක් පැත්තෙන්, කිසිම සාක්ෂියක් නැතිව මිනිසුන් අමාරුවේ දමනවා. තමුන් තාන්සේ අගමැති වුවත් වෙනත් කෙනකු අගමැති වුවත් මේ තරම් අවිනිත ලෙසත් හිතුවක්කාර අන්දමින් ක්‍රියා කරන්නට පොලිසියට ඉඩ නොතැබිය යුතු බවයි මා මතක් කරන්නේ. පොලිසියේ අවිනිත ක්‍රියාවක් සම්බන්ධ ප්‍රවෘත්තියක් මා ඊයේ පෙරේද දාත් පත්තරේක දැක්කා. ගෙදරක සිටි මිනිසකු පොලිසියට අඩගහගෙන ගොස් තිබෙනවා. පොලිසියෙන් ඒ මිනිසාට ඉස්පිරි තාලයට යන්නට සිදු වුණා. ඉස්පිරි තාලයෙන් ගෙදර ආවෙ මිනි පෙට්ටියක. මෙන්න මෙවැනි අවස්ථා ඇති වන්නට ඉඩ නොතැබිය යුතුයි. අසුවල් අසුවල් කාලවලත්

මේ මේ විධියේ දේවල් සිදු වුණායයි දැන් තමුන් තාන්සේලා කියයි. මෙහිදී වුවමනා කරන්නේ අප දෙගොල්ලගේ සට්ටණය නොවෙයි. අවිනිත පුද්ගලයින් එදාත් සිටියා, අදත් සිටිනවා, මතුවටත් ඇති වෙයි. එහෙත් පොලිස් සේවය මහජනයාට විශ්වාසයක් ඇති සේවයක් බවට පත් කිරීම අප කාගේත් යුතුකමක්. ඒ තත්ත්වයට පොලිසිය ගෙන ඒමේ වගකීම ගරු අගමැති තුමාටත් පොලිස්පතිතුමාටත් පැවරී තිබෙනවා. එම නිසා, පොලිස්පතිතුමා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා, අවිනිත ක්‍රියාවන් පොලිසියෙන් ඉවත් කිරීමට ක්‍රියා කරන මෙන් අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින්, ගරු සභාපතිතුමාට දුන් පොරොන්දුව අනුව මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා. (දෙවිනුවර)

(ති.රු. ඡු.ර්. ඥ. ඥ. 14 බෙල්—දෙවිනුවර)
(Mr. R. J. G. de Mel—Devinuwara)

Mr. Chairman, I did not intend to refer to the incidents in Devinuwara because I believe in the theory that the least said the sooner mended. But since my hon. Friend the Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) has referred to this subject, I wish to remind the Hon. Prime Minister once again that he very kindly promised to hold a full inquiry into the incidents that took place during the Devinuwara by-election culminating in the total smashing up and burning of the car belonging to the ex-M.P. for Dedigama, Mr. Maithripala Herat, but up to date we have not been told what are the results of the inquiry.

I know to some extent what has happened because the police did report certain matters to court, but they said they did not wish to proceed any further in this matter for lack of evidence.

I went to the extent of giving a list of witnesses including my hon. Friend the Member for Walapane, a member of a village committee of that area and six other witnesses. I have been informed that some of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

[ද මැද මක.]

them have not even been called by the police for the purpose of recording their statements.

I shall be glad if the Hon. Prime Minister will make a complete personal inquiry into this matter by sending for the papers and see that justice is done.

The second matter I wish to refer to in this same connexion is that the inspector of police of Dickwella, the same area in which these incidents took place, is in the position of not being able to discharge his duties properly. He is one Mr. Charles. I have nothing against this gentleman. The trouble is that he is unable to work there because his wife comes from that area, he has kinsmen in that area, the chief organizer of the U.N.P. in that area is a close relation of his, and some of the ganja dealers in that area are his close kinsmen. So it is impossible for him to work in that area. It is unfair to call upon a police officer placed in such a situation to work in that area.

අ. න. 3.15

The matters connected with the burning of the car and the other incidents in the Devinuwara electorate—I do not think he could have gone into these matters in an impartial and objective way, because he is not allowed to work there.

I have nothing against this officer personally. I have not even seen him. But in the interests of justice and fairplay, and in the officer's own interests, I would ask the Prime Minister to see that he is transferred out of this area where he cannot work due to his close connexion with the people of the area.

I wish also to refer to the Department of Immigration. This is one of the most important departments in the context of the Indian problem.

Let us admit once and for all—to be honest with ourselves to be honest with the country—that no

number of Acts will even touch the fringe of this problem. Neither the Nehru-Kotelawela Agreement nor the Sirima-Shastri Pact is a complete solution to this problem.

As far as I can see, in the context of the Immigration Department, there are four aspects to this problem. In the first place there is the aspect of illicit immigration. That is the most serious aspect of this problem. In the second place there is the aspect of the registration of nationals, the issue of identity cards and the registration of non-nationals and stateless persons. That is the second most important aspect of this problem. Then there is the question of Ceylonization of employment and an Act for that purpose, for the purpose of imposing deterrent punishment on any Ceylonese employer who gives employment to any person who does not have an identity card as a national of this country. Then there is the fourth aspect of the stateless persons. It is only this aspect, the problem of stateless persons, that has been touched upon in the Indo-Ceylon Agreement (Implementation) Act.

In regard to the aspect of illicit immigration, I have some knowledge of this problem because I happened to serve in this department about twelve years ago. In the years between 1954 and 1956, according to very conservative estimates, at least 1,500 illicit immigrants came into this country every month, that is, 18,000 to 20,000 illicit immigrants come into this country every year. This is a historical problem, a problem that started from the time of Rama and Sita, and Hanuman, from the time of Vijaya, down to the present day. I know the difficulties. There are questions of geo-politics involved. What is the use of sending 15,000 away when 18,000 to 20,000 are coming back every year!

I will give you my personal experience in this matter. When I was in the Immigration Department

thirteen years ago, there was a stateless person who happened to be an employee in the bungalow opposite mine, in the bungalow of a diplomat in this country. He was deported, but he has come back. You may send them off on the one side, but they come back on the other. If 20,000 people are coming into this country every year, what is the use of sending 15,000 away? This is a problem on which we must take active measures to try and stop illicit immigration.

I understand that the navy used to ask for speed boats every year. I think these fast launches were supplied to them, but our navy personnel have developed a Nelson-like attitude; they turn a blind eye whenever they see a *vallam* of illicit immigrants or whenever they see one of the fast boats of the smuggler barons of Velvettiturai.

I would ask the Hon. Prime Minister to look into the most important aspect of this problem, the problem of illicit immigration. I should like to find out from the Hon. Prime Minister the present statistics relating to illicit immigrants who are coming into this country every month.

We have an annual conference at Madras which is attended by the Controller of Immigration and the Inspector-General of Police. A pious communique is issued that steps will be taken on both sides, the Indian Government and the Ceylon Government, to put an end to illicit immigration, but illicit immigration goes on.

Then there is a second aspect of this problem—registration. Will the Hon. Prime Minister tell us what

action has been taken on the subject of registration of nationals and non-nationals, and on the issue of identity cards?

This is an age old problem. We recommended these steps 14 years ago, and it has taken 14 years for a Bill to be brought before this House with regard to registration. My fear is that it might take another 14 years for registration to be completed.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I have presented the Bill. It is before the House.

දී මැල් මෙය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Thank you very much.

Then there is the third question—Ceylonization of employment and the imposition of deterrent penalties on Ceylonese who give employment to non-nationals, to those who cannot produce an identity card. This is the third aspect of the problem. As long as there is employment available in this country, they will keep on flowing here. I would urge the Hon. Prime Minister to consider the question of bringing a Ceylonization Bill as quickly as possible, that is as soon as the issue of identity cards and certificates is completed. Then the onus will be on the potential employer to see that he does not employ any illicit immigrant or stateless person.

Then there is the fourth question, the question of the stateless. They are covered by the Indo-Ceylon Act.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[දී මැලේ මයා.]

I should like to find out from the Hon. Prime Minister whether he has got any statistics as to how many Indians in this country, of the so-called stateless category, have been given citizenship in the last year by the Indian Government under Article 9 of the Indian Constitution. This is a very vital aspect of the problem and we shall be glad to have the figures on all of these four aspects of the Indian problem, which must be taken together.

Even this four-pronged attack will only touch the fringe of this problem. Merely tackling the problem of the stateless will only be a matter of eyewash in the larger context of the Indian problem.

I should also like to refer to the armed services. When I was in the Public Service we had schemes of recruitment for all departments including the armed services. There were certain qualifications laid down. Appointments as far as possible were made on the basis of those schemes of recruitment. But now we see that recruitment to the army does not seem to be on the basis of this scheme of recruitment. It seems to be on the basis of political gossip, political rumour and political patronage, because I know of cases where people applied to enrol themselves in the armed services and C. I. D. officers were sent round to their villages to check on their antecedents. Do you imagine that in this country your next-door neighbour is going to give you a good character certificate forgetting all the petty village rivalries and village jealousies? If you base your recruitment to

the army on the basis of these C. I. D. reports, I am sure you will be doing a great disservice to the large number of youths in this country who desire to get enrolled in the army.

There is also the very alarming rumour—I do not like to refer to any rumours in this House but I think this has been reported upon even in the newspapers—that another defeated candidate of the United National Party might be considered for appointment as commander-in-chief of the armed services. I do not know whether this is correct or not.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ජේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Who?

දී මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Major Dharmapala.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ජේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

දී මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I accept the assurance of the Hon. Prime Minister that he will not be appointed. I am not frightened, because if he is appointed to the armed services he will not be able to campaign against me at the next election. In fact, I shall then be safe from the arson and pillage that I was subjected to in the course of the last

election.—[*Interruption*]. Do not worry. I am quite prepared to face him or anybody else in Devinuwara now. Even arson and pillage I am quite prepared to face. I shall be quite prepared next time.

Then there is the question of the so-called organization called ASEAN. I do not know how to pronounce the name. The only thing I know about it is that I do not think it is going to be Asian. I have no objection to Ceylon joining any group or any economic community to safeguard its interests. We must do that in order to safeguard our trade. Every other country in the world is entering into economic alliances in order to safeguard her products. But when you look at the list of the countries which are alleged to be entering into this new economic alliance called ASEAN, you see that they are the selfsame countries which used to be in SEATO in the olden days—the Philippines, Thailand, and countries like that. I wish to ask the Hon. Prime Minister to see to it that he implements his professions of non-alignment in foreign policy, to see to it that under a different guise we are not inveigled into a new economic SEATO which will become a political SEATO in time to come. That is our fear.

Then there is the so-called Peace Corps. We are not against any country. In accordance with the principles of the Sri Lanka Freedom Party, we are only pro-Ceylon. We are not anti-America or anti-Germany or anti-U. K. or anti-Soviet Union or anti-China ; we are only pro-Ceylon. If the Hon. Prime Minister, under certain forms of economic aid, were to get

engineers or specialists in various fields from the United States to help in the development of our economy, we have no objection whatsoever. But I do not see why people should be brought here from the U. S. A. to teach us how to grow rice or to teach children in our schools. This so-called Peace Corps has been sent out of many countries in Asia, including Burma, which is by no means a Communist country. I urge the Government to treat the application of the Peace Corps to come back to this country with some care and circumspection in order that the Central Intelligence Agency of the United States does not infiltrate into this country under the guise of propagating peace in the world.

I also wish to refer to the question of the proper training of our recruits to the Overseas Service. Our recruits to the Overseas Service do need some training. As you know, the principal objects of our foreign policy should be foreign relations, trade, aid, and tourism. Those are the four aspects of foreign policy with which our Overseas Service personnel have to deal. I do not blame the gentlemen in our Overseas Service at present. They have not been properly trained. They have not the foggiest idea about our primary products—tea, rubber, coconut, copra. I would urge the Hon. Prime Minister to start a proper scheme of training for our cadets in the Overseas Service. They should be sent, at least for a week, to the Tea Research Institute, the Coconut Research Institute and the Rubber Research Institute. They should at least know the various grades of tea.

I have discussed this matter with many senior members of our Overseas Service. They do not know even the various grades of tea. It is not their fault. They have never been properly trained. There has never been the correct orientation with regard to proper training of our personnel in the Overseas Service. I would earnestly request the Hon. Prime Minister to pay some special attention to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරන සභාව

[ද මැද මස.]

this question of laying emphasis on trade in the diplomatic service and see that our recruits are properly trained in all aspects of Ceylon trade.

Then there is the connected question of proper representation of Ceylon at various conferences abroad. There does not seem to be a proper appreciation of the relative importance of various international conferences. In my opinion, the International Labour Organization, the World Health Organization and other similar international bodies are not as important to us as the UNCTAD or the GATT or the Kennedy Round of Talks on Tariffs, because the fate of this country is not settled at the I.L.O. or the W.H.O. The fate of the primary products of this country, and, therefore, the fate of this country, is settled at conferences like the UNCTAD and the GATT.

අ. ආ. 3.30

I have been reliably informed, not only by some of the senior members of our own diplomatic service but also by senior officials of the Commonwealth Secretariat, Ministers of the British Government and of Governments of other Commonwealth countries with whom I have had certain discussions on this subject, that the question of primary products was not taken up in a proper manner both at the UNCTAD and the GATT. In fact, the Minister of State for Commonwealth Relations of the British Cabinet complained to us, when the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs and I raised this subject at the recent Commonwealth discussions, that the British Government did not get enough support from the Ceylon delegation in their efforts to get a minimum price for certain products like tea. I would earnestly request the Hon. Prime Minister to see that at conferences like the UNCTAD, the

GATT and the Kennedy Round of talks on Tariffs, Ceylon is represented at a high level, preferably at the level of Minister, and that our case is strongly put forward at these conferences, because the fate of our primary products is settled at those conferences and not at the I. L. O., the W. H. O. or other less important places.

After 18 years of so-called independence I still see that we employ a large number of foreigners as typists, stenographers, messengers, drivers, etc. in our missions abroad. I know that for reasons of language we have to employ a minimum number of foreign nationals. But I do not see the reason why drivers are selected from among foreign nationals when there are many unemployed young men in our country who can drive the cars of our ambassadors abroad. Our Ambassador in France has taken a step in the right direction for this is the first time I have seen a Ceylon Ambassador recruiting a Ceylonese boy to replace his foreign driver.

I shall be glad if such ambassadors who are like a breath of fresh air among the fossils in the diplomatic service are given every encouragement to recruit stenographers, typists, messengers, drivers, etc. from among nationals of Ceylon. I know certain embassies where the confidential reports sent to the Ceylon Government or the External Affairs Ministry are typed by the nationals of those countries. How can you expect to run our external relations on a footing of confidence and secrecy, when these reports are sometimes typed by nationals of that country and not by nationals of Ceylon? This is a very important aspect of the problem of recruitment to the overseas service. I would earnestly request the Hon. Prime Minister to look into this matter.

There is also the question of conditions of service in different missions. The conditions of service vary in different missions according

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සහව

to the cost of living and the different circumstances in each country. I know in certain countries our officers in the Overseas Service are able to save their allowances and so on which are not out of proportion to the cost of living in those countries, while in other countries they are living in most abject conditions. For example, in London the cost of living is very high. These are matters which should be dealt with in a rational way and not according to the rule of thumb or Treasury regulations. I shall be grateful if these things are looked into very early in the interests of the foreign services of this country.

Then there is another problem in connection with the Royal Ceylon Navy. This has some bearing on the work of the Minister of Industries and Fisheries also. I am happy that the Hon. Minister is present in the House. When fishermen are lost at sea—this has happened recently in my electorate when five people were drowned in the sea off Nilwalla—the Royal Ceylon Navy instructs the Royal Ceylon Air Force to go out on rescue missions and to try and locate these people. But I understand from the officers in the Royal Ceylon Air Force that the Heron planes which go out on these missions are obsolete and they do not have the radar and navigational equipment which would help them to spot a boat or fishermen in distress. I understand that this radar equipment is very expensive. But, it is a good thing if the Minister of Defence and External Affairs would take some action to provide the Royal Ceylon Air Force with such radar and navigational equipment as is necessary for the rescue of fishermen in distress.

වෛද්‍යවර්ෂ නානාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I want to say a few words about the question of social disabilities in the North which has been referred to in the House. I feel that the particular Act on this question was introduced in Parliament as a private Member's Motion some years ago by Members belonging to our party. I am proud to say that our party has very actively, both by propaganda meetings and by various other demonstrations been able to bring down this very unfortunate old practice of inequality and humiliation among our own blood brothers, and it continues to be our aim to remove these altogether.

I am very glad that the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) also spoke along these lines. I would be very happy if he would openly and without fear take part in these demonstrations and actions which we have taken to remove this great blot from among our people.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

This is now a home and home match.

වෛද්‍යවර්ෂ නානාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We have done a lot by persuasion and by good and happy means. We have never resorted to violence, and in fact violence in these matters has its reactions. The purpose of this movement is to avoid violence and for the removal of these time-worn injustices.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය නානානන්]

With a sincere feeling of regret we note the involvement of various foreign influences like the "Thoughts of Mao," in the display of violence in Jaffna, which has not done this movement any good. We find we are in a very difficult position because we may be blamed by both sides on the basis that we are aiding and abetting indirectly in this violence, whereas we are doing our best for the removal of this great curse from our nation. We have never resorted to violence directly or indirectly in our efforts to remove this curse.

Sir, I say with pride that in my area there is no temple which is not open, no shop which is not open, no barber shop which is not open, to every citizen, man, woman or child in my area. I have no doubt that in Jaffna the rest will follow this example. Nallur is the most conservative area of all. What Nallur does today the rest will follow tomorrow.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Are you referring to the Member for Nallur?

වෛද්‍යාචාර්ය නානානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The Member for Nallur yesterday is the Member for Nallur today.

The hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) spoke about illicit immigration. I take it the figure he gave is right: the number in his time was 15,000 a year. I think the figures have come down considerably now because of the good work done by our Navy and, I think, even the Indian Navy who are very strict, I understand. In fact, I can tell you that illicit immigration has been the biggest curse of the Tamil community in Ceylon. Many of the disadvantages we have suffered are due to illicit immigration.

I am sorry to say that illicit immigrants are exploited by the merchant class and the capitalist class. The Tamil community as a whole get a bad name and there are also the difficulties which we experience with the Police, the Navy and Army, because of illicit immigration. The day there is no illicit immigration will be a happy day especially for the Tamils. We as a party are anxious to see that this curse is removed. With so many small islands and a rapidly growing population we cannot possibly allow illicit immigration to come in. In fact as a Tamil I feel greatly disgraced to find men and women coming into this country where they are treated as dogs. They are not given any human rights because they are illicit immigrants, and yet they come.

I have on many a platform condemned this practice. When I was in India on a short holiday in 1955 on my return from England, at three or four meetings I said that it was a great disgrace to them and to their self-respect to allow this kind of thing to happen, and I believe it had some good effect because later more severe police and naval action was taken by the Indian Government. I do not claim the credit for it, but I think to some extent, because I approached the correct people and spoke about this matter, it had some good effect.

There is one thing that I notice about the Opposition. They say they want the Government to be non-aligned. But the Members belonging to the Communist Party want us to be aligned with Russia; the Members of the S. L. F. P., at least one Member, wants us to be aligned with China. The S. L. F. P. is supposed to be non-aligned but the hon. Member for Gampaha is terribly aligned. I do not know where he stands: whether he is a Member of the S. L. F. P. or the Member for China. In fact he is now known in this House as the first Member for China. There is a second Member for China, namely the hon.

Member for Kolonnawa. These Gentlemen cannot belong to the S.L.F.P. strictly speaking because the S.L.F.P. stands for non-alignment. We for our part want to be aligned neither with the West nor with the East. We are Ceylon first, Ceylon second, and Ceylon last.

I was surprised therefore that the hon. Member for Devinuwara should find fault with the scheme for an economic alliance with other Asian countries, ASEAN as he called it, because he said we would then be economically aligning ourselves with SEATO. Now, in economics, in trade, you cannot choose the man with whom you are going to trade. If there is a community of interests on any single matter, we must try our best to get the best out of it. Whether it be the Philippines, or Thailand, or Indonesia or India, or Pakistan, or Ceylon, or Malaysia, we have got a community of interests.

For instance, we are the primary producers of 90 per cent. of the world's tea. The Hon. Prime Minister referred to India and Ceylon as producing 83 per cent of tea, but this area produces 92 per cent of the world's tea.

Then, the Philippines, Indonesia and other countries produce coconuts. The rivals of these products, namely, ground-nut, soya bean, etc., are also produced in this same region. So the oil producing countries are also in this entire region.

Take rubber. We are a primary producer of rubber in this area. So, there is a community of interests. Whether we belong to SEATO or be anti-SEATO, whether we are pro-China or anti-China, the fact is that the have-nots are being exploited by the haves, whether they come from China or from America. Therefore we have got to combine for our salvation.

අ. න. 3.45

As I said, in 1946 when I attended the Asian Relations Conference I read a paper on regional grouping of South

and South-East Asian countries. At that time none of us had obtained freedom. India and Ceylon were on the verge of getting our freedom. Indonesia was far away from freedom. So was Malaysia, the Philippines, and other countries. I said we want the South and South-East Asian countries to form a regional grouping to win our freedom and also for us to work for each other's benefit, and then, having achieved our freedom, to see that we secure that freedom for the stability of the region. I pointed out in that pamphlet that was published for the Asian Relations Conference that all these primary products were being produced by us, and therefore if we could get together we can get the best prices for our products. If necessary, we could impose controls in case of over-production and get the best prices for our exports. We have a thousand million population in our developing countries, hence we could import on a large scale and we could control imports by mutual agreement for our common market.

In the matter of our industrial development we could come to some arrangement whereby at the beginning at least we could accommodate each other. The nation which is best fitted to produce a certain line of articles can be permitted to do so for the ready market of a thousand million people. Then another nation which can produce some other kind of article better than the others can be permitted to do so instead of having production as we now have in Ceylon. In fact, Ceylon could concentrate on the manufacture of tyres for this common market.

I dealt with this question, I thought of this plan twenty years ago. Today, when it is again mooted, my hon. Friends on the other side are afraid and they say, "Hallo! These are the SEATO people. Therefore we will get into trouble. Their alignment affect even their economy. We must get only 'yellow' rice. We must get Russian iron." What I say is that we must get the best market, from wherever we can get it. If possible

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාර්දය නානාතන්]

we must be self-sufficient and be self-respecting too as Asians. I hope that the future Asia that is contemplated will emerge on that basis.

I am surprised to see our Friends of the Communist Party objecting to the Israeli experts coming to this country to try out our water resources. Why? Because they are anti-Jews. What does it matter if one is a Jew or a Gentile? If he is competent and useful we can employ him and get the best out of him. Why should we have politics where science and economics are concerned? Let us be non-aligned.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)

(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனුராதபுரம்)

(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

Why did you fight over the "Sri" letter?

වෛද්‍යවාර්දය නානාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is a different matter. I have no time to talk to you about it. When the Votes of the Department of Cultural Affairs are taken up I am prepared to speak to you on that subject. All of us need a little study of culture.

I was a bit surprised at the speech of the hon. Member for Devinuwara. I always like to hear him speak because he is well informed. But even he has got his prejudices based on a political philosophy which is aligned. There is one point on which I agree with him and that is about the question of our representation at UNCTAD, Kennedy Round of Talks on Tariff, and the GATT.

In 1965, when I was returning from England after my operation I was in Geneva and from there, I believe, I wrote a letter to the Minister of State informing him that our representation at these various conferences was rather poor and not strong enough to

influence world opinion in these matters. I also emphasized that trade and tourism should be the main concern of our representatives abroad and that they must be trained in these matters. I refer not only to our staff in Missions abroad but also to our diplomatic representatives. I do not know how they are selected. They must have a good knowledge of world affairs and trade and other matters which are of vital interest to our country. I plead with the Hon. Prime Minister to see that persons of knowledge and understanding and culture are appointed as our representatives abroad so that they may be able to do a good job of work for our country.

Then, Sir, the staff in our embassies, clerks, typists et cetera, are poorly paid according to the standards in other countries. I know that married men are finding it very difficult to give their children a proper education and to provide their families with proper clothing. The cost of living has gone up everywhere in the world. We in Ceylon are lucky. The cost of living here has not gone up as much as it has gone up elsewhere. So when we provide salaries and allowances for our employees in foreign missions, we must bear that in mind. We must remember that the cost of living in those foreign countries is much higher than it is in Ceylon.

Another one and important point. Four fishermen from Jaffna were in a boat in the high seas when it developed engine trouble. The oil injector failed. They were stranded in the high seas and finally they were washed ashore in India. They were then arrested by the Indian police as illicit immigrants and kept in jail. After a month or two they were released and they are now on bail and under police surveillance. That was in March. April, May, June and July have passed and we are at the end of August. Those men are still in India in a small village—I think the name of the village is Mirisal—in South India.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

The boat is fairly valuable costing about Rs. 50,000. It is the "Vijaya-kumari" and it is still there. There are also nets worth about Rs. 10 to Rs. 12 thousand. These fishermen are still there but our foreign service does not take enough trouble to get these people back.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Is your daughter not in the Foreign Service?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

She is still there.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why do you not tell her?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

And a moment ago you were complaining that their allowances were insufficient.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The Ceylon Navy can get the boat back, if the Prime Minister gives the necessary clearance and the permission.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

නැගී සිටියේය.

எழுந்தார்.

rose.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I move,

"That the Member for Katugampola [Mr. T. B. Subasinghe], do take the Chair at 4.30 P.M.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I have recognized the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) as the next speaker.

I shall now suspend the Sitting for half an hour. On resumption the hon. Member for Katugampola will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලීනව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. සා. 4.30 ට කටුගම්පොල මන්ත්‍රී තැන්පත් වී. බී. සුබසිංහ මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. திரு. ரி. பி. சுபசிங்க [கட்டுகம்பொள அங்கத்தவர்] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. T. B. SUBASINGHE [MEMBER FOR KATUGAMPOLA] in the Chair.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Now that you have come back to your former place—

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Not for long.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Certainly we are very glad to welcome you in that position.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

I am not going to take much time, but the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) started a very interesting discussion. I do not intend to chase after that hare. But in any case I think the Hon. Prime Minister must be aware that that is not a matter that should be neglected—the possibility of closer economic co-operation among the South-East Asian countries at least. I presume one of the major objectives at Bandung was economic co-operation of the Bandung Powers. That is one aspect that has never really developed. I have in this House more than once suggested that some preliminary steps should be taken with regard to this economic co-operation. It is not so easy as the hon. Member for Nallur thinks, but I do think some steps should be taken.

I should like to suggest that some sort of secretariat be established of experts who will go into the whole question of the extent of co-operation that is possible. We are economically competitors. What he said is true. We produce rubber, coconut, tea and so on but we are also competing in the same markets and therefore it is not so easy to get closer co-operation among our countries in this area unless the problem is studied and the whole question of give and take and how far we can adjust our own industrial development and so on is carefully worked out by a body of experts. That is a matter that has to be considered.

But in this connection I do not know why the Hon. Prime Minister has been rather quick in appointing a person to Bangkok. I do not know. I saw in the papers that he is appointing an Ambassador to Bangkok. I should think that a much more important place at the present moment is the Middle East, even a place like Damascus in Syria. As the Hon. Prime Minister should be aware, a concerted attempt is being made by India to capture the whole of the Middle-East market. They have got a representative practically in every one of those Middle-Eastern countries—in Iraq, Iran,

Kuwait, Lebanon and so on—and they are making a serious effort. I found that. One of the things I did was to visit Iraq on my way to the Conference in London. That was partly because I happen to be a good friend of the Prime Minister, then the Finance Minister and now Prime Minister of Iraq. On a personal basis, as a friend I approached him in order to work out some basis of a long-term project in respect of tea. They pay fantastic prices internally for our tea, exported by various middlemen here, exploiting the producer and the consumer at the other end.

I made certain suggestions, but I found that no groundwork had been done by any of our people. With great difficulty I got the man from Baghdad to come and join me at the discussion. I could not spend more than one day. After spending one day I left for London. I asked him to stay back, study, make all the contacts and send us his report. Unfortunately I fell ill and could not follow it up.

I am pointing this out because of the importance of the Middle-Eastern area, and that covers not only those countries but also Sudan, Libya and the countries around which comprise about 100 million Arab people. We are going to get this competition from countries like Tanzania, Malawi and Kenya. All those countries are coming up and, being closer to the Arab world, are going to offer us stiff competition. Unless we make a sustained drive we will lose. Of course, it is the privilege of the Prime Minister to appoint ambassadors to whatever countries he thinks it is desirable to appoint them. We can only make suggestions, and I certainly think that the Middle East demands higher priority than a country like Thailand. That is my own feeling about it, and the Prime Minister might consider that matter carefully.

I do not intend to go into problems like Vietnam and the Arab-Israeli conflict, because they have been

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

amply dealt with by other hon. Members. But I certainly think, although I do not intend to follow my good Friend from Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake) along those lines, that this House is entitled to a full and frank statement by the Prime Minister with regard to our relations with China. It would be very unfortunate if anything were to happen to mar our good relations with China. We are not concerned about her problems. China has her own problems and difficulties; we have our own. We are not concerned with them. But I should like our trade with China and the good relations we have had with China to be maintained. Therefore, I think it is only fair by this House that the Prime Minister should make as full a statement as possible, or, if that is not possible now, at least make a statement available to us, on the basis of the document that came from the Chinese Government, the reply you have sent, the present situation between the two countries, and whether the matter has been settled satisfactorily from the point of view of both countries. These are the matters about which we are concerned. I do not think we ought to interfere in the internal affairs of China, nor do we like China to interfere in the internal affairs of Ceylon.

If you will permit me, I should like to pass on to two other Heads. With regard to the police, I agree with the Hon. Prime Minister that there has been some improvement. There have been a number of cases filed against police officers in various police stations. The Dompe incident, for instance, led to some action being taken by the police, but there is still a certain amount of disquiet. I remember discussing the matter with the present Special Adviser to the Police Department. Whatever other people might say, I think he is an excellent person. I have the highest regard for the gentleman. My personal relations with him go back to my school days. So I know personally what an honourable person he is. He says, it is not easy

to cleanse a big force like the police. Admitted; but when Members bring matters to your notice I do think that more careful action should be taken and greater attention paid to some of those complaints.

The present police situation in my own area is very unfortunate, particularly in the Yatiyantota town. That place is really a home of thugs at the present moment. I have never interfered with the police, but I have always asked them to be fair, to hold the scales evenly. I have told them: "Do not side my fellows or the other side. Carry out your duties impartially and independently, and nobody will grouse against you." But, I am afraid, the feeling I have is that the present police officer at Yatiyantota is weak. The sergeant is really the person who is running the place, and all the reports I have about him are very unsatisfactory. To the best of my knowledge he has been transferred three times out of that station, and on all three occasions he has somehow managed to retain his post there. How he managed it I do not know. Even your previous I.G.P., Mr. Attygalle, asked me in surprise, "Is he still there? I myself ordered his transfer." So, there are forces stronger than that which enable people to remain in their stations when they know how to pull the necessary strings.

I have never complained against the police of my area. They will tell you that I have never interfered. I have allowed them to do their job. In this particular case, however, I must say that I am very dissatisfied with the present position. I do not ask you to accept my word for it. Please see the reports I have already sent to the present incumbent as well as to the previous incumbent with regard to the police station at Yatiyantota. All I am saying is that the thugs there are having a gay time. Sometimes it is difficult for ordinary peace-loving people to go about in the town of Yatiyantota. It is a very unsatisfactory state of affairs.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරුක සහතික

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

It so happens—and this is the misfortune although you may say I am prejudiced—that the chairman of the town council is one of the worst thugs in that place, and he is under the influence of various parties there. That is why I do not want the Hon. Prime Minister to take my word for it.

ආරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

What is his name?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Vincent Perera. I would ask you to hold an inquiry on your own and get whatever reports you wish to have.

What I ask is, please send a strong officer there, an officer who will maintain discipline. That is all I want. I do not want anything else.

Take the case of the Kiriella police. It is rather unfortunate that outstation police officers have very few friends of their level. In Kiriella, the police inspector apparently lives in a house provided by the superintendent of a nearby estate, Galboda Estate, with the result that he is under obligation to him. At the present moment there is a strike at Galboda Estate over some difference between the workers and the superintendent, and naturally the police are taking the side of the superintendent.

These are some of the difficulties police officers have in the outstations. They have few friends of their level, and some of these friends are superintendents of estates or big employers. It is then that there is trouble. It is unfortunate. I think some effort must be made to get these inspectors to be independent. The public can then have greater confidence in them.

There is another matter, and that is with regard to the salaries of police officers. I understand that when the Police Commission was set up—at the present moment the Police Commission is sitting—one of the matters excluded from its terms of reference was the question of salaries and pay scales, in particular those of the rankers.

I think all of us are guilty in regard to this matter. We really ought to do something about police constables and their salaries. We expect them to maintain a high standard but pay them a salary which is meagre and not in keeping with their status. I am as guilty as anybody else, having been Minister of Finance and not being able to do anything.

අ. ස. 4.45

One thing I did was to try and do something about the Reward Fund. It is a miserable payment that is made to a police officer. It is Rs. 2.50 or so for good conduct—something like that. For the loss of an eye, the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) tells me, he gets something like Re. 1.50. That sort of niggardly attitude has been adopted by most of us, and it is time some changes were made. I should like the Hon. Prime Minister to look into this matter. At least the commission might be asked to consider whether a better scale of salary would not help to improve the morale of the Police Service. At least that might be done if the larger question of salary scales and pay cannot be reviewed just now.

Then I come to the Votes of the army. I do not want to go into details and take the time of the House.

In regard to the Army Electrical and Mechanical Engineering Workshop, I am afraid that many things are wrong in that place. I think sometime back there was an inquiry regarding the stocks of this particular unit, and a shortage of about Rs. 20,000 was discovered. The inquiring committee consisted of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

Major D. B. Perera, and Captain P. Dahanayake. They discovered a shortage of Rs. 20,000. There was misappropriation of government property and various other abuses; but I do not see that anybody has been punished in that connection or that any steps have been taken to recover the amount of the shortage. That is the information I have. I hope the Hon. Prime Minister will look into that matter. If he goes into the affairs of the Army Electrical and Mechanical Engineering Workshop he will find that considerable changes are required.

Then there is the question of the salaries of army personnel, particularly of the rankers. This was one of the things I urged for a number of years. There was the E. F. N. Gratiaen Commission in 1959, but the rankers were not allowed to appear before that commission. Only the top-rank-officers were allowed to go before that commission and plead their case. In other words, the rankers had to get their case put forward by the top-ranking officers. That was not a fair thing to do. The result was that their whole case went by default and they did not get any substantial increase in salary. At the present moment that is one of the things that is seriously worrying the rank and file of the army.

Take even the question of pensions. Whereas the top officers get a reasonably satisfactory pension compared to the administrative service, a very meagre pension is given to rankers in the army.

I do think that these matters should be looked into because these are people who have not the opportunity to express their grievances. There was a Welfare Officer appointed—

බේර්නාඩ් සොයිසා මහා.

(திரு. பெர்னாட் சாய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Farewell officer!

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Yes, that is the correct definition. He really helps in organizing tamaras and never look after the welfare particularly of the rankers. In point of fact, I would have liked to go into the question of their grievances in greater detail, but as it will take too much time I think it is much better for me to submit them in writing to the Hon. Prime Minister, so that he can look into the whole question.

Before I conclude I should like to refer to two other matters. I have seen in today's papers a report of the Indian Government's intention to extend her territorial waters to 12 miles, almost coming to our shores in certain places—at least in the Mannar area. I do not know what steps the Prime Minister has taken or intends to take, but I think something has to be done. Otherwise, our case will go by default. I do hope the Hon. Prime Minister will look into this matter.

There is one other matter with regard to the foreign services. I do not know why we should use our officers or allow our officers in the various departments like the Food Commissioner's Department to go visiting so often to these foreign countries in order to finalize certain arrangements. Once in a way it may be necessary for them to go to some of these countries in order to carry out certain negotiations, but why do they not have the trade sections of the embassies drawn into it or the ambassadors themselves drawn into it, so that they can follow up the work? I hope to raise this question when the Votes of the Ministry of Agriculture and Food are taken up. If you study the number of times the Food Commissioner has been out of the country—even recently he had been out—or the number of times Mr. Senaratne of the Commerce Department has been going out of the Island, you will be surprised. I think we are not using some of our staff in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

the embassies sufficiently. They can follow up and keep track of this work.

May I give you one example? As a result of a question raised in this House the other day the Ministry of Commerce told us that with regard to the purchase of lentils from Damascus, the Syrian Government was prepared to enter into an agreement, but that the negotiations went on for a year or more. That is because the officer in the first instance went there and came back. Instead of waiting till this officer went again, the nearest consular officer or the embassy first secretary or second secretary or somebody dealing with trade, could have got in touch with that country and finalized the agreement much quicker. As it was they dragged on for a year or more. It is only now that they have finalized the agreement. We are not utilizing these Embassy officials. The tendency for Government officers is, at the first excuse to do a trip round instead of using our existing staff in the various embassies. If necessary you may strengthen the staff because that might be a saving in the long run.

I agree with the Hon. Prime Minister that an effort must be made to strengthen the commerce side of our embassies, and I think that is being done by the Hon. Prime Minister.

I remember discussing this matter with the commercial representative in Washington. He said that the response at this end was poor. If you have your commercial representative there, your response at this end must be quick. Otherwise they lose heart and all their connections are lost. You cannot keep on getting the same connections over and over again. If a particular business transaction has been arranged or the transport or exchange of goods has been arranged and if nobody here is responding, the whole thing will fall through. Better liaison should take place and I think an effort should be made to utilize our embassies a little more.

මෛත්‍රීපාල සේනානායක මයා.

(திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க)
(Mr. Maithripala Senanayake)

මා වැඩි වේලාවක් ගන්නට බලා පොරොන්තු වන්නේ නැහැ. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධව කරුණු දෙකක් තුනක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවාය කියා මා කලින් වතාවක ප්‍රකාශ කළා.

විශේෂයෙන්ම ඉඩම් ප්‍රශ්න සම්බන්ධව දැන් මැන කාලයක සිට අමුතු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ, ඉඩමක් සම්බන්ධව ගමක ආරාමයක් ඇති වුණාම එක් පක්ෂයක් ගිහිත් පොලීසියට පැමිණිලි කළාම පොලීසිය පක්ෂපාතීව වැඩ කරනවා. එවැනි අවස්ථා කීපයක් ගැන අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ එක් අවස්ථාවක් ගැන මා විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්නට බලාපොරොන්තු වෙනවා.

අනුරාධපුරේ පරණ නගරයේ පොලීසිය භාරව සිටින සාප්තච් ජයසේකර මහත්මයා ඒ අන්දමට පක්ෂපාතීව වැඩ කරනවා. පක්ෂයක් අරගෙන වැඩ කරනවා පමණක් නොවෙයි, ඉඩමක් පරීක්ෂා කරන්නට පවා ඒ මහත්මයා ගිහිත් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ, ඉඩම් නිලධාරියකුගේ රාජකාරි කරන්නට පවා මේ සාප්තච් ජයසේකර මහත්මයා ඉදිරිපත් වන බවයි. මේ මහත්මයා දැන් අවුරුදු තුනක් තිස්සේම ඒ ස්ථානයේ සිටිනවාය කියා මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. පරණ නගරයේ පොලීසිය භාරව උප පොලීස් පරීක්ෂකවරයකු සිටියත්, වරින් වර ඔහුට වෙන වෙන රාජකාරිවලට යන්නට තිබෙන නිසා අංක 3730 දරන මේ සාප්තච් ජයසේකර මහත්මයා ප්‍රදේශයේ ලොකු බලපෑමක් ඇති කරගෙන යනවා.

මේ සාප්තච් මහත්මයා එයාගෙම අන් අකුරින් ලියා තිබෙන ලිපියක් මා දැන් කියවන්නට යනවා :

“ පරණ නගරය,
පොලීසිය,
10.7.67.

සුද්දහම් වෙල් විදාන වෙනටයි.

වත්තිහාමිට 8.7.67 දින දිසාපතිතුමා විසින් කොක්පැටියාව වැවේ දෙවැනි කැල්ල අක්. 2 ක් ඔප්පුවකින් පවරා ඇත. එම අයිතිය හරිය. ඔහුට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

එම ඉඩම ශුද්ධ කර මෙම මාස් කන්තයට පිළිවෙල කර ගන්නා ඉඩ දෙන්නට ඕනෑය. තවද සුද්දහාමිට තියන කරදර මැදට තවත් කරදර හදා ගන්නට එපාය. සමාදානයෙන් සිටිනවා නම් මගේ උදව් නිතරම ලැබේවි. මෙම ඉඩම බලන්නට මම මේ සතියේ එන වාය. මේ ඉඩමේ මායිම් විදාන විසින්ම වන්නිහාමිට පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑය.

මිට කරුණාවන්ත,
සාජන් මහත්තයා,
ජයසේකර—3730 "

අගමැතිතුමනි, මා කියන්නෙ මේකයි. මේ විධියට ඉඩමක් පිළිබඳව දෙපක්ෂයක් අතර සට්ටනයක් ඇති වුණා නම් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කළ යුත්තේ සාමය ආරක්ෂා වන වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමයි. ඉඩම කාට ලැබිය යුතුද කියා තීරණය කිරීමෙන් ඉඩම පරීක්ෂා කරන්නට යාම වත් පොලිසියට අයිති රාජකාරියක් නොවන බව මා මතක් කරනවා. මේ ලිපිය මට ගෙනවිත් දුන් සුද්දහාමි වෙල් විදානෙ මහත්මයාට දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නෙ? මේ ලිපිය මා අනුරාධපුරේ පොලිස් උප අධිකාරිතුමා ඉදිරියේදී කියෙව්වා. සාජන්ට ජයසේකර මහත්මය මේ විධියෙ ලියුම් එවනවාය, පක්ෂයක් අරගෙන වැඩ කරනවාය, කියා මා පොලිස් උප අධිකාරි තුමාට කරුණු පෙන්වා දුන්නා. කරුණා කර මේ ක්‍රියා මාර්ගය නැවැත්වීමට ක්‍රියා කරන්නාය කියා මා උප අධිකාරිතුමාට කිව්වා. ඒ අවස්ථාවේදී පොලිස් උප අධිකාරි මහත්මය මේ සාජන්ට ජයසේකර මහත්මය ගෙන්වා, මේක උඹට අයිති වැඩක් නොවෙයි, උඹට අයිති වැඩේ සාමය ආරක්ෂා කිරීම පමණයි, ඉඩමේ සට්ටනයක් තිබෙනවා නම් ඒක දිසාපතිතුමාට හරි ආදායම් පාලක නිලධාරිතුමාට හරි කියල බේරුමක් කර ගන්නාය කියා දෙපක්ෂයටම අණ කරන්නාය කිව්වා.

සුද්දහාමි මහත්මය මේ කාරණය මට ඉදිරිපත් කළ නිසා දැන් සුද්දහාමි මහත්මයාට විරුද්ධව බොරු චෝදනාවක් දමා මේ පොලිස් සාජන්ට ජයසේකර සුද්දහාමි මහත්මයාට හිරිහැර කරන්නට පත්තා ගෙන යනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මා අවුරුදු විස්සක පමණ කාලයක් තිස්සේ මේ ගැන සභාවේ සිටිනවා. මේ කාල සීමාව තුළ පොලිසිය පිළිබඳව මේ වැනි චෝදනාවක් මට ඉදිරිපත් කරන්නට සිද්ධ වූ පළමුවන වතාව මේකයි. සාමාන්‍යයෙන් රටේ සාමය ආරක්ෂා කිරීමටත්

අපක්ෂපාතව වැඩ කිරීමටත් අප සෑම අවස්ථාවකදීම සෑම ධෛර්යයක්ම දෙනවා. එහෙත් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ මේ වැනි නිලධාරීන් සිටින තුරු මහජනතාවට හිරිහැර ඇති විම පුද්ගලයක් නොවන බව මට කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. සාජන්ට පෙරේරා කියා තවත් කෙනෙකු අනුරාධ පුරේ පොලිසියේ සිටිනවා. ඔහු පදිංචිව සිටින්නේ මැදවව්විය පොලිස් නිවාසයකයි. නමුත් රාජකාරිය කරන්නෙ අනුරාධ පුරේ පොලිසියේයි. එනිසා මැදවව්විය පොලිසියේ කොස්තාපල් කෙනෙකුට පෞද්ගලික ගෙයක් අරගෙන පදිංචි වෙන්න අද ආණ්ඩුවෙන් කුලියක් ගෙවනවා. මැදවව්වියේ පොලිසියට අවශ්‍ය තරම් නිල නිවාස තියෙනවා. සාජන් පෙරේරා මැදවව්වියේ පොලිසියේ පදිංචි වී අනුරාධ පුරයේ සේවය කරන නිසා මැදවව්වියේ පොලිසියේ කෙනෙකුට, ඔහු පදිංචිව සිටින පෞද්ගලික ගෙය සඳහා කුලියක් ගෙවනවා. මේ සාජන් පෙරේරා පිළිබඳව මා පොලිස්පතිතුමාටත් කෙළින්ම ලිපියක් එවා තිබෙනවා. මොහු රජයේ කැලවල අනවසරයෙන් වැඩ කරනවාය කියා පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා. මෙවැනි පොලිස් සාජන් කෙනෙකු රජයේ ඉඩමක් අල්ලා ගෙන වැඩ කරනවාය කියා ඒ ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවක මහත්මයා පැමිණිලි කළාම දේශපාලන බලපෑම් ඇති කර ඒ ග්‍රාම සේවක මහත්මයා මාරු කර දුම්මා. මේ සම්බන්ධව සොයා බැලීමට මා පොලිස්පති තුමාට මේ ලිපිය දෙන්නට ලැස්තියි. මේ විධියේ නිලධාරීන් පොලිසියේ සිටීම නිසා පොලිසිය සම්බන්ධව මහජනයා තුළ තිබෙන විශ්වාසය, පොලිසියේ ක්‍රියා කලාපයේ අපක්ෂපාත භාවය පිළිබඳව මහජනයා තුළ තිබෙන විශ්වාසය නැති වෙනවා.

අ. භා. 5

පදවියේ ඇති වූ සිද්ධියක් ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතුයි. පදවිය ප්‍රදේශයේ හොර අරක්කු ජාවා රම ඉතාමත්ම තදින් කෙරෙනවා. මැතක් වන තුරු තවරත්ත රාජා නමැති හොඳ පොලිස් පරීක්ෂක මහත්මයෙක් ඒ ප්‍රදේශයේ සේවය කළා. රාජකාරි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[මෙහිපාල සේනානායක මයා.]

අවශ්‍යතා අනුව ඒ මහත්මයා අනුරාධ පුරයට මාරු කර තිබෙනවා. දැන් පත්තිනි කෝරළ නමැති තරුණ උප පොලිස් පරීක්ෂක මහත්මයාණු එවා තිබෙනවා. මා ඒ මහත්මයා අදුරන්තො නැහැ. ඊයේ පෙරේදා මා ගිය විට මට ලැබුණු ආරංචියක් අනුවයි, මා මේ කියන්නේ. ඒ මහත්මයා සාධාරණ විධියට තමාගේ රාජකාරිය ඉෂ්ට කිරීමක් වශයෙන් හොර අරක්කු ජාවාරම් කළ පුද්ගලයකු අල්ලා තිබෙනවා. එසේ අල්ලන ලද මනුෂ්‍යයාට ජේ. පී. කමක් දෙන්නට යනවාය කියා ආරංචියක් තිබුණි. ඒ උප පොලිස් පරීක්ෂක මහතා මේ මනුෂ්‍යයාට ඇල්ලීම හේතුකොටගෙන ඔහුට ජේ. පී. කමක් දෙන්නට තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් වූ නිසා එතුමා මාරු කරන්නට යනවාය කියා මට ආරංචියි. මහජනයා මට ඇවිත් කී දේයි, මා මේ කියන්නේ. සාධාරණව, කෙළින්, අපක්ෂපාතව වැඩ කරන රජයේ නිලධාරීන්ට ධෛර්‍යී දීමක් වශයෙන් මේ උප පොලිස් පරීක්ෂක තුමා මාරු නොකර ඒ මහතාට විරුද්ධව චෝදනාවක් තිබෙනවා නම් ඒ මහත්මයා ඒ ස්ථානයේ සිටිය දීම ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට කටයුතු කරන ලෙස මම ගරු අගමැති තුමාගෙන් ඉතාමත් ඕනෑකමින්, ඉතා මත් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නොකළොත් එවැනි තැන්වලට ඔබතුමා යවන නිලධාරීන් හුඟක් අධෛර්‍යී වෙනවා ඇති. එසේ වුණොත් කොළඹ යක් අරක්කු පෙරිම් ආදී නොයෙකුත් දූෂණ කෙරෙන ස්ථානයක් වෙනවා. එවැනි දූෂණ පැවැත්වීමට කටයුතු කරන අපක්ෂපාතව මහත්සි ගන්නා, නිලධාරීන්ට විරුද්ධව බොරු චෝදනා ඉදිරිපත් කර එවැනි නිලධාරීන් අධෛර්‍යී කිරීමට යම් පුද්ගලයන් මහත්සි ගන්නවා නම් එවැනි දේට ඉඩ දෙන්නට එපාය කියා මා තමුන්නාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ මහත්වරුන්ට විරුද්ධව චෝදනා තිබෙනවා නම් ඒ ස්ථානවලදීම, ඒ මහත්වරුන් ඉදිරිපිටදීම ඒ චෝදනා ගැන විභාග කර කටයුතු කරන්න. එවැනි නිලධාරී මහත්මයාණු මාරු කළොත් ඔහු වරද කරුවා බව දෙපාර්තමේන්තුව කෙළින්ම ප්‍රකාශ කළා වෙනවා.

—කාරක සභාව

ඒ නිලධාරී මහත්වරුන්ට විරුද්ධව තිබෙන චෝදනා ගැන කෙරෙන විභාග ඒ මහත්වරුන් ඒ ස්ථානවල සිටියදීම කෙරෙනවා නම් අපක්ෂපාතව මහජන සේවය කරන නිලධාරීන්ට එයින් ලොකු ධෛර්‍යීයක් ලැබෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එසේ කිරීමෙන් හොර අරක්කු පෙරිම වැනි ව්‍යාපාර සම්පූර්ණයෙන් ම නැති කරන්නට බැරි වුණත් එවැනි දේට ධෛර්‍යීදීමක් නැති වන බවයි, මගේ හැඟීම. මේ කරුණු ගැන ගරු අගමැති තුමාගේ විශේෂ සැලකිල්ල යොදවන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඉඩම් ආරාමුලක් ඇති වුණු අවස්ථාවකදී එම ඉඩමේ අයිති වාසිකම් පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට නොව සාමය ආරක්ෂා කිරීමට පමණක් පොලීසිය මැදහත් විය යුතු බව දන්වන අණක් පොලිස්පතිතුමාගේ මාර්ගයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට යවන ලෙස මා මතක් කර නවා. එසේ නැත්නම්, යම් යම් අය පෞද්ගලික තරහ පිරිමසා ගන්නටත් තමන්ට අයිති නැති ඉඩම් ලබා ගන්නටත් උත්සාහ කරනවා. මා දන්නා තවත් සිද්ධියක් මට කියන්නට පුළුවනි. පදවිය ප්‍රදේශයේ මිනිසුන් දෙදෙනකුට එකම මායිම් දමා ඉඩම් දෙකක ඔප්පු දෙකක් දී තිබෙනවා. එය කවිචේරියෙන් සිදු වුණු වරදක්. එවැනි අවස්ථාවකදී පොලීසිය එක් පැත්තක් ගත්තොත් අනෙක් පැත්තට සිදු වන්නේ ලොකු අපරාධ යක්. යම් වරදක් සිදු වී තිබේ නම්, එය දිසාපතිතුමා හෝ ඉඩම් නිලධාරියා හෝ විසින් පරීක්ෂා කර බලා නිවැරදි කරන තුරු පොලීසිය විසින් කළ යුතුව තිබෙන්නේ ඒ සම්බන්ධව කලකෝලාහල නොකරන ලෙස දෙපක්ෂයටම දන්වා සාමය ආරක්ෂා කිරීමයි. එවැනි පිළිවෙළක් යොදන හැටියටයි මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නේ.

මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් මේ ගැන මා කපා කරන්නේ නැහැ. මේ ලියුම පොලිස් පතිතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු ගැන ගරු අගමැතිතුමාගෙන් පොලිස්පතිතුමාගෙන් අවධානය යොමු වනු ඇතැයි විශ්වාස කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කර නවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ජයසූරිය මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාසූරිය)

(Mr. Jayasuriya)

There are just one or two matters that I should like to place before the Hon. Prime Minister. Some years ago this very same matter was raised in this House by me and the Hon. Prime Minister at that time agreed to look into this question and take some suitable action. This is in regard to a widows' and orphans' pension scheme for the Army, Navy and the Air Force. In 1955 the Gratiaen Report dealt with this question and recommended that it was very reasonable to have such a scheme for the armed forces.

I come in contact with the armed forces as they are stationed at Panagoda in my constituency and the officers as well as the rankers were extremely happy at the Prime Minister's reply to my request in 1965. But now they are a little restless as they have not been able to get this pension scheme. During the last two years I visited the department concerned several occasions and reminded the officers about this matter and I find that they have certain problems in trying to work out a different scheme for the armed services. They have accepted the principle that it should be done. So I would request the Prime Minister to kindly ask the officers concerned to expedite this matter and try to have this scheme working before the end of this financial year.

The other request that I should like to make is again in regard to the Panagoda Cantonment. The officers as well as the privates stationed there have very meagre recreation facilities organized for them although there is plenty of room and a lovely gymnasium. Games are not organized as far as the privates are concerned. This is not a very satisfactory situation to be had in a cantonment where the privates as well as the officers are expected to reside in as far as possible.

I remember, you visited this camp once, and I think I overheard you saying to the Army Commander, "Why are not more recreation facilities given to these people?" I am sorry to say that the position is still the same, and due to this most of the officers who even have quarters there get back to Colombo. I feel that arrangements should be made to make available all the facilities to the armed forces at Panagoda because it will create a very healthy atmosphere and I am sure it will also add to the moral well-being of the army.

The other matter is one which we discuss every year during the Budget Debate. We speak of the hardships that the police officers and policemen undergo. They do a great service to the country and every year we speak about the meagre salaries they are paid, the various reasons why they are lured into malpractices and so on and so forth.

I am glad, and I thank the Minister of Finance for the little relief he has given to public servants. Members of the police force and of the armed services will also benefit by Rs. 10 or Rs. 20, as the case may be, from the beginning of next month.

It is a very necessary and urgent need that the question of the salaries of the members of the armed forces and of the police force should be looked into. I think we have postponed it for too long.

We expect them to do tremendous work and they undergo hardships. I think the Hon. Prime Minister and all other Members of Parliament will agree with me when I say that, whatever the government that has been in power, these services have always been loyal to the government. There may have been a few misguided individuals, but all in all the police, the army, the navy, and the air force have been loyal to the governments of this country.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ජයසූරිය මයා.]

There is another urgent matter that needs looking into and that is the question of quarters provided for members of the police force. I have been saddened by what I have seen of the police barracks. Eight months ago I had occasion to visit the police barracks at Borella—I do not know whether anything has happened in the meantime—but they were in a disgraceful condition at the time I saw them. The existing quarters must be immediately repaired and renovated if we are to keep up the morale of these srevices.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

The first matter, Mr. Chairman, I would like to refer to is the Police Department. According to the Estimates this is the composition of the Police Force.

1966-67 .. 1967-68

1 .. 1
.. 4

120 .. 120

1 .. 1
1 .. 1

3 .. 4
1 .. 1

12,495 .. 12,486

Now we are well aware about the rate of population increase. I need not go into that. But one matter that I want to bring to the notice of the Hon. Prime Minister—I believe he is well aware of the situation—is the additional work that the Police Department has been called upon to do. Within recent years, apart from protection of the citizen, detection of crime and so forth, the Police Department is also actively engaged in anti-smuggling activities, illicit immigration and various other aspects of community life as they obtain today. I would have expected a significant increase in the personnel, particularly in the “Other Staff” which I believe includes constables and ser-

අ. හ. 5.15

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඇමතිවරයෙකුගේ ඥාතිවරයෙක් තායි වානයට ගිය බව අද උදේ මා විසින් කියනවා යෙදුණි. ඔහු කවුදැයි ඒ වෙලා වෙදි මගෙන් ප්‍රශ්න කළා. මට සොයා ගත්තා පුළුවන් වුණා, එතුමාගේ නම මෙරිල් ප්‍රනාන්දු බව. මගේ ආරංචියේ හැටියට ඔහු රජයේ වැඩ ඇමතිතුමාගේ බැණනුවන් කෙනෙක්. “son” නොවෙයි; “son-in-law.” මෙහි ඇත්ත යුත්ත මා හරිහැටි දන්නෙ නැහැ. කෙසේ වෙතත් ඒ නම ඉදිරිපත් කිරීම මගේ යුතුකමක් යයි මා කල්පනා කළා.

.. Inspector-General of Police
.. Deputy Inspectors-General of Police
.. Superintendents, Assistant Superintendents and Probationers
.. Chief Accountant
.. Administrative Officer, C.A.S., Class V
.. Accountants
.. Mechanical Foreman—Grade I for Police Central Garage
.. Other staff.

geants, if we are to expect an efficient service from a force which we well know is strained to the limit today. Good officers and men will end up with a broken morale and an ill-earned reputation because the Government has failed in its duty to provide the necessities for carrying out an efficient service.

In my area, the position of the police station has been the same as it was 35 years ago when the present Inspector-General of Police was in an adjoining station in the capacity of a sub-inspector. Although the population had doubled, trebled and quadrupled itself, the police stations and the personnel have been static over the years. Various types of new

elements of crime have entered society. The duties of the force have now been multiplied several times over.

What I wish to say is that we are not playing fair by a department or a unit or an officer if we do not accept responsibility and provide them with the essentials to give an efficient output of work. I very earnestly ask the Hon. Prime Minister to go into this question of "Other ranks", that is, particularly the constables and the sergeants, if we want to have an efficient output of work from the Police Department. This is sadly lacking in my area. I think it is true of all electorates and therefore of the country as a whole.

The other matter that I want to take up regarding the police force is about the duties that are now being entrusted to them. Can they efficiently carry out anti-smuggling activities? Can they efficiently carry out the illicit immigration work, the prevention work that they are called upon to do? Are they trained for this job? What are the basics that go into the present police officer? He, according to years of police training as we know it, is turned out into an officer to protect the community, to detect crime and to do the normal routine work which we have known for ages gone by. But for the new elements of crime that the department is called upon to tackle, what is the training that these men have been given?

In my electorate, at Hendala, Paliyawatte and Pamunugama, they say there is smuggling. There is smuggling, but unless somebody is able to catch a smuggler and hand him over you cannot expect the ordinary run of police officer to do detection work. He is not equipped for it. He is not trained for it. I hope, when you are going to increase personnel in this department, special attention will be paid to the activities this department will be called upon to perform and adequate training provided for the personnel.

Much has been said about the salaries and allowances paid to police officers. From 1960, in this House I have always maintained that if you want to get a good job of work done then you must make adequate provision for it. If you pay one rupee you will get only one rupee worth of service, and nothing more. So, if you want a good job done then give the police all the necessary facilities and equipment.

Here are some of the other allowances paid to police officers. Special efficiency allowance to constables, acting sergeants and sergeants—A constable gets Rs. 2 and sergeants and acting sergeants get Rs. 3 per month. Why do we want to pay this at all? We might as well not pay anything at all. You are only insulting that man. Then take the allowance paid to constables for knowledge of English. The allowance is Rs. 3 per month for Seventh Standard certificate and above.

I feel that in the computation of these allowances we do not deal with the problem as we should. Perhaps we try to please somebody, the Permanent Secretary or the Prime Minister, and we do not put it up to them in the proper manner. We try to limit the expenditure. That is not correct. The Police Commission is sitting, and, as the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) said, the question of salaries and allowances of the police should have been included in the terms of reference.

Then there is the question of mobility of the police. Today, owing to the foreign exchange position the Government cannot allow as many vehicles to be imported into this country as are required. Those that come in are distributed according to priority. Agriculture and industry get priority in the allocation of vehicles. The Police Department is lacking in mobility. In my own constituency there are a number of police stations. There are 45,000 voters in the Wattala constituency, and it is an electorate that merits considerable

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරුණ සහතික

[ප්‍රේමානන්ද ජයසිංහ මහතා.]

consideration from the Prime Minister. I would ask, if it were possible without over-straining the foreign exchange resources, that we try to increase the mobility of the police department.

I must take this opportunity to thank the department for taking up the question of a new police station at Pamunugama. This was a request I made to the previous Government. I addressed a personal letter to the then Parliamentary Secretary, now the hon. Member for Dompe. But at that time there was a certain scheme for opening new police stations, and I believe my request came lower down in the list.

I want to take up two matters with regard to foreign affairs. One is with regard to the question of the ECAFE. After I came back from the ECAFE conference in Bangkok I submitted a report to the Prime Minister wherein I pointed out that our man at Bangkok had only consular status while nearly all the other countries had representatives of ambassadorial status. In these Estimates I see that provision has been made for an ambassador, and I thank you for it.

I will not blame previous governments. If you have to accept liability on the subject you will have to take it. The previous Government sadly neglected South-East Asia with the result that when the then Advisory Committee of the World Bank for South East Asia wanted to elect its president, we did not have our ambassador there and could not have him nominated. I had to give my vote for the Ambassador of Pakistan although we were offered this post of president. The counsellor we had there was not even nominated for the ECAFE Council and we had to forego that opportunity. I think that matter has been rectified and I thank you for it.

The other matter is the question of the famous or infamous Chinese Note which has been discussed in this

House. For a country to boast of its strength in men and material, the largeness of its fist or its pocket, is, to say the least, not very complimentary. For years we have been under colonial rule. We have faced the bitterness of being under foreign domination. After we gained independence we have been at the receiving end of blows from those stronger and mightier than we.

I am proud at this stage to belong to the United National Party. In 1952 during the time of the signing of the Rice-Rubber Pact with the People's Republic of China, the mighty American government used its Hickenlooper Amendment against Ceylon—for the first time in South-East Asia. I am proud to belong to a party and government that did not receive foreign aid from America on terms which were sought to be imposed on us. If we received aid it was on our own terms—aid without strings. Whatever you may say, that is a fact.

I come back to the question of the People's Republic of China a country with which we have always been very friendly. The Hon. Prime Minister very recently on his tour from Canada and through Tokyo had said that he wished that the People's Republic of China were in the United Nations. He has said that time and again. People say we are against socialist countries but what do our actions show?

අ. හ. 5.30

It was the United National Party that signed the major trade agreement with the People's Republic of China. Ours was the first country in South-East Asia to recognize the People's Republic of China and also the first to sign one of the major trade agreements with that country. This happened when we had a United National Party Government.

During the elections and after we came into office there was propaganda against us on this account, but still China enjoys the same privileges and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

the same status in this country as when we were in the Opposition. They have a first-class embassy here and we have an Ambassador in Peking. There has been an exchange of persons by way of scholarships and so on. Where have we been in default? If there has been a default, if there has been any mischief, it has been created by lunatics outside and a couple of them inside this House. They have been responsible for this mischief and it has nothing to do directly between the two Governments which have been on very friendly terms. I do hope that we will continue in even friendlier terms than before.

This Vote comes under the Hon. Prime Minister who deals with foreign affairs and so on. This is not a subject on which normally back-benchers on this side or even Parliamentary Secretaries would like to voice their sentiments. But as citizens of this country and as sincere patriots, I want to say this and—I believe this is the sentiment and the voice of every free, patriotic Ceylonese in this country: we will not barter our freedom for anything in this world. We will not be bullied or pushed by anybody. We will not be the Americans' bondsmen or the slaves of the Chinese. This, Sir, is the voice of the people, and I sincerely believe it is the voice of every citizen in this country.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්දරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I just want to raise one question which I have already raised in the course of the Throne Speech Debate to which the Prime Minister had no opportunity to reply, perhaps because he had so many other matters to deal with.

I wish to ask him about his proposal in regard to Vietnam. I believe he formulated it once long ago when Tunku Abdul Rahman was in Ceylon. I think he also discussed the matter with the Tunku. I believe he also

asked the Tunku what he thought was his proposal. It was reported in the papers at that time. I do not wish to go into details in regard to what the proposal was, nor do I propose to express my opinion in regard to that proposal.

However, I am aware that very soon after that the world press reported—it was also reported in Ceylon papers—that Marshall Cao Ky had expressed his complete acceptance of the Prime Minister's proposal. It may not be true; I do not know. Marshal Cao Ky of South Vietnam had expressed his complete acceptance of your proposal. Whether that is correct or not I do not know. Maybe I am assuming that Marshal Cao Ky will approve it. We were not informed about that. But I am assuming from what I read in the papers that that is correct.

As far as I am aware, that proposal has never been communicated to the Government of North Vietnam. I do not know whether that is correct or not. I am aware that our Ambassador in Peking at one stage did go to North Vietnam—it was either before the Prime Minister made that proposal or very soon afterwards—but I do not believe that he carried that proposal with him.

Therefore I should like to ask the Hon. Prime Minister for a clarification as to whether that proposal of his merely remained in the stage of being not communicated to the Government of North Vietnam or whether it was ever meant as a serious proposal to bring about peace as far as the war-torn peoples of Vietnam themselves are concerned, or whether it was merely something that was put forward as an idea to see what reactions we could fetch without it being communicated to either side.

I am also correct in believing that this proposal was not communicated to the people of South Vietnam, although Marshal Cao Ky himself must have heard about it and responded to it in a particular way.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

There is one other matter which I thought I must refer to, to set the record right, now that the hon. Parliamentary Secretary has raised the question of China once again. I myself thought that sufficient had been said about China not to warrant the taking of any further time in regard to the discussions and debates that have been going on in the papers in the form of diplomatic notes released to them. I cannot help feeling that it is unfortunate for both sides. I am not blaming the Government of Ceylon in this matter, but I do think that it is rather unfortunate that these diplomatic exchanges should receive as much publicity as they have.

I should like to tell the hon. Parliamentary Secretary for his edification that the treatment that the People's Republic of China has been meted out by this Government from the time it came to office or a little before that has been singularly unfortunate. I think I agree with him that the relations between our two countries should remain good. It is in the interests of both countries that it should be so, and it is most unfortunate if anything should happen to disturb that relationship.

I am not saying that the Government is to blame or that the language adopted by the People's Republic of China in their Note is as it might have been, or that we are altogether happy about it.

That does not however alter the fact that, on every opportunity this Government has had, they seem to have either consciously or unconsciously made use of the People's Republic of China as their favourite whipping boy.

You will recall, from the time before the elections, that much was made of Chinese people wandering around the countryside, that there were suggestions of Chinese invasions, and suggestions that people with subversive motives were following the Hon. Prime Minister and

members of his party around the countryside, all very unfortunate. There was no substance of fact in them as was evident when the figures were disclosed to Parliament in the form of an Answer to a Question.

But impressions do die hard. There was an allegation that the Maritime Agreement with China entered into by this country was something suspicious, something which contained clauses inimical to the sovereign interests of our country, that the people of Ceylon were going to suffer in consequence of special favoured rights conferred upon the people of China, that their navies—warships, nuclear warships perhaps—would have special rights in Trincomalee harbour. And when we asked the Hon. Prime Minister in a Question to please tell us whether this Agreement was to our disadvantage or not, he said that he thought there was something suspicious in it, and he added that he would get the matter looked into. It took the Government one whole year to do that!

And subsequently in the 1966 Throne Speech Debate the Hon. Prime Minister stated that there was nothing wrong with the agreement, that he was advised that the agreement was not disadvantageous to Ceylon's sovereign interests.

No doubt you corrected the wrong impression you created. Still for all that the impression remains that there is something deleterious to Ceylon's position in consequence of those arrangements, though you yourself now accept there is not.

Your Permanent Representative to the United Nations, the hon. Member for Jaffna, went and made a speech there on the first occasion he was there describing China "as being the veriest outlaw".—

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

He was not the Permanent Representative.

—කරක පිහිට

சி. பி. ஃபர். டியஸ் வந்தவர்களுக்காக உதவி.
(திரு. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I raised the question on the Floor of the House with the Hon. Minister of State, who is also the Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs. Replying to me, what did he say? He said, "I do not know whether that is the speech made by the Hon. Member. At any rate, he did not have our instructions to say that."

(திரு. பொன்னம்பலம்)

That is not true.

Now, it is cases such as this which I think create an unfortunate impression in the relations between countries. To use phraseology calculated to hurt another country is not conducive to friendly relations between countries.

පොත් නම්බලම් මයා.

(திரு. பொன்னம்பலம்)

(Mr. Ponnambalam)

Will you give way?

However much we may talk with pride about the rubber-rice agreement, that is not enough. I am not for a moment suggesting that I know anything of the facts of whether ships have been pilfered or not. Those are matters in regard to which I have read the notes from both sides. I am quite satisfied if the Hon. Prime Minister says that it is not so or that the Government had nothing whatever to do with anything unfortunate that might have occurred in the hold of a ship in regard to the ransacking of some packages inside a ship. Now, that is quite understandable. I quite understand the position of the Hon. Prime Minister when he says, "We had nothing whatever to do with it; we are extremely sorry that such a thing should have happened; we are not to be blamed for it." That to my mind makes sense. But now comes the point. I myself do not know whether this question of three hundred badges of Mao Tse-tung—some people like to sport these things; some people like to get J.P.—ships; but people react differently to different honours, to different badges, and to different symbols. Some people have different vanities—I do not know. I think I have seen His Excellency to Peking wearing this badge sometimes. Nothing

I will not because I do not have much time, but I undertake to produce it. I never give undertakings lightly. I undertake to produce the statement made by the hon. Member in the United Nations, the original document. I will also show it to him in the Ceylon newspapers. It has not been contradicted to this date. Well, the hon. Member was in the U. N. at that time.

පොත් නම්බලම් මයා.

(திரு. பொன்னம்பலம்)

(Mr. Ponnambalam)

And you have not the decency to give way.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]

turns on it. Some people like them; some people do not. But my respectful submission is this: granting that the three hundred badges were issued, is it worth it? It may be that there are not three hundred people in the embassy; perhaps not. And what are we fighting about?

Is it seriously suggested that we are going to subvert our sovereignty or our independence if the Chinese Embassy distributed three hundred of these badges to anybody, or even if they distributed a few red books? We have freedom to read in this country. I myself have got one of these little red books. I bought it in China. I have read it through. I can assure you that I do not think that there is any real practical danger of subversion in the real sense. Of course, one may argue that anything a diplomat brings into this country in order to serve to Ceylonese people and not to his own staff can be used for subversion. I suppose you can even see subversion in a bottle of whisky if you allow too much of it for treating Ceylonese people. It is all a question of opinion; it is a question of degree, but is it necessary for us to pile on these little pin-pricks? I grant that there may be a sense of resentment against the strong language used. I agree that the Government may feel offended if the People's Republic of China says "Well, do not lightly treat 700 million people of our country". That is understandable, and I can assure you that it is not without that degree of understanding that I say this. I do submit it is hardly worth the while to inflict unnecessary pin-pricks upon people.

I remember the Hon. Prime Minister telling us once in 1965 that the number of diplomatic personnel allowed to a foreign mission depended on the volume of trade, and I think on that basis he himself reduced the staff of the Mission of the German Democratic Republic, popularly known as East Germany. Has not the situation changed somewhat now? Consider it yourself:

you can see for yourself the work that is being done at Thulhiriya in relation to the economic commitments for the setting up of one of the biggest textile factories in this country which we will count as a matter of pride in the years to come when it is completed. It makes no difference to us whether it is in your constituency; we as Ceylonese will be proud that Ceylon is the beneficiary of such a textile factory. And why not? This is not a question of personal animosities between the Government and the Opposition. We think it is a wonderful thing, and if that is so, is it necessary, with this kind of trade relations, that the East German Mission should be reduced to the situation where the Head of the Mission is called upon to function as his own translator for want of an employee to do that work for him, merely because you sent away his interpreter on the argument that there was not sufficient trade between our two countries at that time? Well, conditions change, circumstances change, and I do ask you in all seriousness to please give your mind to this question: is it necessary for us to humiliate, irritate, and unnecessarily create complications for, people?

අ. න. 5.45

There are many missions which have got this complaint that even in the matter of importing a film into this country to be shown in their own embassy premises—and this is not something peculiar to China either; this is true of many socialist countries—the routine, the red tape and the problems with which they are confronted are quite different from the treatment meted out to the corresponding Western Missions in Ceylon. It seems unfortunate that it should be so, and many of those films can by no means be described as subversive in character. One may sometimes say that these countries have a knack, in pursuing their own foreign policies, to say rude things about one another. Well, that is not peculiar to any one group of missions; you will find that in the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

strategy of the cold war there are many things that are said which would no doubt be offensive to the opposite side. It is true whether the Americans say it of the Russians or whether the Russians say it of the Americans or whether the Chinese and the Russians say it of each other. They do say rude things about each other but this is not peculiar to any one country. It is happening, and if it is happening, why is it necessary for us, while maintaining postures of non-alignment, through existing archaic rules to make things difficult?

I believe some of the missions of the socialist countries in Europe have not been able to import a single film after 1964 because of problems created in the Ministry of Defence and External Affairs. Check it up and see for yourselves whether what I am saying is right or wrong. It seems to them a little unfair that other Western countries are not having those same problems, and I think in the circumstances these things merit a little examination, and if in fact it is so I think it is wisest to deal with them.

The last matter I should like to raise is, quite apart from his proposal on Vietnam which was formulated shortly before the Tunku's visit, there was another proposal formulated in regard to Vietnam by the annual member to the United Nations, the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) about a *cordon sanitaire*.

I inquired from the Hon. Minister of State what exactly a *cordon sanitaire* was. The answer he gave me is not one that I would care to repeat in Parliament!

But it seems to me that we are well within our rights, in view of the Prime Minister's statement in regard to Vietnam in the Throne Speech Debate, in inquiring from the Prime Minister whether his annual representative to the United Nations did in point of fact formulate such a proposal and sought to obtain support

for a *cordon sanitaire*, and whether, in point of fact, it represents any part of his own proposal for the ultimate settlement of the problem of Vietnam.

පොන්නම්බලම් මයා.

(திரு. பொன்னம்பலம்)

(Mr. Ponnambalam)

Mr. Chairman, perhaps you will extend to me the courtesy of allowing me to occupy the Floor of the House for two minutes.

I was extremely amused to find the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike), so very *sauve* and so very accurate in certain things, not having the common courtesy to allow me to rise to a point of explanation in order to put the record right.

I was told when I was in New York in 1965 that he made this charge from a report appearing in one of the local papers.

Now, would he like to know what precisely I said?

I am speaking from memory. What I said, and I was saying it in advocacy of the admission of the People's Republic of China to full membership of the United Nations, was that if you treated a country as the veriest outlaw, then you run the risk of that country behaving as one.

This is a very different thing from what my hon. Friend tried to make out—that I described China as the veriest outlaw. I hope, now at least, he will understand.

He takes a few words out of their context and renders a distorted picture calculated to achieve the very thing he wants, namely, to see that the relationship between Ceylon and China deteriorates.

The other matter is his talk of a *cordon sanitaire*, again, without reference to the words preceding or accompanying.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පොත් නම්බලම් මයා.]

I suggested that Vietnam as a whole should be insulated—I am again talking from memory—from the intrusion of any foreign force and that it should be allowed to work out its own destiny. I did suggest that possibly under the auspices of the United Nations there should be a *cordon sanitaire*, if the hon. Member understands the expression, by which Vietnam would, I repeat, without any foreign intercession, be allowed to work out her own future and her own destiny. I stand by those views.

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ජේ නානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනුනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Mr. Chairman, the discussion on the Votes pertaining to the numerous departments under me as Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs ranged over a wide variety of subjects from, shall I say, cultural pearls to smuggling, illicit immigration, *cordon sanitaire* and so on. I must confess that in view of the wide range of topics discussed I am somewhat bewildered as to where I should start and where I should end. I feel tempted to go on endlessly, but I assure you that I will not do so.

However, I must express my appreciation of the manner in which practically every hon. Member of the House approached the Committee stage discussion of these Votes. It was done in a very co-operative and constructive manner. One did not see any evidence of a certain bellicose attitude which was manifest on earlier occasions. I am most grateful to hon. Members of the House in general for the manner of their approach.

I must confess I was rather disappointed with, shall I say, the erstwhile co-operative Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike). He alone seems to like the idea of driving a wedge between China and Ceylon. That is what I gathered from his speech. However, I appreciate very much the manner

in which most Members of this House treated the very important subject of the relationship between China and ourselves.

වෛද්‍යාචාර්ය නානායක

(දොරාදර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

What about the Member for Gampaha?

ශ්‍රී ඩබ්ලිව් ජේ නානායක

(කෙළරව උද්ග්‍රී ජේනුනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I am not speaking of the Member for Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake). He appeared with a badge. I understand that there are badges of different sizes, and the size of the badge denotes the importance of the individual. The badge of the hon. Member for Gampaha was microscopic. We could hardly see that there was a badge there, but it was a badge all the same.

I think I should say something on that subject because it was dealt with very adequately by the hon. Member for Katugampola (Mr. Subasinghe), who is at the moment not the Member for Katugampola. I appreciated very much the manner in which he discussed that subject and I propose to deal with some of the matters he raised.

Mr. Chairman, firstly, I wish to state that the relationship between China and Ceylon is not one that came into being in the recent past. Over centuries, over a long period there has been this relationship between the two countries, and cultural exchanges of various sorts have taken place. We have had great historians of China recording in their words the culture that prevailed in this country, its customs, its habits, its religion, in most laudatory terms. Therefore, it is not something of the other day.

Coming to more recent times, I may be excused for saying that it was during one of my periods as Prime Minister that the rubber-rice pact with China came into being. And I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

might say that endeavours were made by various other nations to see that such a pact was not entered into. There were various pressures—pressures by nations which, though not having 700 million people, are more powerful even now than those having 700 million people. But we did not yield to those pressures. In spite of those pressures we went through with the pact, and it has been in existence now, I believe, for about 15 years and has been of benefit, I presume, to both countries. We have worked the pact in a most satisfactory manner and without any complaints from either country.

It is unfortunate, indeed, that in those circumstances this incident should have arisen. I am glad hon. Members had an opportunity of examining the facts. If hon. Members did not have any of the notes tabled in this House, I might say for their edification that the note that was published in the press was the one handed to the Ministry. Hon. Members criticized the idea of these things appearing in the papers. The note seems to have appeared in the papers almost with the handing of it. It did not result from any action on our part.

එෆ්. ආර්. ඩයස්. ඩිනිසරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
I accept that.—[Interruption].

අ. හා. 6.00

දුද්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

But your whole tone was to cast the blame on us. Hon. Members who could very well have tried to cast blame on us thought more of the national prestige of the country when making their speeches. I deplore this attitude especially on the part of the hon. Member for Dompe. That is what I take very serious exception to. I was shocked.

Naturally, we had to consider this matter carefully. Various facts were alleged in the note. We had to verify those facts—it took some time to go through that verification—and, after careful consideration, the note you saw in the press as the note handed by the Ministry, was handed. Those two notes give you the whole position. The facts disclosed in our note after adequate verification will convince you, Mr. Chairman, and this whole House that we did not in any way try to make this relationship between our two countries bad—or make it deteriorate in any way. Why should we? We have been on the best of terms. We have benefited vastly by certain arrangements that were arrived at, not during their period of office but during the period of office of a government of which I was the Head.

These arrangements had been made, as I said, against various pressures—pressures, I repeat, by countries much more powerful than the country of 700 million people.

Now, Sir, you, or rather the hon. Member for Katugampola—

இலங்கைத் தலைவர்
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

I am in a very embarrassing position.

දුද්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

I am also in the embarrassing position that I have to reply to the hon. Member for Katugampola who is occupying the Chair!

However, various instances were trotted out to show that we, in some way or other, tried to discriminate against China, or retracted from a position that once prevailed between Ceylon and China. That is far from the truth.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක]

The hon. Member for Gampaha quoted some statement alleged to have been made by me in America—that we have not made up our mind about Taiwan in relation to China. How could I have made such a statement? As a matter of fact we have made up our mind completely and we have made that clear on every possible occasion.

When I was in Washington I was interviewed by the Press and I made a statement, which I am sure was not very welcome there, criticizing the exclusion of China from the United Nations. The words I used, if I remember right, were to this effect: “If you ostracise a nation like China, a nation comprising about one-fourth the population in the world”—those were my words, if I remember right—“and keep it out of the comity of nations, how can you expect not to have any trouble?” That is what I said.

As regards China and its entry into the United Nations, I could quote from what I think was one of the best speeches in favour of the seating of the People's Republic of China in the United Nations. It was made at the U. N. by our then Permanent Representative, Mr. Jayaratne. He said:

“It is our view that what this Assembly is now discussing is not the admission of a State as a new Member but the recognition of the accredited representatives of a State which is already, and has been for twenty-one years, a Member of this Organization—indeed, a State which was a signatory of our Charter and which was a founding Member of the United Nations and, under the express provisions of the Charter, a State which is a permanent member of the Security Council.

To say that a faction defeated in a long drawn-out civil war in China, which left the country and took refuge in an island nearby and then established itself militarily and politically there under the protection of a powerful third party, is still the lawful and proper government of the territory which it was compelled to leave, and of the people who rejected it in a revolutionary upsurge, is not something that my Government is prepared to accept.

He is referring to this Government. This was his speech made last year. He goes on:

“We wish to make it clear that the recognition or non-recognition of one government by another government is not germane to the matter of this Assembly's assertion of its prerogatives and fulfilment of its obligations under the Charter. It is an unquestioned and unquestionable right of every sovereign government, acting in the exercise of its own sovereign rights, to recognize or not to recognize, for valid or invalid reasons, another sovereign government. We do not question that. We do, however, question the right of any government, howsoever powerful and influential it may be, to attempt to inject into this Assembly of independent sovereign states considerations which, though they may be understandable in the context of its own national interests, are certainly not relevant to the matter now being debated.”

He further says:

“.... My Government approaches this matter essentially as one of accreditation of the proper, the lawful and the only, representatives of the Government of China. To us it is a simple question of credentials, in which there is nothing of constitutional, legal or political weight to warrant or justify magnifying it into an ‘important question’ within the meaning of Article 18 of the Charter. For this Assembly to decide that it is, would be to pervert the true meaning, and indeed the original intent, of that Article.”

The whole speech was strongly made on behalf of the seating of the People's Republic of China in the United Nations. He went on to say, even when a proposal was made about two Chinas, that there was no question of two Chinas, but that he only had to decide who shall represent China. That is the attitude taken by our representative.

I wonder whether the hon. Member for Gampaha who preceded the hon. Member for Dompe was put up first to prepare the ground. They are the twins from Gampaha and Dompe. He was talking of people liking uniforms and badges. I think people of Dompe and Gampaha like uniforms and badges. It is not surprising that the hon. Member for Gampaha was even found sporting a microscopic badge

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

of Chairman Mao. He was also in the Agricultural Corps. He liked badges. When I was Minister of Agriculture the hon. Member for Gampaha was there, and he loved badges and uniforms. He might still join our agricultural unit. It was stated that we follow a policy of discrimination and therefore we have suffered in our relationship with the socialist bloc of countries. On the contrary I can give facts and figures to prove to you irrefutably that our trade with the socialist countries has considerably increased since their regime.—[*Interruption*]. If the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) wants I can quote figures country by country. He spoke of all kinds of things. I remember there was a time about two years ago when his speeches on agriculture were always doted with references to the marvellous speed of agricultural development in China, but today references to China were completely absent in his speech.

Now, about this question of Taiwan: when an international body wants to use Ceylon as venue, be it for a sports meet, be it for a guide's association, be it for any other thing—we are still not a totalitarian country; we have an independent and free association; our culture and our sports are not controlled by Government; there are independent bodies here, independent international governing bodies—and asks us whether they can have such and such a meeting or such and such a function an international function pertaining to the activities of that body, in Ceylon, we think over it and say "yes". It is not for us to choose who is going to take part in that—we cannot—and hon. Members will agree with me that it would be wrong on our part to do so. And may I assure you and the hon. Members of this House that we do not accept any passport from Taiwan as a certificate for entry into this country. I want to make that absolutely clear.

I think the hon. Member for Kalawana (Mr. Pilapitiya) spoke about Taiwan paddy. The Taiwan paddy is still rotting in the harbour. We are very careful about these matters.

I do not know from whom the hon. Member for Dompe and the hon. Member for Gampaha get their version. From whomsoever they got that information they have been just led astray.—[*Interruption*]. The information you used—not about Taiwan paddy, but what you said—unless I am to presume that the hon. Member for Dompe spoke nothing during the time he was on his feet!

එෆ්. ආර්. ඩයස්. බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What is wrong in what I said?

රු. ඩඩ්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

You said that our conduct against China has resulted in this.

එෆ්. ආර්. ඩයස්. බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Is it not so?

රු. ඩඩ්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

It is not so.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The facts are there.

අ. හා. 6.15

රු. ඩඩ්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

That is what I am trying to show

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක]

It may be strange, but it happens that incidents of this nature have taken place in some other countries too, and if I give you a list of countries where these incidents have occurred you will agree with me that they are neither imperialists nor can they be called stooges or appendages of any other power. Here is a list of countries where similar incidents have occurred : Algeria, Iraq, Kenya, the U.A.R., Zambia, Burma, Cambodia, Nepal, France, Mongolia, North Korea, Bulgaria, the G.D.R., the U.S.S.R., Yugoslavia, Morocco, Tunisia, India, Indonesia, Singapore, Italy and Switzerland. Evidently they are all following the belligerent attitude alleged to have been adopted by poor old Ceylon. That is all I have got to say about that matter. It is an amazing coincidence.

As far as we are concerned, we want to be on the best of terms ; we want to carry on the friendly relationship. But whether it be China, the U.S.A., the U.S.S.R. or any other power, we will not be bullied or badgered.

I shall deal with the other matters in the order in which hon. Members spoke. That would be easier because that is how I jotted down my notes.

The hon. Member for Anuradhapura (Mr. Ratnayake) was the first to speak on these Votes. He was mainly concerned with the activities of the Anuradhapura Preservation Board. He made the statement that there is hardly any work being done by the board. Perhaps the work that he wishes to be done cannot all be done within the period of one financial year.

The hon. Member appreciates the desirability of limiting the funds to be made available for activities of this nature. The Government is working on a planned programme of priorities, and I think that in such a programme of priorities a matter like this can wait a little or we can easily slow down the work on this particular operation and concentrate more on others. However, I wish to mention the work that has been done or is to be done.

The board has undertaken considerable development work during this period. A detailed account of the work done during the financial year 1966-67 is given at 1(a) in the statement. I have a statement with me. This work includes, that is, other than the work described in the statement, the setting up of standpipes in an area covering about 150 houses in stage II of the New Town ; the construction of 18 houses and 30 shops in the New Town ; the metalting and tarring of two miles of road way in the sacred area ; five miles of road way in the sacred area were reconditioned and gravelled. Improvements were made to the electrical distribution scheme ; for example, 150 new electrical connexions to private houses as well as street lighting were provided. A second generator has been purchased from the Municipal Council, Galle.

Another point that was made by the hon. Member was in regard to the emoluments drawn by the chairman. The hon. Member said that the Chairman of the Anuradhapura Preservation Board draws, in addition to his monthly allowance and travelling allowance, an entertainment allowance. That is not correct. The board has voted a sum of Rs. 600 per year for entertainment which could be utilized not only by the chairman but also by the other members of the board. This amount, however, is hardly sufficient for him to meet all the expenses of entertainment. This provision is untutilized to entertain visitors to Anuradhapura as well as to meet the cost of refreshments required by the board during its sittings.

The hon. Member stated that houses were allocated to unsuitable persons and they have sublet their houses to others, generally at higher rents. The board has consistently investigated such cases as came to their notice and action has been filed in the courts against those who have sublet their houses without authority.

The hon. Member also stated that tenders had been called for the construction of summer-houses within

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—காரைக்கால்

the Sacred City. Actually, tenders were called for the construction of open halls for the pilgrims. Unfortunately, the English translation describes these pilgrims' rests as "summer-houses".

சுரு. ரத்னாயக்க

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

That is not my fault.

சுரு. டி. டி. ஸேனானாயக்க

(கௌரவ டி. டி. ஸேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That is not your fault, but the fact is that what are being constructed are not summer-houses.

சுரு. ரத்னாயக்க

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

What I am saying is that this expenditure can wait because we have sufficient *dharma salawas* in the Sacred City.

சுரு. டி. டி. ஸேனானாயக்க

(கௌரவ டி. டி. ஸேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Evidently there are insufficient pilgrims' rests.

சுரு. ரத்னாயக்க

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

These things have been going on for years and we have not felt the need for additional halls.

சுரு. டி. டி. ஸேனானாயக்க

(கௌரவ டி. டி. ஸேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

You get very big crowds during the pilgrim seasons, and you want suitable accommodation. It will obviate the necessity, in future, to construct temporary structures during the peak pilgrim seasons, particularly Poson.

The hon. Member mentioned that a number of houses in Stage II constructed in 1963 were not provided with electricity, but that however the road from Sri Maha Bodhi to Ruwanvelisaya had been illuminated by the construction of architectural double lamps at a cost of Rs. 1,500 per lamp-post. As the main function of the board is the completion of the work in the sacred area, top priority has been given to that work, particularly the lighting up of the large parks and roads in the area leading to the sacred shrine. House connections are likely to be given within the next two months. The work has been given on contract to Colombo engineers for the extension of the distribution mains.

The hon. Member also mentioned that the unit rate has also gone up from six cents to ten cents. The board had revised these rates under the powers derived from the Electricity Act. On the licence granted to the board by the Department of Government Electrical Undertakings the rate has been revised in order to meet the running costs. The rate is ten cents per unit. That is not considered very high, and compares well with the rates charged in municipal and other local body areas. The board generates its own power and does not get bulk current from Laxapana.

In regard to water supply, a Cabinet Paper has been submitted for establishing the second stage of the water supply scheme at Anuradhapura. Once funds are approved for this purpose, the shortage of water, which is a common complaint in Anuradhapura, will to a very large extent be overcome.

Now, on the question of land, I must say that that is a thing I was rather alarmed about. The hon. Member spoke about certain instances. A number of cases were cited by the hon. Member of allocation of land to persons who were considered not entitled to such allocation.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක]

These matters will be considered separately and the position will be reviewed in due course. The hon. Member can be kept informed of the action taken. I want to have these matters investigated, and I shall inform the hon. Member of the progress made.

In regard to the setting up of a local body, an official committee has reported on the feasibility of setting up an urban council at Anuradhapura. This report has been referred to the Ministry of Local Government, who are now working on the details of the establishment of an urban council. This should take place within the next few months.

The hon. Member also referred to the fact that there would be two authorities once the urban council is set up. This is unavoidable. There has been a constant clamour and demand, as the hon. Member knows, for some local government authority to function now. That cannot wait till the completion of the development of the whole town. So it has been decided to set up a local government body for a particular area. Naturally, the Preservation Board will have to function till the development is over. You will have to have the two authorities. It must necessarily be so if you want to have even a substantial part under local government.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayaka)

May I ask one question? Will the people be allowed to express their views before a final decision is taken on the establishment of an urban council?

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

In fact, when I went to Anuradhapura in 1965—I do not know whether the hon. Member was there—I think there was a big deputation

from a very representative section of the people of that area demanding the establishment of an urban council.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

I am not against the establishment of an urban council. What I say is, in regard to the proposal to establish an urban council as well as to continue with the Preservation Board, before you come to a final decision will you give the people of the area a chance to express their views?

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

In fact, it was as a result of the people wanting it that we are taking the step.

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

At that time the people asked for an urban council, not for an urban council and the Preservation Board.

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

They asked only for an urban council?

රත්නායක මයා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Yes.

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

That cannot be done because there is development taking place.

In regard to the planned development of Anuradhapura, the hon. Member for Medawachchiy (Mr. Maithripala Senanayake) referred to

—කාරක සභාව

I think the hon. Member for Medawachchiya spoke about the roundabout. This actually is a matter for the P. W. D., and the Preservation Board has no control over the area marked out for the roundabout. The roundabout is on the main road which is controlled by the P. W. D. However, the board can consider the suggestion made to set up a number of lamp posts to light this area.

මූලාසනාරූප මත්ත්ව

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

The hon. Member for Meda-wachchiya referred to the outer area of the Preservation Board which, he said, is not at present under the control of the board or any local body. However, action is being taken by the board to hand this area over to a local body. It is also possible that a part of this area may fall within the boundary of the proposed urban council.

අනතුරුව මූලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

அதன்பிறகு, தலைமை தாங்கிய அங்கத்தவர் அக்கி
ராசனத்தினின்று நீங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள்
தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon THE PRESIDING MEMBER left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER took the Chair.

Those are some of the points raised by the hon. Members who are particularly interested in the Anuradhapura town, the Members for Anuradhapura and Medawachchiya.

ගරු ඩඩ්ලි සෝනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The present Town Planner, Mr. Neville Gunaratna, who is a member of the board, is consulted every time allocations of land are made for building and house construction. These allocations have been made with his concurrence. However, the point made by the hon. Member for Medawachchiya can be referred to the board for further consideration, in view of the possibility mentioned by the hon. Member that Nuwara-wewa has to be expanded in the future in order to meet the increased demand for water.

The hon. Member for Medawachchiya also mentioned that the earlier scheme of allocation of land, on the basis of an acre or less depending upon the means of a person, is not being adhered to. In view of the growing population and the demand for land, the board has unfortunately not been able to adhere to the original plan and has had to cut down on the size of the land allocated.

Now I come to the other matter.—
[Interruption]. I finished with
China. Not finished China, but
finished with China ! Now I come
to the very important point raised
by the hon. Member for Agalawatta
(Dr. Colvin R. de Silva). He in-
formed us that he was talking
through this House to the people.
I wish he did not speak to this
House, because the statement he
made was rather surprising: that
the Budget does not contain any
provision for foreign exchange to
those who are to be repatriated to
India under the Indo-Ceylon Agree-
ment. Surely, you do not include
that in the Budget.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That was not the point he made.

தேசிய கௌரவப் பதவி, 1967-68

—காரக கலா

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

When somebody goes out of the country using his own money that he has acquired here, he is given an exchange permit, but that exchange is not reflected in the Budget. As regards the implementation of the Indo-Ceylon Pact there is provision in the Budget for any local expenditure. As for the Rs. 4,000 that they are entitled to take, that is their own earnings, and we are not going to pay out of our Budget. And I am also saying this through this House: the people should know this absurd proposition.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The point the hon. Member for Agalawatta was driving at was this. A fairly large sum of money in foreign exchange is going to be involved. Therefore, in your Foreign Exchange Budget you must make some provision. You have already allocated the total foreign exchange resources you have.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Not in the Budget.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

In your Foreign Exchange Budget. That is the point he was driving at, and the hon. Member was mentioning that in the Estimates you might have mentioned it.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

How can you mention it in the Estimates?

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

You can say that so much foreign exchange will be involved in repatriating so many. That is one thing. Then, in the Foreign Exchange Budget there is no provision at all or mention made of any possible incursion into your foreign exchange resources, although it might amount to Rs. 15 million or even more. That, I think, was the point he was driving at.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

In reply to what he stated first, the position is that we do not include in this Budget any foreign exchange commitment. The hon. Member says, we might have put it here—so much foreign exchange. Many items of expenditure there have a foreign exchange commitment.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

And you have made a note also.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No. Many items there, many schemes, involve foreign exchange. I agree that there is a separate Foreign Exchange Budget. That Budget is not approved by this House. It is subject to change. Once we know how many are ready to go we can release the exchange. According to the hon. Member and others who criticised this, nobody will go. So, if nobody will go, why make provision now? According to the attitude they took nobody is going: 300,000 will become citizens of Ceylon, and 525,000 will become citizens of India and remain here! Therefore, why have any provision for exchange?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is the conclusion he drew.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Rubbishy conclusion! You will be surprised when the actual exodus takes place.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We will be very glad too.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I would not say the hard thing I wanted to say.

Then, again, next came the speech of the hon. Member for Katugampola—I dealt with it earlier here—and his reference to the Chinese Note. I showed him that as far as our relationships with the so-called Socialist Bloc is concerned, our trade has expanded considerably and there is no indication whatsoever that the relationships have deteriorated in any way.

Then I come to the Vietnam question. I do not know whether the hon. Member for Dompe was correct when he said that just before the Malaysian Prime Minister came there was a certain proposal. It was long before that, if I remember right.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්දාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Maybe a week before.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Long before. You see, certain proposals were made which, in the nature of things, were not made public. He may have heard it from the papers or he may have got wind of it.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්දාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

I am talking of what the newspapers published. I know of nothing else.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Let me assure the hon. Member that we, on this side of the House, are very concerned about bringing peace to that much troubled area. I believe, for as long as twenty years now, they have been suffering in this manner with wars of various kinds. It has been a long, difficult and troublesome time for these people.

Now, various endeavours were made to bring about peace in this area. As far as we are concerned, the position we took and the proposition we put forward was that the three parties who, we thought, were the parties that really matter in this, namely, South Vietnam, the Viet-Cong (that is, the people rebelling in South Vietnam), and North Vietnam should meet. These are, to our mind, the only three parties that matter and who should have a final say in the settlement—any interim settlement as well as a final settlement for Vietnam—and not extraneous influences—certain powerful countries whatever bloc they be in—urging either side to war. These three parties could not agree on any conditions for a cease fire. Our proposition was to get these three parties together to discuss even the conditions for a cease-fire: to get round a table, without interference by others, to discuss the conditions for a cease-fire. We insisted that there must be a cessation of bombing for this to take place. As far as that was concerned we felt that a cessation of bombing must be a necessary prelude to a discussion among these three parties. Unfortunately our proposal coincided with an escalation of the bombing in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ගරු ඩබ්ලිව් සෝනානායක]

North Vietnam. As the hon. Member for Dompe stated we did send our representative in China to Hanoi. I must confess that the escalation in the bombing made it practically impossible to get any fruitful results.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Was this proposal communicated?
That is what I want to find out.

ගරු ඩඩ්ලි ජෝනාතාන

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Yes. We continued to be in contact——

ඒප්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

With the North Vietnam Government?

ගරු ඩබ්ලි ජෙප්තානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Yes, through our High Commissioner then in Delhi as well. As far as that question is concerned, on my visit recently to Japan, we discussed this matter and I did take a certain attitude about the question of Vietnam.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What response did we have from the Government of North Vietnam? What reaction did the Government of North Vietnam put forward to the idea of meeting together even to discuss the conditions for a cease-fire? —[*Interruption.*] If that proposal was put forward to North Vietnam may I know what their reaction was?

ගරු ඩබ්ලි ජෝනානාසක

(கௌரவ டப்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

But they were not in a mood to accept those—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

But did they send some sort of reply?

ගරු ඩබ්ලි ජෝනානායක

(கௌரவ டட்ளி சே(நா)யக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Yes.

Then as regards the Middle-East question hon. Members are well aware of the attitude we have taken up now. In taking that attitude we were more or less following a principle you yourselves enunciated, I think on Vietnam, I got the quotation here. We definitely took up the attitude that naming the aggressor is not going to help solve the problem. That is the position you had taken.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයො.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

In 1965 you said different things.

ගරු ඩබ්ලි ටෙස්තාමායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No. Our position as regards the Middle-East is this. As regards any territory gained through hostilities, that territory must be surrendered. We have taken that position quite clearly during the discussions at various sessions. But we do not want certain nations to name Israel the aggressor and all that. Certainly we refrained from that, following the very healthy dictum laid down by my good Friend, the Member for Dompe. It does not help you to solve the problem.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

අ. හා. 6.45

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයා

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

You departed from that principle in 1965 in the Throne Speech Debate.

ගරු ඩබ්ලි ජෝනානායක

(கௌரவ டப்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

About the new embassy in Thailand, I think hon. Members will agree that whatever one may feel about the policies Thailand is pursuing—she has every right to pursue the policy she thinks is best for her—Bangkok has become a place of tremendous importance in this region. That is an undeniable fact and we feel that we should have a representative of ambassadorial rank in Bangkok. And that is why in this year's Estimates we have included provision for the appointment of an Ambassador to Thailand.

Then as regards the proposed regional organization, I stated earlier what our attitude is. We want economic co-operation undoubtedly. And the hon. Member for Yatiyantota realizes some of the difficulties in this co-operation. If our economies are complementary, it is very simple. Our economies are not complementary, but competitive. But because economies are competitive it does not mean that we cannot co-operate. We can fight for the common good and co-operate in various economic matters, in getting better prices for our primary products at least.

There are other avenues of co-operation. So far as we are concerned we want to know, and we are examining, whether joining this group in any way will mean aligning ourselves politically or militarily with a particular bloc. I do not wish that it should be so. If there is any likelihood of it being so, I say we are not joining it. But purely and essentially for economic co-operation, it is in our interests to join, and we will join if that is so. That is our position.

The hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) said that I did not attend the opening of the enterprises sponsored by the socialist countries. Unfortunately, for the opening of the Steel Corporation and the Tyre Corporation, I was unable to go because of prior engagements, but I have visited those places. As regards the Yakkala Hardware Corporation, he knows I was there.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கு)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I said you were there but that you did not allow the Polish Representative to make a speech.

ගැ බබිලි සෝ නානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

You say I got up the function?

ඉංග්‍රීසි ආර්ථික චින්තන චිත්‍රමය.

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

You as the Prime Minister or the Minister is responsible. It may be either.

ගරු මන^ථ ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The Hon. Prime Minister was a guest.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

If you take orders from the Minister, then I say it is the Minister.

ගරු ඩඩ්ලි ජෝනානායක

(கௌரவ டப்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

It is not a matter of orders. The hon. Member for Akuressa knows well enough that the Prime Minister does not arrange functions for the opening of factories. He did not arrange the function for the opening

விசேஷக் கெடுபிதத் பதம், 1967-68

—காரக கலா

[ஓர் விலி சேனாநாயக்]
of the Hardware Factory at Yakkala. He is invited as a guest. I went there as a guest. The Board of the Corporation would have determined who should be the speakers at that opening.

வேலாபார்க்ஸ் உஸ். ஸ். விசுவசிங்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

You must have noticed that the Polish Representative was not given an opportunity to make a statement.

ஓர் விலி சேனாநாயக்
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்)
(The Hon. Dudley Senanayake)

Perhaps the Hon. Minister will deal with that.

வேலாபார்க்ஸ் உஸ். ஸ். விசுவசிங்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

Even for the opening of the Tyre Corporation, you were not present. You did not consider that important enough for you to be present there. You had some other function.

ஓர் விலி சேனாநாயக்
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்)
(The Hon. Dudley Senanayake)
Naturally I had.

வேலாபார்க்ஸ் உஸ். ஸ். விசுவசிங்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)
That is all I said.

ஓர் விலி சேனாநாயக்
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்)
(The Hon. Dudley Senanayake)

Let me assure the hon. Member for Akuressa that it was not with the idea of wanting to boycott the ceremony that I was not present. Far from it. I think these are two most important institutions and I am most beholden to that country. We do not claim

credit for it. It was during their time that they got the Steel Factory and the Tyre Factory, the latter being one of the best industries that we could boast of. I am beholden to that country.

A very high-powered team came from Russia for the opening of these two factories. I had discussions with the team. I could have boycotted the team also!

வேலாபார்க்ஸ் உஸ். ஸ். விசுவசிங்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

But the local high-powered team had no time to participate in the opening ceremony of either the Steel Corporation or the Tyre Corporation.

கலாபதி
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

I think the hon. Member made a very long speech and it is needless for him now to carry on a running commentary.

ஃப். ஃர். டயஸ் பண்டாரநாயக்
(ஃர். எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

The factory came from Russia with love.

ஓர் விலி சேனாநாயக்
(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்)
(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member made a statement about gambling and a Mr. Alles. I am going to look into it further. If these facts are correct, I am rather alarmed. I want to see whether they are.

The other point he made was about the persecution of the minority communities in the North. The hon. Member for Gampaha asked a question on that matter at Adjournment time some days back and I made a statement with regard to it. I said that the police had been instructed

விசேஷ கைப்பிஸ்து பதன, 1967-68

—கூரக சபா

to enforce the law in relation to the matter, and I think more than one case has been filed.

வேலையாபாசு உள். ஸ். ஸ். வினாயகம்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

I only drew your attention to it.

செ. வி. சேனநாயகம்
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

I know that this problem is there. Certainly, as far as this Government is concerned, it will do everything in its power to remove social disabilities.

The hon. Member also made a statement that certain military vehicles are condemned after four years. I had occasion to find out from the army chief that there are much older vehicles, that certain vehicles that were used during the last war are still functioning. The hon. Member must realize that it depends on the use to which a vehicle is put. I think the hon. Member himself found it so difficult to manage with his old car, and he is one of the few exceptions to get a gift of a car.—[Interruption]. Yes, he had a gift of a car. He told me that his vehicle had been used for a few years and that it was not in a proper condition.

செ. வி. சேனநாயகம்
(திரு. செல்வநன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

You are not so generous to us.

செ. வி. சேனநாயகம்
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

He got the gift from his daughter or somebody.

வேலையாபாசு உள். ஸ். ஸ். வினாயகம்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

What is the relevancy?

செ. வி. சேனநாயகம்
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)

The relevancy is this, my dear Friend: when a vehicle ceases to function satisfactorily you must have a new vehicle. That is the relevancy!

The other point he made was with regard to those who were discharged in the coup case and who are still under interdiction. I wish to inform the hon. Member that even in the case of the previous coup the mere fact that people were discharged or acquitted did not in itself mean a complete absence of culpability. In the previous case too certain committees were appointed to go into their conduct, whether they were in the army or any other unit. It is only after such an inquiry that you can say whether there is any culpability attached. It happened in the case of the previous coup, and action has now been taken even against those people who were acquitted by the Privy Council. Departmental committees have sat and found certain degrees of culpability. Although they got off in a court of law that action has been taken. I can assure hon. Members that whatever procedure was adopted in the case of the previous lot will be applied in the present case too. There will be no discrimination.

ஃப். ஃப். டியஸ் பண்டாரநாயகம்
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We are happy about the answer given by the Prime Minister. There is, however, one matter on which we would like clarification. Is it correct that in the case of the last coup those persons who were placed on compulsory leave, those persons who were not actually put on trial but were witnesses and were taken away from their units temporarily, were permitted to get other employment? And is it correct that in the present instance there is a similar group of persons on compulsory leave and that they are forbidden to take leave or seek alternative employment? I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.]
sincerely hope that the Prime Minister will see to it that the same treatment is meted out to these persons also. I shall be content with an answer that these persons also will be treated in the same way.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ගි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I will look into that. I cannot say off-hand whether that is correct or not.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(ති. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

So long as the same treatment is given in both cases I shall be content.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ගි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I can assure the hon. Member that the treatment will be the same.

වෛද්‍යාචාර්ය නානාන

(දොරාජිත නානාන)

(Dr. Naganathan)

Even better.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ගි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Then, Sir, the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) referred to the Lunawa affair.

I must be pardoned if I take a little time. So many matters were raised and I shall have to deal with them. I presume they were raised because hon. Members want a reply.

The hon. Member for Kolonnawa said that there was political interference in the Lunawa matter. I was alarmed when I read a news item in a morning paper today that members of the Lunawa Police had been transferred because of political interference arising out of the Lunawa

Rest-House affair. But what did I find? The actual position is just the reverse. The local officers who should have detected this and did not detect this—it was left to the outside Vice Squad to detect this—are to be transferred. But how did the morning paper put it? The impression it conveyed to the country was that these officers were being transferred probably through political interference because they took action in the Lunawa affair.

අ. හා. 7

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරු

(කෙළරව මන්ත්‍රීවරුන්)

(Hon. Members)

What is the paper?

ශ්‍රී වෙලෙදෙර

(කෙළරව වෙලෙදෙර)

(The Hon. Welagedera)

The "Aththa."

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ගි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Not the "Aththa." It is this morning's "Daily Mirror." It was there in big headlines.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Ban it!

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරව උද්ගි ජේනානායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member for Kolonnawa stated that Buddhist officers have been discriminated against in the army and Buddhist activities have been frowned upon. That is absolutely incorrect. This sort of thing is being spread by various people for various reasons. In fact, the Rev. Narada came to see me and gave me a long list of so-called anti-Buddhist activities in the army. I had the matter investigated, and I sent him a complete reply, giving all particulars in regard to recruitment, the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

religion of the recruits, the percentages from the various religions—in fact, everything. If he peruses some of those lists, he will see that if there has been any discrimination it was certainly not during our regime.

The hon. Member for Kolonnawa stated, of course, that he does not advocate discrimination against any minority religion.* So far as we are concerned, we say that publicly and we act so that there is no discrimination. We do not say it only on public platforms. It is not meant only for the public platforms. As a matter of fact, I must confess I was surprised and shocked at some of their speeches at Negombo. However, let us leave Negombo and go on to Bandaragama.

There is one matter mentioned by the hon. Member for Gampaha which I should like to comment on ; the rest of his speech, which he read out—I do not know who wrote it for him—I did not take any notice of. But there is one matter which we all should take note of. He said the parliamentary system of government should be abolished, and you, Mr. Chairman, had to ask him to withdraw the statement about the *horaguhawa*. The actual statement he made—I listened to him carefully—was that the parliamentary system should be abolished. I do not know whether that is the S. L. F. P. point of view. The hon. Member for Dompe shakes his head.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයො.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Those may be Mao's thoughts but not Sirimavo's thoughts.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

But, of course, Mao's or Sirimavo's Dompe's thoughts are "a little bit of totalitarianism". So, we have to be careful of Mao, Sirimavo, and Dompe.

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Your Minister of State also talked about a little bit of totalitarianism. You have also got the infection from Dompe.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

The hon. Member for Rakwana (Mr. Kularatne) spoke about the difficulty of obtaining explosives. I say, thank God for the difficulty ! In these troubled times I think the less we make explosives freely available the better. However, I shall look into that and see what can be done.

The hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) spoke about the Gratiaen Report and salaries, and suggested the appointment of a commission to go into the salaries of police personnel. He bemoaned the fact that the Police Commission did not have salaries as a term of reference. That is so. We considered the matter carefully. There can be grievances in all other sectors if only the salaries of the Police Service are gone into. I think the hon. Member for Yatiyantota will appreciate such a difficulty arising—having an inquiry into police salaries while other sectors of the Public Service probably need salary revision.—[Interruption]. Then police also can come in, and they will be included in any investigation the Hon. Minister of Finance has in view.

As regards the Devinuwara by-election incident, which both the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) and the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) raised, I think the whole matter was replied to in a series of Questions. Questions were asked, and replies given

දී මැල් මයො.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

The results of the inquiry are not known.

விசேஷ கெடுதலின் பதன, 1967-68

—காரக கலாவ

அரு. விலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I think I had somewhere here a copy of those Questions and Answers.

உ. மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I am sorry I was not in the country at that time.

அரு. விலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Here are the Questions the hon. Member himself asked:

“(a) Is he aware that Opel Car. No. 1 Sri 1733 belonging to Mr. Maithripala Herath, ex-M. P. for Dedigama, and in which Mr. Herath was travelling, was completely burnt by a gang of U. N. P. thugs and hooligans who came in two motor vehicles at Ratmale in the Devinuware Electorate on 15th March, being the day before the Devinuware by-election? (b) What action has been taken by the police regarding the two motor vehicles which were involved in the burning of this car? (c) What action has been taken by the police to institute criminal proceedings against the person or persons alleged to have been involved in this crime? (d) What are the names of these suspects? (e) What are the names of the witnesses who statements have been recorded by the police? (f) Will he table these police statements giving the statements of witnesses for the information of this House? (g) Will he table the statements made by Mr. Maithripala Herath, ex-M.P., Dedigama and Mr. T. B. M. Herath, M. P. for Walapane and also of Mr. D. D. Abayasekera? If not, why?”

And here are the Answers given:

“(a) A complaint had been made by Mr. Maithripala Herath at Dickwella Police Station on the 15th March the day before the Devinuware by-election that Opel Car No. 1 Sri 1733 belonging to him was set on fire at Ratmale by some men who came in a jeep bearing No. 4 Sri 1824. (b) The complainant did not refer to two motor vehicles. Vehicle No. 4 Sri 1824 referred to in the complaint is not a jeep but a Holden car. (c) A full inquiry had been held into this complaint and facts have been reported to court in M. C. Matara Case No. 34688. The complainant has been noticed to appear in Court on 18th June 1967. (d) The suspects are not

known. (e) (1) Mr. Maithripala Herath, Ex-M.P. Dedigama (2) Mr. Senarath Yaya (3) Mr. D. D. Abeysekera *alias* Punchi Mahatmaya of Dandeniya (4) Mr. Guna-pala Abeysekera of Dandeniya (5) Mr. T. B. M. Herath, M. P. for Walapane (6) Mr. R. K. W. Ratnayake of Dickwella. (f) This is not possible as the matter is *sub-judice*. (g) This cannot be done as the matter is *sub-judice*.”

So, I do not think the police can be blamed for anything there.

உ. மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

My only point is that after this Answer was given in this House, the police have reported to court that they cannot proceed in the matter because of lack of evidence. I am not blaming the Hon. Prime Minister but I am only saying that such a crime so committed almost in broad day light on the day before the election—[*Interruption*]. My complaint is against the Dickwella Police, an officer in charge of the Police—[*Interruption*].

அரு. விலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I appreciate the difficulty that the hon. Member is placed in and I feel that something certainly ought to be done, but let him realize and remember what was stated in this House soon after. Many a case has failed because of what you call “boru saakki”. An endeavour was made to implicate me. That is where the whole thing failed.

அரு. மனத்ரி

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Shame !

அரு. விலி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

If one set out sincerely to find out who was responsible for this, I am sure we could have got at the truth.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

But after this was over an endeavour was made to somehow implicate me in this burning. The hon. Member will agree with me that that is most unfair and despicable. I am not saying that the hon. Member—

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I did not make a complaint to the police. The complaint was made by the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath). I only saw the complaint weeks after the event.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I do not think the Hon. Prime Minister said the hon. Member for Devinuwara made the complaint. Therefore, please do not interrupt.

ශ්‍රී ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I did not say he complained. But there was an endeavour made to implicate me. Many a murder case has failed because of endeavours to implicate innocent people and I am not surprised that your case also will fail.

අ. න. 7.15

Now about illicit immigration. As I have mentioned before, we have presented to this House already a Bill called the Registration of Persons Bill. I am sure hon. Members on both sides of the House will welcome that. That will be deterrent against illicit immigration. To a great extent it will help us in various other matters like the prevention of impersonations at elections and various other fraudulent practices where people who are not entitled to draw moneys from the Post Office Savings Bank draw money and so on. As soon as possible we intend proceeding with that Bill.

The hon. Member for Yatiyantota spoke about the police and I am glad he was able to appreciate the improvement that has taken place. This is the third Budget of this Government. In his speech on the first Budget after this Government was formed, I think, he had some terrible things to say about the police. I can very well remember his speech. The position he took was that the moment the police realized that the United National Party was back again in office, thuggery, bullying and various other things started. In the last Budget Debate I had occasion to state, and I was gratified to note, that there was hardly any complaints against the police. But in this Budget Debate I find there is praise for the police. So with the advent of the National Government police work improves from year to year. The apprehensions of the hon. Member for Yatiyantota have been found to be mistaken.

The hon. Member for Medawachchiya referred to a particular incident that I am personally aware of. The other day when I was here a complaint was made by a deputation that came to see me in Parliament in my room here that a certain recommendation was sent about a particular individual being made a J. P., and the allegation was that some police officer was party to the introduction of some illicit brew in his house, had him hammered and various other things of an undesirable nature had been done merely to prevent him from getting the J. P.-ship. The deputation said that if the particular officer were removed from that place and an inquiry held, the subordinates themselves would give evidence to support the statement. That is quite different from what the hon. Member for Medawachchiya said. This is what I was told, and there will be a thorough inquiry into this matter. We can then see whose story is correct, the story of the hon. Member for Medawachchiya or the story which was related by that deputation from

விசேஷ கமிட்டி பதவி, 1967-68

[ஓர் உத்தரவு தாமதமாக]

Medawachchiya.—[Interruption]. I was told that the grama sevaka was also a party to this.

வேலுநாதன் தாமதமாக

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

What about those poor fishermen, and the boat which is stranded in India? It is nearly five months since they went there. Their boat must be brought back by the Ceylon Navy, and the necessary permission is required.

ஓர் உத்தரவு தாமதமாக

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I shall see what can be done. I cannot say straightway now what could be done. Where are they stranded?

வேலுநாதன் தாமதமாக

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

In India.

ஓர் உத்தரவு தாமதமாக

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Mr. Chairman, I have taken more time than had been allotted to me. I think I have dealt with most of the matters that have been raised.

I thank you and all the hon. Members for the patient hearing given me.

“14 வது கட்டியாக 1 வது கட்டியாக 4,08,51,757 ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

14 வது கட்டியாக 1 வது கட்டியாக ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

“14 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 4,08,51,757 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

14 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

—காரைக்காலம்

Question, “That the sum of Rs. 40,851,757 for Head 14, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 14, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வது கட்டியாக.—காரைக்காலம்—புகார் விசாரணை செய்து, ரூ. 1,42,52,005

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுமும் செலவு ரூ. 1,42,52,005

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 14,252,005

“14 வது கட்டியாக 2 வது கட்டியாக 1,42,52,005 ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

14 வது கட்டியாக 2 வது கட்டியாக ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

“14 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபாய் 1,42,52,005 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

14 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 14,252,005 for Head 14, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 14, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வது கட்டியாக.—காரைக்காலம்—புகார் விசாரணை செய்து, ரூ. 39,18,500

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபாய் 39,18,500

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 3,918,500

“14 வது கட்டியாக 3 வது கட்டியாக 39,18,500 ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

14 வது கட்டியாக 3 வது கட்டியாக ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது” என புகார் விசாரணை செய்து, கமிட்டி உத்தரவு.

“14 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபாய் 39,18,500 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

14 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

--කාරක සහය

Question, "That the sum of Rs. 2,000,000 for Head 14, Vote No. 5, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 14, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

15 වන ශීර්ෂය.—සුද්ධ හමුදාව

1 වන සම්මතය :—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,51,31,258

15 ஆம் தலைப்பு.— தரைப்படை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 2,51,31,258

HEAD 15.—ARMY

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 25,131,258

“ 15 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,51,31,258 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

15 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නිශේධ
කරන ලදී.

“ 15 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 2,51,31,258 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

15 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 25,131,258 for Head 15, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 15, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරුවර්තන
වියදම, රු. 1,08,52,302

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 1,08,52,302

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 10,852,302

“ 15 වන ශීථියෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,08,52,302 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසම්මත විය.

15 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි නිශේශ
කරන ලදී.

—කරක සහිත

“ 16 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 1,18,35,228 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

16 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 11,835,228 for Head 16, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 16, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරුවර්තන
වියදම, රු. 61,62,010

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 61,62,010

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 6,162,010

“ 16 වන ශීතියෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 61,62,910 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

16 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි
නියෝග කරන ලදී.

“ 16 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 61,62,010 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாத ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

16 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவண
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 6,162,010 for Head 16, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 16, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ආස්ත—මූලධන විශදම,
රු. 33,50,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்
கப்பொருட் செலவு, ரூபா 33,50,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 3,350,000

“ 16 වන ශීතියෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 33,50,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

16 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිතිය යුතු යයි
නිශ්චය කරන ලදී.

16 වන ශ්‍රේණියෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

—කාරක සහ,ව

“ 17 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 50,49,570 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභා සම්මත විය.

Head 17, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

விசேஷக் கெடுதலுடன் பணம், 1967-68

—காரணம் பணம்

18 வது திட்டம்.—விசேஷக் கெடுதலுடன்
பிழைக்க வேண்டியதை

1 வது திட்டம்.—காரணம் தீர்மானம் பணம்
பணம், ரூ. 68,64,431

18 ஆம் திட்டம்.—காரணம், காரணம்
பணம் திட்டம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூதிய
வேதனையும் பிறப்புகளும், ரூ. 68,64,431

HEAD 18.—DEPARTMENT OF EXTERNAL
AFFAIRS ABROAD

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 6,864,431

“18 வது திட்டத்தில் 1 வது திட்டம் பணம்
ரூ. 68,64,431 க்கு இடம் பணம் பணம்
பணம்” என பணம் பணம் பணம், பணம்
பணம் பணம்.

18 வது திட்டத்தில் 1 வது திட்டம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“18 ஆம் திட்டம், 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ.
68,64,431 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

18 ஆம் திட்டம், 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 6,864,431 for Head 18, Vote No. 1,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 18, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வது திட்டம்.—காரணம் பணம்—பணம்
பணம், ரூ. 37,97,041

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு, ரூ. 37,97,041

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 3,797,041

“18 வது திட்டத்தில் 2 வது திட்டம் பணம்
ரூ. 37,97,041 க்கு இடம் பணம் பணம்
பணம்” என பணம் பணம் பணம், பணம்
பணம் பணம்.

18 வது திட்டத்தில் 2 வது திட்டம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“18 ஆம் திட்டம், 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
37,97,041 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

18 ஆம் திட்டம், 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது

Question, “That the sum of
Rs. 3,797,041 for Head 18, Vote No. 2,
be inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 18, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

3 வது திட்டம்.—காரணம் பணம்—பணம்
பணம், ரூ. 61,670

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்
கப் பொருட் செலவு, ரூ. 61,670

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 61,670

“18 வது திட்டத்தில் 3 வது திட்டம் பணம்
ரூ. 61,670 க்கு இடம் பணம் பணம்
பணம்” என பணம் பணம் பணம், பணம்
பணம் பணம்.

18 வது திட்டத்தில் 3 வது திட்டம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“18 ஆம் திட்டம், 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
61,670 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

18 ஆம் திட்டம், 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 61,670
for Head 18, Vote No. 3, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 18, Vote 3, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வது திட்டம்.—காரணம் பணம்—பணம்
பணம், ரூ. 74,650

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்
கப்படும் சேவைகள், மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா
74,650

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 74,650

“18 வது திட்டத்தில் 4 வது திட்டம் பணம்
ரூ. 74,650 க்கு இடம் பணம் பணம்
பணம்” என பணம் பணம் பணம், பணம்
பணம் பணம்.

18 வது திட்டத்தில் 4 வது திட்டம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்
பணம் பணம் பணம் பணம் பணம் பணம்

“18 ஆம் திட்டம், 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
74,650 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

18 ஆம் திட்டம், 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

23 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැරියට තිබිය යුතු යයි
නියෝග කරන ලදී.

“ 23 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 5,66,118 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

23 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 566,118 for Head 23, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 23, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරුවර්තන
විසදම, රු. 53,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 53,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 53,000

“ 23 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 53,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

23 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු
නියෝග කරන ලදී.

“ 23 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 53,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

23 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 53,000 for Head 23, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 23, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

24 වන ශීර්ෂය.—ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ
දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පවිත්‍ර සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,14,491

24 ஆம் தலைப்பு.—திட்டம் நடைமுறைப்
படுத்துந் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,14,491

HEAD 24.—DEPARTMENT OF PLAN IMPLEMENTATION

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 214,491

“24 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,14,491 ක මුදල උප භේදනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

24 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි
නියෝග කරන ලදී.

“ 24 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 2,14,491 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

24 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 214,491 for Head 24, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 24, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරාවර්තන
විසදම, රු. 67,766

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 67,766

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 67,766

“24 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 67,766 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

24 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප
ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිව්ය යුතු යයි
නියෝග කරන ලදී.

“ 24 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 67,766 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

24 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 67,766 for Head 24, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 24, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

25 වන ශ්‍රේණිය.—විදේශ ආධාර
දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පටිතථි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,10,231

25 ஆம் தலைப்பு.—வெளிநாட்டு உதவித்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,10,231

HEAD 25.—DEPARTMENT OF FOREIGN AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 210,231

“25 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා
රු. 2,10,231 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත්
කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

25 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැරියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“25 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 2,10,231 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

25 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 210,231 for Head 25, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 25, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ංස්තු—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 19,03,750

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 19,03,750

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 1,903,750

“25 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 19,03,750 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය:

25 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැරියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“25 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 19,03,750 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

25 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,903,750 for Head 25, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 25, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

—කාරක සභාව

26 වන ශීර්ෂය.—ප්‍රචාරණ හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පඩිනම් සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 4,755

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 2,160

26 ஆம் தலைப்பு.—தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 4,755

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும் ரூ. 2,160

HEAD 26.—MINISTER OF INFORMATION AND BROADCASTING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 4,755

Sub-head 1.—Cadre and salaries, Rs. 2,160

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)
(Mr. de Mel)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of Sub-head 1.”

I wish to speak a few words on the Ministry of Information and Broadcasting.

The main objectives of a national broadcasting organization should be education, information and entertainment. In this country we have had a fourth objective, that of making money through the medium of the commercial service.

The Ceylon Broadcasting Corporation was inaugurated this year with a fanfare of trumpets, with bulbs and flashlights, with all the pomp and paraphernalia of power. But, as far as we can see, there has been no change whatsoever in the quality of the programmes, in the organization of the work, or in the departmental structure of the broadcasting organization. In other words, it has only been a change of name from “Radio Ceylon” to Ceylon Broadcasting Corporation”.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ද මැලේ මය.]

If I may, with your indulgence, speak in lighter vein, making no personal insinuations whatsoever, I think we can say that the only change that has been effected is that the voice of J. R. has been replaced by the voice of Dudley in the Ceylon Broadcasting Corporation. Unfortunately, however, even if the voice of J. R. has become the voice of Dudley, one voice has not changed, and that is the Voice of America, which, like the perennial brook of Tennyson, goes on for ever.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. ඥා. ඥයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

During your time ?

ද මැලේ මය.

(තිරු. ඩි. මෙල්)

(Mr. de Mel)

I can tell you, Sir, that I made a proposal to my Government, and it was turned down. I made a proposal that we should extend similar facilities to all other countries or stop this facility. Why America alone, if we are really genuine in our protestation of being non-aligned in our foreign policy, I asked. My proposal, made in my capacity as head of the department, was turned down by my Government. I have nothing further to add on that matter.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. ඥා. ඥයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You joined that Government.

ද මැලේ මය.

(තිරු. ඩි. මෙල්)

(Mr. de Mel)

That is only a matter of detail. This idea of a corporation to run the broadcasting organization is a very sound one. It was something mooted in the time of the then S.L.F.P. Government by Mr. M. J. Perera, the then Director-General of Broadcasting. This proposal was broached on more than one occasion ; it was even put up by me to the then S. L. F. P.

Government ; but no action was taken. I am thankful that at long last we have a corporation to handle the task of broadcasting in this country. My only grouse is that there has been no change whatsoever in the structure, in the functions, in the quality of programmes, and in the working of this radio organization. In other words, it has only been a change of the name-board from "Radio Ceylon" to "Ceylon Broadcasting Corporation".

I am not making a complaint against this Government alone, for most governments like to have control over their radio organization. I think the U. N. P. Government in the past had some control over its radio organization ; the S. L. F. P. Government too did the same thing, and when at a certain stage I tried to assert some sense of independence I was promptly transferred out. It is natural in any organization.

අ. සා. 7.30

When this Government brought forward the Ceylon Broadcasting Corporation Bill, it professed that it was going to give some sort of independence to this corporation more or less on the lines of the B. B. C. in the U. K.

As you know, the B. B. C. in the U. K. has a substantial measure of freedom in working out its schemes. The Minister for Broadcasting and Information has nothing to do with the organization and the functions of the British Broadcasting Corporation beyond the appointing of the directorate. It functions on its own. The success of that organization is to a large extent due to the fact that it has complete freedom to function within its own framework, within the framework of the statute creating the B. B. C.

In Ceylon, it is just the reverse. While professing to give independence to this new organization, the Government has in various ways bound it hand and foot, fettered it. The Ceylon Broadcasting Corporation

cannot claim to have any freedom whatsoever, or greater freedom than it possessed during the time of the last Government.

The next matter I should like to deal with is in regard to the directorate of this corporation. The directorate of a corporation which runs the national broadcasting service, the national radio, should have men of absolute competence, men who are capable of running an organization of that nature. I do not say that all the directors fall short of these standards. I know one gentleman, Mr. Devar Suriya Sena. I have nothing to say against him. I think he is eminently suitable to be a director of the Broadcasting Corporation. But there are other gentlemen in the corporation who cannot by any pretence, by any stretch of imagination, be considered to be worthy of appointment as directors of a national broadcasting corporation. I refer in particular to a gentleman who had at one time been the editor of the S. L. F. P. paper. I think when he left us it was good riddance of bad rubbish, for it was because of men like him that we were thrown out of power. I cannot see what qualifications this gentleman possesses to be on the board of a corporation of this magnitude, a corporation responsible to the people of this country, a corporation responsible for the education, information and the entertainment of the people of this country, particularly the younger generation.

I would request the Prime Minister in his capacity as Minister of Broadcasting, to look into this matter and to see that only persons who are eminently qualified to serve as directors of a corporation of this nature and magnitude and of vital importance to the future of this country are appointed to the directorate, and also to see that no appointment is given as a reward for crossing over from the S. L. F. P. to the U. N. P., whatever motives may have actuated the appointment of this particular gentleman to this corporation.

When I think of some of the directors who are now serving on this corporation—I am not thinking of the Director-General or Mr. Devar Suriya Sena—a corporation which has a monopoly of broadcasting, I do not think they can even run a village brass band properly.

In the old days Radio Ceylon had a series of advisory committees on all subjects. We had an advisory committee on agriculture; we had an advisory committee on talks; we had an advisory committee on religion; we had an advisory committee on rural development; we had an advisory committee on school broadcasts; and we had several other advisory committees.

When I was in Radio Ceylon we had men of eminence from all walks of life serving on these committees. We had professors and lecturers from the universities, the University of Ceylon, Vidyalkankara University, Vidyodaya University. We had gentlemen like Professor Wijesekera, Professor J. L. C. Rodrigo, Dr. G. C. Mendis, Venerable Sorata, Venerable Kiriwattuduwe, Pragnasara, Dr. Wilson, Dr. Kelegama. There was no selection made on the basis of party affiliations; there were Federalists; there were gentlemen with U. N. P. affiliations; and there were gentlemen with S. L. F. P. affiliations. We had people like Mrs. Pulimood, Mr. Karunananda, Mr. Mahadeva, Permanent Secretary, Mr. Ariyaratne of the Shramadana Movement, and economists like Mr. G. V. S. de Silva. In the field of commerce we had gentlemen like Mr. Mallory Wijesinghe, Mr. Somasunderam, Mr. Sellamuttu and Mr. Richard Peries.

We had people of this calibre to advise Radio Ceylon in regard to the programmes. I am afraid most of those committees have now ceased to function. They performed very useful honorary work for Radio Ceylon.

I would request the Prime Minister to see whether these advisory committees cannot be started again within the context of the Ceylon Broadcasting Corporation so that we

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ද මැල් මයා.]

can improve the quality and nature of our programmes and really make the national broadcasting organization a useful adjunct to the development of this country, for plan implementation, so on and so forth.

This is how the national broadcasting organization is used in many countries. I am sure the Hon. Minister of Industries will agree with me. He knows the set up in most of these countries. In countries which lay a special emphasis on planning and plan implementation, the radio is considered the most important vehicle for propagating the plans. You have your agricultural plan, your industrial plan, your plan for cottage industries, your plan for rural development, your plan for land development, your plan for irrigation, and you should consider the radio the most important vehicle for propagating these plans, for enthusing the masses to join in plan implementation. It is for this reason that the Director-General, or the President of Radio in most socialist countries, is a member of the Cabinet. The person who holds this office is a member of the Cabinet in the Soviet Union, in the People's Republic of China and in most other socialist countries and in non-aligned countries which lay special emphasis on planning.

We can make the Ceylon Broadcasting Corporation a really vital instrument in food production, in planning and in plan implementation, if we have really competent people on the board of directors of this corporation and if we have at least some advisory committees to advise the corporation on these matters, whether it be scientific development, agricultural development, industrial development, rural development, cottage industries development and so on and so forth.

I would next touch upon the question of news.. The news section of the Ceylon Broadcasting Corporation is a very important section of the radio organization. People listen to the radio not only for entertainment and education but they also

often listen to the news. At present—in fact it was my complaint when I was in Radio Ceylon too—the news section is completely understaffed. No news section or news division worthy of its name can function in the primitive conditions in which the news division functions in the Ceylon Broadcasting Corporation. Lack of staff, lack of equipment of all sorts, hampers the functioning of the news service. It is no wonder that the news trotted out by the Ceylon Broadcasting Corporation is stale, news which either the B.B.C. or the All India Radio has given in the morning.

I would suggest that in this news division we have a monitoring service. It will not cost us much money. At the moment we get our news only from Reuter. Reuter, as you know, is only one of the many news agencies in the world. There are scores of such news agencies. We might not have the funds to contribute to every news agency, but we can certainly take our news from two or three agencies at least in order to get a more unbiased or a more objective approach to world news. Reuter, as you know, has a slant, a twist, a very Pro Western slant, and as long as you depend only on Reuter it is quite evident that the news service of the Ceylon Broadcasting Corporation will not be able to fulfil its proper functions.

I would also suggest that we monitor All India Radio and at least five or six main stations in the world apart from the B.B.C., that is, All India Radio, some station in New York, Moscow Radio, Peking Radio and probably Radio Cairo which is most up to date and well informed on the situation in the Middle East and in most African countries. If we monitor six stations like this, we will be able to give a much more satisfactory news service to the public of this country without much expense. It only entails listening in to these radio stations with high powered equipment that you find within the walls of the Ceylon Broadcasting

Corporation. It needs little organization and little work and not much expense, and we can provide a much better news service to this country.

Then there is the question of the indirect subsidy which the Ceylon Broadcasting Corporation and the Ministry of Defence and External Affairs give to the so-called Press Trust of Ceylon Limited which is the sole agent in Ceylon for Reuters. I think they charge an annual fee of approximately Rs. 200,000 for the right the Ceylon Broadcasting Corporation and the Ministry get for Reuters' news. I do not see why we should go on subsidizing a subsidiary of the Associated Newspapers of Ceylon and of the Times of Ceylon in order to get those news. The Government must not encourage this habit of subsidizing two sections of the press in order to get news for the national broadcasting corporation of the country. As I suggested before, we should get our news direct from two or three world news agencies, and also monitor the radio stations of the more important countries in the world to get a balanced view of world news.

I wish also to refer to the service which is known as the Schools Service which caters specially to school children. It is an important aspect of broadcasting, but it hardly serves any purpose now—for two reasons. One is that most of the schools do not have radio sets. The radio receiving sets which were given to schools some years ago have either ceased to function or have been spirited away to the houses of certain members of the staff or the headmaster. If the Schools Service is to function in a proper manner, particularly for our rural schools for which this service is most important, the Government should first see that rural schools are provided with a radio set. This can be done through some sort of foreign aid which you could easily get. Commodity aid for such purposes is more important than for providing jeeps and vehicles which sometimes do not serve much purpose. Also, I feel that there is no co-ordination whatsoever between the Schools Service and the

schools themselves. If we have a schools advisory committee as we had in the old days, composed of the principals of some of the main schools both in Colombo and in the out-stations, we can ensure greater co-ordination of the work between the Schools Service and the schools themselves, and see to it that these programmes which are beamed to schools are really received by schools and serve the purpose which they are intended to serve.

There used to be another section of Radio Ceylon which was known as the Rural Service. The Rural Service should be one of the most important aspects of a radio organization. It could co-ordinate most of our activities in the field of agriculture, food production, cottage industries, and so on. New techniques of cultivation, new varieties of seed, fertilizer programmes, advance cultivation practices—we can have broadcasts on all these subjects by experts, and we can really utilize the Rural Service both for the food production drive and for the agricultural plans of the country.

I should like to say a few words on the Commercial Service of the Ceylon Broadcasting Corporation. It is one of the most important and at the same time one of the most controversial sections of the Ceylon Broadcasting Corporation.

I like to pay a tribute to some of the officers working in this commercial service. The Commercial Service is one of the most popular services in the whole of Asia. This certainly is the most popular radio service in India and Pakistan, much more popular than All-India Radio and Radio Pakistan. This programme is beamed even as far as Malaysia, Singapore, and it is even heard in Uzbekistan and southern parts of the Soviet Union. Neither the "Viswa Bharatha" programme of All-India Radio nor the Commercial Service of Radio Pakistan have been able to give a run to the Commercial Service of Radio Ceylon. I must pay a tribute to the officers who

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ද මැල් මයා.]

have organized and who run this service on such a well-planned and well thought-out line.

In the Commercial Service, there is this question of advertising. We earn a lot of revenue from India. In the old days, we earned as much as Rs. 5 million from advertising in India. I am sure that if this campaign of advertising in India is carried out on correct lines we can step up this earning from Rs. 5 million to Rs. 20 million per year.

As we all know, we have an adverse balance of trade position with India. As far as I remember we imported something like Rs. 220 million worth of goods from India and at the best of times when the Indian Government bought a considerable amount of copra from us I do not think our exports amounted to anything more than Rs. 40 million or Rs. 50 million. This figure has even come down since the curtailment of copra exports to India.

The Commercial Service can be utilized as a form of invisible export to India to balance our trade with that country and I think if the correct approach is made to the Indian Government on this subject, we would succeed. Many approaches have been made but they have all failed because I do not think the approaches were made through the correct angle. We should stress the balance of payment and the balance of trade position rather than the broadcasting aspects with the Indian Government.

All-India Radio is jealous of the success of the Commercial Service of the Ceylon Broadcasting Corporation and they do not want the commercial service to make further inroads into the Indian broadcasting scheme, but if the balance of trade aspect is put forward we can increase the revenue which the Commercial Service obtains from India.

However, there is one drawback at the moment, and that is the Commercial Service has only one advertising agent in the whole of India. This is a firm known as RAS, which I think stands for Radio Advertising Services, Bombay. They have been holding a monopoly on behalf of the Ceylon Radio for nearly 17 years. When I was in Radio Ceylon I made several attempts to break this monopoly and grant agencies on behalf of the Commercial Service not only to this firm which operates in Bombay but also to at least one or two firms in New Delhi, and possibly one firm each in Madras, Karachi, and Dacca. I do not think this proposal was followed up. RAS in Bombay still holds the monopoly in India. They can bring in a certain business within the city limits of Bombay but they have brought in no business from Calcutta, very little from Madras and as far as I know nothing from Delhi, Karachi or Decca. Therefore if the Commercial Service is to earn the revenue which it can earn from India on commercial broadcasting to India we should have at least four or five advertising agencies in India and not confine our agency to one firm which holds a monopoly for all-time in India.

It is with regret—I normally do not like to talk about Government officers who are not present in this House—that I have to speak about some aspects of the corruption that exists within the Commercial Service of the Ceylon Broadcasting Corporation. There is corruption even in the radio organization of this country. Corruption has spread far and wide. I would request the Hon. Prime Minister to look particularly into this question of Hindi and Tamil films. The Commercial Service broadcasts free of charge reviews of Hindi and Tamil films made in India. This is an indirect advertisement for these films, because the Commercial Service is the most popular Hindi service in India and free reviews of Hindi and Tamil films given over the this service is the best form of advertisement for the film magnates of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Bombay and Madras. They get it free of charge and this has been happening all these years. There is no payment to the Ceylon Broadcasting Corporation in spite of the terrific advertisement value of these Hindi and Tamil films. But there is no doubt that underhand payments of considerable magnitude have been made to the Radio Advertising Service in Bombay which channels all these advertisements from Hindi and Tamil film companies. Considerable payments have been made to the Radio Advertising Service in Bombay and certain payments have been passed even to the officials of the Commercial Service in the Ceylon Broadcasting Corporation.

It would be interesting to remind you that I once had to frame charges against one of the officers in the Commercial Service for some of these acts of misdemeanour. As soon as I framed the charges and issued the charge sheet the officer concerned ostensibly had a heart attack. He was admitted to the hospital for a month. He came back and I re-issued the charge sheet after his arrival. He again got the heart attack and was removed to the hospital. When he came back the second time from the hospital I issued the charge sheet for the third time. On this occasion the officer made an application for three months' leave to become a buddhist monk. All these facts will be found in the records of Radio Ceylon. I left Radio Ceylon after that and this gentleman is now the head of the Commercial Service of the broadcasting organization.—[Interruption]. I was transferred by my own Government. It was a normal transfer. I have no regrets about that. I can serve the people better from here.

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

We should have allowed you to become a buddhist monk.

සභාපති

(අක්කිරාසනර්)

(The Chairman)

Is the hon. Member coming on to a new point ?

දී මැල් මයා.

(තිரு. ඩී. මෙල්)

(Mr. de Mel)

Yes.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 8 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1967 අගෝස්තු 23 වන දින දිවයින.

நேரம் பி. ப. 8 மணியாகிவிட்டவே, குழுவின் பரிசீலனை பற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அக்கிராசனர், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது புதன்கிழமை, 23 ஓகஸ்ட் 1967.

It being 8 P.M., the Chairman left the Chair to report Progress.

Committee report Progress; to sit again on Wednesday, 23rd August 1967.

දුමකොළ බදු පනත: ආඥාව

புகையிலை வரிச் சட்டம்: கட்டளை

TOBACCO TAX: INCREASE OF

අ. භා. 8

ශ්‍රී වන්නිනායක

(කෙළරව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

I move,

“That the Order made under sub-section (2) of Section 2 of the Tobacco Tax Act, No. 27 of 1953, as amended by Act No. 10 of 1959, published in Gazette Extraordinary No. 14,758/6 of July 25, 1967, and set out in the Schedule hereto, be approved.

SCHEDULE

THE TOBACCO TAX ACT, No. 27 OF 1953

Tobacco Tax Notification No. 7

By virtue of the powers vested in me under sub-section (2) of section 2 of the Tobacco Tax Act, No. 27 of 1953, as

දුම්කොළ බදු පනත: ආඥාව

දුම්කොළ බදු පනත: ආඥාව

[ගරු වන්නිනායක]

amended by Act No. 10 of 1959, I, Ukku Banda Wanninayake, Minister of Finance, do by this Order direct—

(a) that, with effect from July 26, 1967, there shall be charged, levied and paid, a tobacco tax at the rate of Rupees Thirty-three per pound, on all Ceylon Tobacco Leaf which is intended to be used in the manufacture of cigarettes or pipe tobacco, in lieu of the tobacco tax of Rupees Twenty-eight and Cents Fifty per pound imposed on such tobacco leaf by Order published in *Gazette Extraordinary* No. 14,130 of July 31, 1964, and approved by the House of Representatives on August 20, 1964, and

(b) that Tobacco Tax Notification No. 6 published in *Gazette Extraordinary* No. 14,130 of July 31, 1964, be rescinded with effect from July 26, 1967."

I am thankful to the Opposition for agreeing to allow me to move this Motion. I have also acceded to their request that they be allowed to make any criticisms they wish to make on this question in the course of the consideration of the estimates of my Ministry.

ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

අ. හා. 8.1

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ දුම්කොළ බද්ද සම්බන්ධයෙන් අපේ අදහස් පැහැදිලි කිරීම සඳහා වචන සවලසක් කීව යුතුව තිබෙනවා. දුම්කොළ බද්ද වැඩි කිරීම නිසා දුම් බොන අයට සිගරට්ටුවකට සත්‍යක අමතර මුදලක් ගෙවන්නට සිදු වුණත් ඊට වඩා අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට සිදු වී තිබෙනවා. අමු දුම්කොළවල බර ප්‍රමාණය අනුවයි, ඒ ගොවි මහතාට කොම්පැණිවලින් මුදල් ගෙවන්නේ. මේ දුම්කොළ බද්ද නිසා කොම්පැණියට සිදු වන පාඩුව අල්ලන්නේත් වැඩිපුරම ඒ ගොවි මහතාගෙනුයි. එම නිසා දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට හැකි වනු පිණිස

රජය මගින් දුම්කොළවලට සාධාරණ මිලක් නියම කළොත්, එය ක්‍රියාත්මක කිරීම අමාරු වන්නේ නැහැ. දුම්කොළවල තිබෙන ඒ ඒ වර්ග—"ග්‍රේඩ්ස්"—අනුවයි, අමු දුම්කොළ රාත්තලකට සහ 17-18 ආදී වශයෙන් මිල ගණන් ගොවි මහතාට කොම්පැණිවලින් ගෙවන්නේ. මේ දුම්කොළ බද්ද නිසා සිගරට්ටු කොම්පැණිවලට වූ අලාභය පිරිමසා ගැනීම සඳහා සිගරට්ටුවක මිල සත්‍යකින් වැඩි කළාට අමතරව, දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට දුම්කොළ රාත්තලකට ගෙවූ මුදලත් අඩු කර තිබෙන නිසා, ඒ ගොවි මහතාට දුම්කොළ සඳහා සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට රජය වැඩ පිළිවෙළක් යෙදවෙත්, දැනට සිගරට්ටුවකට අමතරව අය කරන මුදල සත්‍යකට වඩා වැඩි වන්නට පුළුවන්.

ඇත්ත වශයෙන්ම, මේ දුම්කොළ බද්ද පැනවීම නිසා සිගරට්ටු මිල වැඩි වීම හේතුකොටගෙන, මට නම් වාසියක් වුණා. ඒ මන්ද කීවොත්, මා කලින් බිවේ "බ්‍රිස්ටල්" සිගරට්ටු නමුත් දැන් බොන්නේ ඊට වඩා මිල අඩු "ෆ්ෆ්ට් එස්ස්" සිගරට්ටු.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මයා.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

බිඩ් බොන්න. [බාබා කිරීම]

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ වුණත් කුඹුරු විශාල ගණනක යල් කන්නයේ දුම්කොළ වගා කර තිබෙනවා. දුම්කොළ මෙරටින් පිටරට පවා යවන බව අප දන්නවා. ඒ නිසා මේ බද්දෙන් දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට පාඩුවක් නොවන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට අප විශේෂ උනන්දුවක් දැක්විය යුතුයි. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට බැරිකමකුත් නැහැ. අද ලංකාවේ සාධාරණ මිලක් නියම වී තිබෙන්නේ කොහුවලට පමණයි. අනික් ඒවාටත් එසේ සාධාරණ මිලක් නියම කරන්නට බැරිකමක් නැහැ.

වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ එළවළු වගා කරන ගොවි මහතා විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. කොම්පැණිවලට අක්කර විශාල ගණන් දීමේ ප්‍රතිපත්තියක් දැනට මේ රජය අනුගමනය කරන නිසා, ඒ දුප්පත් ගොවි මහතාට තමන් නිෂ්පාදනය කරන එළවළු වෙනුවෙන් නියම මිලක්—සාධාරණ මිලක්—නොලැබෙන නිසා, ඔවුන්ට විශාල වශයෙන් පාඩු සිදු වෙනවා. ගෝවා රාත්තල සහ දෙකට-තුනට යන අවස්ථාත් තිබෙන බව අප මෙහිදී අමතක නොකළ යුතුයි. ඒ ගොවි මහතාට තම නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සඳහා දැනට වඩා වැඩි මිලක් හෙවත් සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත්, ඔවුන්ට එයින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් අත් වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ එළවළු වගා කරන්නා වාගේම, වාරියපොළ ප්‍රදේශයේ දුම්කොළ වගා කරනවා. දඹුල්ල ප්‍රදේශයේ යල් කන්නයට කුඹුරුවල වී වපුරනවා වෙනුවට අක්කර විශාල ගණනක දුම්කොළ වගා කර තිබෙනවා මා දැක්කා. දුම්කොළ රාත්තලකට රුපියල් 4.50 ක බද්දක් පැනවීම නිසා සිගරට්ටුවේ මිල සත්‍යයෙන් වැඩි කර තිබීම පාරිභෝගිකයාට ඒ තරම් කරදරයක් නොවෙයි. එහෙත් සිගරට්ටු කොම්පැණි විසින් ගොවි මහතාට දුම්කොළවලට ගෙවනු ලබන මුදල අඩු කිරීමෙන් තමන්ට සිදු වූ ඒ පාඩුව පිරිමසා ගැනීමට උත්සාහ දරන නිසා, ඒ අහිංසක ගොවි මහතා අද විශාල කරදරයකට මුහුණ පා සිටින බව රජය මතක තබා ගත යුතුයි. ඒ නිසා, පනවා ඇති මේ බද්දෙන් දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට පාඩුවක් සිදු නොවන ආකාරයේ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉතා කරුණා වෙන් ඉල්ලලා සිටිනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරිකමක් තිබේ. අප විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින නිසා රජයේ හැම කටයුත්තකටම විරුද්ධව අප කටා කරනවා නොවෙයි. දුක් විඳින මහජනතාවට සහනයක් සැලසීම සඳහා අපට යම්කිසි අදහසක් පහළ වුණොත්, අප ඒ අදහස් මේ ගරු සභාව තුළ පළ කරනවා. ඒ අදහස් අනුව ක්‍රියා

කරන්නට රජයට බැරිකමක් නැහැ. සිගරට්ටු මිල සත්‍යයෙන් වැඩි වුණාට කමක් නැහැ. දුම්කොළ රාත්තලක් සඳහා ගොවි මහතාට කලින් ලැබුණු මුදල දැනත් ඒ ආකාරයටම ලැබෙනවාදැයි සොයා බැලීම රජයේ යුතුකමක්. ඒ ගොවි මහතාට දුම්කොළ රාත්තලකට ගෙවන මුදල දැනට මත් සහ දෙක තුනකින් අඩු කර තිබෙනවායැයි මට ආරංචියි. එම නිසා, මේ බද්දෙන් දුම්කොළ වගා කරන ගොවි මහතාට අමතර කරදරයක්, පාඩුවක් සිදු නොවන ආකාරයේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතු බවට මා දැක්වූ අදහස රජය පිළිගනියැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 8.3

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුල පිටිය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவூர்திப்பிடி)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

නියෝජ්‍ය කටානායකතුමනි, මේ දුම්කොළ බද්ද නිසා එක වර්ගයක හැරෙන්නට අනෙකුත් සෑම වර්ගයකම පාහේ සිගරට්ටුවල මිල සත්‍යයෙන් වැඩි වුණා. එහෙත් සිගරට්ටු කොම්පැණි මගින් දැන් නිෂ්පාදනය කරන සිගරට්ටුවල ඇති දුම්කොළ ප්‍රමාණයත්, සිගරට්ටුවේ “ෆිප්ල්ට්ට්ට්” එකේ ප්‍රමාණයත් ගැන රජය සෝදිසි කර බැලුවාදැයි මා අහන්නට කැමතියි. මේ දුම්කොළ බද්ද පැනවීම නිසා සිගරට්ටු කොම්පැණි එක අතකින් පාරිභෝගිකයාගෙන් කෙළින්ම සත්‍යයක අමතර මුදලක් ලබා ගන්නවා, සිගරට්ටුවක මිල සත්‍යයෙන් වැඩි කිරීමෙන්. ඒ සිගරට්ටුවල අඩංගු කරන දුම්කොළ ප්‍රමාණය ක්‍රමානුකූලව අඩු කිරීමෙන් තවත් අතකින් පාරිභෝගිකයාට පහර ගහනවා. දැන් සමහර සිගරට්ටුවල “ෆිප්ල්ට්ට්ට්ට්” ටිකක් දික් වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාත් මෙහි සිටින අවස්ථාව නිසා මේ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නැයි ඉල්ලා සිටිනවා. සිගරට්ටු සෑදීමේදී පාවිච්චි කරන දුම්කොළ ප්‍රමාණය අඩුවේගන යනවා. මා කියන කරුණය ගැන සොයා බැලීමට කොම්පැනිවලට යවා බලන්න. සිලෝන් ටබැකෝ කොම්පැණිය ආදී නොයෙක්

දුමකොළ බදු පනත: ආඥාව

[ජයකොඩි මයා.]

කොමිෂනර් නිබේනවා. දුමකොළ ප්‍රමාණය අඩු කර තිබේදැයි සොයා බලන ලෙසත්, ඒ සමගම ෆිෆ්ට්ස් විස් එකේ දිග ප්‍රමාණය වැඩි කර තිබේදැයි සොයා බලන ලෙසත් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ විධියට ක්‍රියා කිරීමෙන් ලොකු ජාවාරමක් කරගෙන යනවාදැයි සොයා බලනොත් හොඳයි.

පිරිවැටුම් බද්ද සම්බන්ධයෙනුත් සඳහන් කරන්නට තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුද්දේ මේ බද්ද යෙදූ අවස්ථාවේ බිඞ්වලට අය කරන පිරිවැටුම් බද්ද අඩු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටියා. බිඞ්වලට මෙන්ම සුරැව්වලටත් පිරිවැටුම් බද්ද අඩු කරන්නට බැරි බව ඒ අවස්ථාවේ අපට පිළිතුරක් වශයෙන් දැනුම් දුන්නා. සිගරට්වලට බද්දක් අය කරන නිසා බිඞ්වලටත් සුරැව්වලටත් අය කරන බද්ද අඩු කරන්නට බැහැ කිව්වා. ඒ නිසා සියේට පහක බද්දක් බිඞ්වලටත්, සුරැව්වලටත් යොදන්නට සිද්ධ වෙන වාය කිව්වා. මේ අවුරුද්දේ කර තිබෙන්නේ සුරැව්වලට බද්ද අඩු කර බිඞ්වල බද්ද තවමත් එසේම තිබෙන්නට ඉඩ හැරීමයි. අද සුරැව්වලට සියේට එකක් වන අතර බිඞ්වලට සියේට පහක් වෙනවා. මෙය අසාධාරණයයි මා හිතනවා. සුළු කර්මාන්තකාරයන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා මේ බද්ද අඩු කළා නම් වෙන වෙන අවස්ථාවල වෙන වෙන සුළු කර්මාන්තකාරයන්ටත් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සහනයක් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද? ගම්බද ගෘහස්ත කර්මාන්තයක් හැටියට තිබෙන, ඒ වාගේම නගරබදව කම්කරුවන් යොදාගෙන වැඩ කරන මේ කර්මාන්තයට බද්ද අඩු නොකළේ ඇයි? ඊට හේතුව දැන ගන්නට කැමතියි. බිඞ් නිෂ්පාදකයින්ටත් මේ බද්ද අඩු කර සහනයක් දෙන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගම්බද ප්‍රදේශවල දුමකොළ වෙනුවෙන් සාධාරණ මිලක් ගෙවන ලෙස රජය කොයි තරම් බල කළත් දුමකොළ කොමිෂනර් වලින් ඒ කටයුත්ත කෙරෙන්නේ නැහැ. ග්‍රේඩ් ක්‍රමයට මුදල් ගෙවීමේදී ඉතා කන

දුමකොළ බදු පනත: ආඥාව

ගාවුදායක අන්දමට අසාධාරණ දේවල් සිදු වෙනවා. වැඩි මිලක් ගෙවන්නට පුළුවන් ග්‍රේඩ් එකට අයිති දුමකොළ පවා ඊළඟ ග්‍රේඩ් එකට දමා අඩු මිලක් ගෙවනවා. දුමකොළ කොමිෂනරයන් සම්පූර්ණ යෙන්ම ගසා කැමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. ඒ නිසා සාධාරණ මිලක් ලබාගත හැකි වන ආකාරයට යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් සකස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි.

අ. හා. 8.4

ඉලංගරත්න මයා.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මාත් මේ ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. හේවාහැට සහ මතුරට ප්‍රදේශයට මේ ප්‍රශ්නය බොහොම තදින් බල පාන නිසා මේ ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කළ යුතුව තිබෙනවා. දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් දැන් දුමකොළ කොමිෂනර් කාරයින් අධිරාජ්‍යයක් විධියටයි වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ. දේශපාලන, ආර්ථික, සමාජ කටයුතු ආදී හැම ප්‍රශ්නයක්ම සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් බලතල පාවිච්චි කර දුප්පත් මිනිසුන් ගසාකන ප්‍රතිපත්තියක් දැන් දුමකොළ කොමිෂනර් කාරයින් අනුගමනය කරනවා. දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ පරිදි ඒ. බී. සී. යනුවෙන් ග්‍රේඩ් තුනකට බෙදා දුමකොළ ගන්නවා. වැඩි මිලක් ලැබෙන පරිදි ඉහළ ග්‍රේඩ් එකේ දුමකොළ හැටියට තමන්ගේ දුමකොළ විකුණා ගන්නට ඒ උදවියට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ මක්නිසාද කියතොත් මේ සම්බන්ධයෙන් විභාග කරන්නේත්, විනිශ්චය කරන්නේත් ඒ අයමයි. “වුබ්ලකෝ ඔෆ් පිසර්” නමින් නිලධාරී පත් කර සිටින නමුත් ඔහු හරියට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. මා මෙය පොද්ගලික චෝදනාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නක් නොවෙයි. දැනට තිබෙන තත්වය අනුව කටයුතු කරන්නටයි සිද්ධවෙලා තිබෙන්නේ. ඔහුට දැන් ක්‍රියා කරන්නට

දුමකොළ බදු පනත: ආඥාව

සිදු වී තිබෙන්නේ දුමකොළ කොමිෂනර් වල නියෝජිතයකු වශයෙනුයි. එම නිසා ඒ පළාත්වල විශාල අන්දමේ ගසා කැමක් සිදු වෙනවා. ඒ එක්කම දැන් දුමකොළ වැවීම සීමා කර තිබෙන බව දැන ගන්නට තිබෙනවා. එහෙත් පිටරටින් පවා දුමකොළ ගෙන්වනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් කළ යුතුයි.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

පිටින් ගෙන්වන්නේ “බ්ලෙන්ඩ්” සඳහා පමණයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

“බ්ලෙන්ඩ්” සඳහා වත් දුමකොළ ගෙන්වන්නට අවශ්‍ය නැහැ. “බ්ලෙන්ඩ්” සඳහා රොඩ්ඩියාව වැනි රටවලින් ගෙන්වන දුමකොළ මෙහිම වවන්නට පුළුවන් බව අපක්ෂපාත පරීක්ෂණයක් කළ හොත් පෙනී යාවි. අපක්ෂපාත විශේෂඥයන්ගෙන් ඇසුවහොත් ඒ ගැන නියම තත්ත්වය දැන ගන්නට පුළුවන් වේවි. එක අතකින් වැවීම සීමා කරනවා. අනෙක් අතින් පිටරටින් දුමකොළ ගේනවා.

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන (කම්න්ත හා බිවර ඇමති)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries)

පිටරටටත් යවනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

කර්මාන්ත ඇමතිතුමා කියන්නා වගේ දුමකොළ පිටරටටත් යවනවා නම් දුමකොළ කොමිෂනරියන්ට අනවශ්‍ය දුමකොළ ඒ විධියට පිටරට යවන්නට පුළුවනි. ඔවුන්ට අනවශ්‍ය දුමකොළ පිටරට

දුමකොළ බදු පනත: ආඥාව

යවා විදේශ විනිමය උපයන්නට පුළුවන් හෙයින් තව තවත් දුමකොළ වවන ලෙස ගොවීන් හට බෙදියැයි දෙන්නැයි දුමකොළ කොමිෂනරියන්ට ආරාධනා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මහජන බැංකුවෙන් හේවාහැට මතුරට ආදී ප්‍රදේශවල දුමකොළ වවන ගොවියන්ට විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා. මීට කලින් දුමකොළ ගොවියන් ගසා කන තැරැවිකාරයන් හිටියා. ආණ්ඩුවෙන් ඉඩම් ලැබුණත් අනෙක් සහනයන් සලස්වනු ලබන්නේ තැරැවිකාරයන් මගින් නිසා ඒ තැරැවිකාරයන්ට දුමකොළ ගොවියන්ගේ ජීවිත පාලනය කිරීමට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබුණා. මහජන බැංකුවෙන් ලැබෙන ආධාරය නිසා දැන් ඒ තත්ත්වය හුඟක් දුරට මගහැරී තිබෙනවා. මහජන බැංකුවෙන් නොකඩවාම ආධාර දී ඒ දුමකොළ ගොවියන් ලවා තව තවත් දුමකොළ වගා කිරීමට විධිවිධාන සලස්වන ලෙසත්, මෙහි ප්‍රයෝජනයට ගෙන ඉතිරි වන දුමකොළ ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා නම් ඒ ප්‍රමාණය පිටරට යවා විදේශ විනිමය උපයමින් අපේ රට දියුණු කරන ලෙසත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, දුමකොළ වවන ගොවියන්ට ලැබෙන මුදල අඩුවන්නට ඉඩකඩ තිබෙන බව පෙන්වා දෙන්නට යෙදුණා. මා හිතන හැටියට නම් ගොවියන්ට දෙන මුදල් ප්‍රමාණය ආණ්ඩුවෙන් තීරණය කර තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ තීරණය අනුවයි, ගොවියන්ට මුදල් ගෙවන්නේ. එසේ වුවත් දැනට ඒ ගොවියන්ට යම්කිසි කරදරයක් සිදු වී තිබෙනවා නම් ඒ ගැන සොයා බලනවා.

සිගරට් එකක මිල ශතයකින් වැඩි වන අතර සිගරට්ටුවේ දුමකොළ තිබෙන කොටස කෙටි වන්නටත් අනෙක් කොටස

தூதிகுலெ லெபு பனந: ஈஜல

[ஓர் வந்நிகாசக]

தீக் வந்நலந் பூலவந் லெபு தீவ்லெபெரெய
ஓர் மன்றிதூமா (லெக்ஷெந் சயகோகி
மயா.) கிலா. ஸ் வஸெம மெகி வவந்நல
பூலவந்ஹம் நிகெயதீ பீலரெந் தூதிகுலெ
ஸெந்லந லெபந் கிகெந்நல யெதூனா. மா
கிநந ஸுரெயல நமீ பீலரெந் ஸெந்
வந்நெ மீஸு கிரீமெந் யமீகிகி ரகெயக்
லொ ஸுநீமல வ்லவமநா கரந தூதிகுலெ பூமா
கெயக் பமகெகி. பீலரெந் ஸெந்லந ஸ்
தூதிகுலெ மெகிம வவந்நல பூலவந்ஹம்
நிகெநல நமீ ஸ் ஸுந கெயா லெபா கல
யூதூ கரநலா.

சயகோகி மயா.

(திரூ. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

What do you propose doing about
the turnover tax?

ஓர் வந்நிகாசக

(கெளரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

We will look into that matter.

புன்கெய விமகெந லெதீ, ககாசமெந வி.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

கல் நலிம

கல் நலிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

ஓர் லெபி ஸேநாநாயக

(கெளரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

I move,

“That the House do now adjourn.”

புன்கெய விமகெந லெதீ, ககாசமெந வி.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றி மன்கலெ பீல ஈதூகலெ

ஈ. ஸ. 8.11 ல 1967 ஈஸெய்நு 14

வந தீந ககாசமெநெய ஈதூ, 1967

ஈஸெய்நு 23 வந லெபா பூ. ஸ. 10

வந நெக் கல் கெயெய.

அதன்படி பி. ப. 8.11 க்ரு, சபை

அதனது 1967 ஓகஸ்ட் 14 ஆம் தேதிய

தீர்மானத்துக் கிணங்க, 1967 ஓகஸ்ட் 23

புதன்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை

ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned accordingly at
8.11 P.M. until 10 A.M. on
Wednesday, 23rd August 1967,
pursuant to the Resolution of
the House of 14th August 1967.

டிக்ஷனரி இரட்டை : இரட்டை வேலை நேரத்தில் படிப்பதற்கு உதவும் வகையில் 12 க்கு
 ரூ. 32.00. அச்சுநெய் பின்புறம் டிக்ஷனரி ரூ. 35.00. இவ் 6 க்கு ஒவ்வொன்றும்
 பின்புறம் 30 க்கு. வட்டவட்டம் 45 க்கு. இரட்டை, கைப்பிடி வட்டம், கைப்பிடி
 கைப்பிடி ரட்டை பின்புறம் கைப்பிடி வேலை கைப்பிடி பின்புறம்.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1